

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2013 / 22 • 31 Mayıs 2013 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

İşçi sınıfı grev ve direnişlerle çıkış arıyor

Kazanmak için birleşik mücadeleye!

İÇİNDEKİLER

İşçi sınıfı grev ve direnişlerle çıkış arıyor	3
MESS Grup TİS sürecinde kritik günler ve olası gelişmeler	4
Seçim hesapları aynasında "çözüm süreci"	5
AKP gericiliği topluma egemen kılmak istiyor	6
Erdoğan'ın Reyhanlı şovu sonuç vermedi	7
Alaattin Karadağ'ın katilleri aklandı	8
Av. Zeycan Balcı Şimşek ve Av. İbrahim Ergün'le Alaattin Karadağ Cinayet Davası üzerine konuştuk	9
Yasağa karşı eyleme polis saldırısı	10
Polis tacizlerine karşı açıklama	11
Bosch direnişçisi Akan Yılmaz ile konuştuk	12
Gebze'de metal işçilerine mücadele çağrısı	13
THY'nin oyunlarına karşı grev kararlılıkla sürüyor	14
THY'de grev ve mücadele sürüyor	15
Atilay Ayçin ile	
THY grevi üzerine konuştuk	16-17
15-16 Haziran'ın yolunu açan işgal, grev, direniş ve özyönetim deneyimleri	18-19
Çin çalışma rejimi küreselleşiyor! - Volkan Yaraşır	20-21
Dünyanın sokakları hareketli	22
Fransız emperyalizminin Afrika politikası	23
Tetikçileri kurtarma telaşı	24
Suriye'de yıkıcı savaş ve krizden çıkış arayışları	25
Rusya: S 300'ler Suriye'ye teslim edilecek!	26
Bu kuşun kanatlarında barış yok! - T. Kor	27
"Marjinal" değil özgürlük ve gelecek isteyen yüzbinlerimiz!	28
AKP gölgesini satamadığı tüm ağaçları kesiyor	29
Deli Dumrul'un sahte cenneti	30
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak'tan...

Haziran ayına sınıf ve emekçiler cephesinden gündeme gelen yeni bir eylemli süreçle giriyoruz. 2 Haziran THY greviyle dayanışma eylemi, olası bir değişiklik yaşanmaz ise 3 Haziran'da başlayacak olan metal grevi ve 5 Haziran tarihli kamu emekçileri grevi...

Bütün bu olgular ve gündeme gelen eylemli süreçler, sınıf hareketine müdahale bakımından kapsamlı sorumluluklarla dolu bir sürece girildiğini, bu açıdan sıcak bir yaz döneminin bizleri beklediğini gösteriyor. Sınıf devrimcileri, ilerici sol güçler, öncü işçiler dönemin ortaya çıkardığı görev ve sorumluluklara bu kapsamda bakmalı, işçi sınıfının baskı ve sömürü koşullarından çıkış arayışına yanıt verecek bir mücadele pratiği ortaya koyabilmelidir.

Grev ve eylem seslerinin yükseldiği bu dönem, sınıf hareketine devrimci müdahalenin de olanaklarını arttıran bir zemin sunmaktadır. Zira harekete geçen, tepki ve öfkesini eylemlerle ortaya koyan sınıf kesimleri kendisini kucaklayacak devrimci politikaya daha açık hale gelmektedir. Sınıf devrimcileri dönemin sunduğu bu olanakları sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda başarılı bir şekilde değerlendirmesini bilmelidir.

***

İçinden geçilen dönemin bir başka olgusu, her geçen gün tırmandırılan devlet terörü gerçeğidir.

Son dönemde iyiden iyiye gemi azıya alan AKP iktidarı, toplumsal yaşamın her alanında baskı ve terörünü kurumsallaştıran adımlar atmaktadır. Sokağa çıkan, sesini yükselten her kesime azgınca saldıran, basını türlü yöntemlerle baskılayarak susturmaya çalışan, her türlü örgütlenme girişimini daha en başında ezmek için uğraşan AKP gericiliğinin bu saldırganlığı nedensiz değildir. Zira dönemin siyasal gelişmeleri AKP iktidarını buna zorlamaktadır.

Dışarıda emperyalist savaş politikalarını kusursuz bir şekilde uygulama ihtiyacı ve içeride ise işçi sınıfına dayatılacak olan yeni saldırı programlarının engelsizce hayata geçirme kaygısı, AKP gericiliğini her geçen gün daha da saldırganlaştırıyor. Dahası buna son zamanlarda artan sınıf ve kitle eylemlerinin basıncını da eklemek

gerekiyor.

Kapsamı genişletilerek sürdürülen Taksim yasağı, grev ve işçi direnişlerini hedef alan baskı ve ablukalar, başta Gezi Parkı olmak üzere rantal dönüşüm projelerine itiraz eden toplumsal kesimlere uygulanan dizginsiz polis terörü, AKP'den "demokrasi ve barış" bekleyenlerin içerisine düştüğü durumu da ayrıca gözler önüne sermektedir.

İşçilere, emekçilere ve bölge halklarına gözü dönmüşçesine saldıran, polis devleti uygulamalarına her geçen gün bir yenisini ekleyen ve bu konuda sınır tanımayan, emperyalist efendilerine hizmet etmek için en kirlili yöntemlere dahi başvurmaktan sakınmayan pervasız bir iktidardan demokrasi beklemek, celladına sessizce boynunu uzatmak demektir.

***

Liselilerin Sesi dergisinin 52. sayısı çıktı. Aylık olarak çıkan liseli gençlik dergisinin son sayısına Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan ulaşılabilir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/22 * 31 Mayıs 2013

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No:19
Güngören / İSTANBUL

H. FIRAT

*Program sorunları
üzerine konferanslar*

**Bağımsızlık
ve
Devrim**

Kitapçılarda...

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

E K S E N Y A Y I N C I L I K

E K S E N Y A Y I N C I L I K

İşçi sınıfı grev ve direnişlerle çıkış arıyor...

Kazanmak için birleşik mücadele!

Sınıf hareketi yaz dönemine önemli bir dinamizm ve hareketlilikle giriyor. ÇAYKUR, THY ve önümüzdeki günlerde başlaması muhtemel olan metal grevleri, sınıf cephesinde yaşanan kaynaşmaya ayna tutuyor. Bu dinamizm ve hareketlilik şayet kırılmaz ise, toplum ölçeğinde etki yaratacak bir grev sürecinin kapılarını aralayacak potansiyelleri içinde barındırıyor. TİS süreçleri üzerinden gündeme gelen bu grevleri, kendi sınırlarından çıkararak, sermayenin kapsamlı saldırılarına karşı işçi sınıfı içerisinde biriken öfkenin ve mücadele eğiliminin dışı vurumu saymak gerekiyor.

Özellikle THY ve metal TİS'lerinde yaşanan uyuşmazlıklar ve buna dayalı olarak gelişen grev süreçleri, bugünkü sınırları ve akıbeti ne olursa olsun, nesnel olarak sınıf hareketi bakımından hareketli bir döneme girildiğinin ilk işaretlerini veriyor. İçinden geçtiğimiz grevler dönemi bu açıdan sınıf devrimcilerine ve öncü işçilere büyük sorumluluklar yüklüyor.

Hareketliliğin gerisinde kapsamlı saldırılar var

Sınıf hareketinde mayalanan bu dinamizmin gerisinde ise kölelik koşullarına, düşük ücretlere, çalışma hayatının her geçen gün kuralsız/esnek hale getirilmesine ve arkası kesilmeyen hak gasplarına karşı biriken öfke yer alıyor.

Zira bu topraklarda işçi sınıfının büyük bir kesimi açlık ve yoksulluk sınırında yaşamını sürdürüyor. Çalışma koşulları her geçen gün daha da çekilmez bir hal alıyor. Güvencesizlik ve geleceksizlik artık toplumsal bir kaygı haline gelmiş bulunuyor. Tüm bunlar yetmezmiş gibi sermaye, "Ulusal İstihdam Stratejisi" vb. saldırı programlarıyla işçi sınıfına tam bir kölelik dayatıyor.

Sosyal ve iktisadi yıkım saldırılarının işçi sınıfı üzerinde yarattığı baskı ve öfke öyle bir hal almış bulunuyor ki, Türk Metal gibi tescilli bir ihanet şebekesi dahi bu baskının etkisiyle grev kararı almak durumunda kalıyor. Halihazırda süren grev ve direnişlerin tam da böylesine nesnel bir zemine dayanıyor olması, sendikal bürokrasiyi işçi sınıfının önüne geçmek, grev de dahil eylemli bir mücadele sürecinin peşinde sürüklenmek zorunda bırakıyor.

İşçi sınıfı kendisine çıkış yolu arıyor

Sermayenin kapsamlı saldırılarının kısıcında örgütsüz ve dağınıklıkla malul bırakılmış bulunan işçi sınıfı, mevzi direnişlerle bu zeminden çıkışın yollarını arıyor. Son dönemde yaşanan hareketli süreci aynı zamanda sınıf açısından yaşanan çıkış arayışının bir göstergesi saymak gerekiyor. Zira yıllardır uygulanan kapsamlı yıkım saldırıları sonucu kazanılmış hakları bir bir budanan, kalan son hak kırıntılarını da yeni bir saldırı dalgasıyla sermayeye kaptırma tehlikesiyle yüz yüze bulunan işçi sınıfı, gelinen yerde bu tablonun tüm ağır sonuçlarını gündelik olarak iliklerine kadar hissediyor.

Sektörel olarak farklı farklı alanlarda gelişse de,

yaşanan hareketlilik kapsamlı yıkım saldırıları üzerinden ortak bir zemine sahiptir ve gücünü tamamen taban basıncından almaktadır. Mevcut mücadele sürecinin henüz istenilen düzeyde olmaması, dağınık ve örgütsüz olması bu açıdan yanıltıcı olmamalıdır. Zira altını çizdiğimiz gibi bu hareketlilik tamamen nesnel koşulların üzerinde hayat bulmaktadır ve işçi sınıfı bugün daha yüksek bir tonda homurdanmaktadır. Dahası verili bilinç ve örgütlülük düzeyine paralel bir şekilde içinde bulunduğu koşullardan kurtulmanın yollarını aramaktadır. Nesnel olarak önemli olan da budur.

Grev süreçleri, sorunlar ve olanaklar

Son dönemde gelişen eylem ve grev süreçlerinin en temel zayıflığı, harekete geçen ve mücadele eğilimini yer yer eylemli çıkışlara konu eden sınıf kesimlerinin henüz süreci kotaracak bilinç ve örgütlenme düzeyinden yoksun olmalarıdır. Bu temel zayıflık alanı hareketin seyrini ve geleceğini belirleyen bir kapsama sahiptir.

Sürecin bir başka önemli sorun alanı ise tam da yukarıda altı çizilen zayıflığa bağlı olarak mevcut dinamizmin sendikal bürokrasi tarafından kontrol ediliyor olmasıdır. Bunun kendisi sermaye açısından büyük bir avantaj olarak değerlendirilmekte, deyim yerindeyse en çok da bunun bilinciyle pervasızca saldırabilmektedir.

Tüm bunlara rağmen TİS süreci zemininde yaşanan bu hareketlilik önemli imkanlar da barındırmaktadır. Hareketin üzerinde şekillendiği nesnel koşullar aynı zamanda sınıf hareketine müdahale bakımından biriken imkanlara da işaret etmektedir. Zira grev ve eylemleri mayalayan koşullar, aynı zamanda sınıf hareketinin toplamını kesmektedir.

Grev kararlarının ve eylemli süreçlerin tabandaki hoşnutsuzluğa dayanıyor olması ve grev sürecinde olan işçilerin sermayenin kapsamlı saldırıları karşısında eylemli tepkiler ortaya koyması, bu sektörlerdeki işçileri her zamankinden daha çok müdahaleye açık duruma getirmiş bulunuyor. Sendikal bürokrasiyi ve toplamında sermayeyi kaygılandırان tam da bu gerçekliktir. Zira sendikal bürokrasi eliyle denetlediği sınıf kesimleri, gelişmelerin seyrine bağlı olarak ayağa kalkma ve kendisini kuşatan denetim zincirlerini kırma gücünü kendisinde bulabilir. Keza yaşanacak gelişmeler, olası ihanetler mevcut dengeleri sarsabilecek kırılğan bir dönemin kapılarını hızla aralayabilir. Gelişmeler bunun potansiyellerini kendi içinde barındırmaktadır. Özellikle metal işçilerinin son dönemde ortaya koyduğu çıkışlar bu açıdan birikmiş olan olanaklara ayna tutmaktadır.

Bunun kendisi salt harekete geçmiş olan sınıf kesimlerine değil sınıf hareketinin bütününe müdahale bakımından da önemli fırsatlar sunmaktadır. Özellikle metal gibi temel bir sektörde yaşanacak çıkışların toplam sınıf hareketi üzerinde yaratacağı dolaysız etkileri tahmin etmek güç olmayacaktır. Bu nedenle yaşanan hareketliliği asla kendi sınırları üzerinden ele almamak gerekmektedir.

Gelişen harekete devrimci müdahalenin önemi

Tüm bu olup bitenler sınıf devrimcilerine çok özel sorumluluklar yüklemektedir. Bu sorumlulukların başında ise sınıf hareketine yönelik sistematik bir devrimci müdahale çabasını sürekli kılmak bulunmaktadır. Yukarıda altı çizildiği üzere, içinden geçtiğimiz dönem bunun olanaklarını ayrıca çoğaltmış bulunmaktadır.

Sınıf hareketine yönelik müdahalelerin genel çerçevesi şöyle özetlenebilir:

Mevcut grev ve direnişleri temelde ortak olan gündemleri üzerinden bütünleyecek bir politik hat çıkarmak gerekmektedir. Örneğin; "Sermayenin kölelik dayatmalarına karşı grev, grevin kazanımı için birleşik mücadele!" gibi... Böylesine bütünleyici bir politik müdahale THY ve metal gibi farklı sektörlerde greve çıkan ya da direnişe geçen işçilerin birleşik mücadele eğilimini güçlendirmek bakımından önem kazanmaktadır. Eylem ve direnişleri ortak gündemleri üzerinden birleştirici bir politik müdahale mevzilerde süren mücadeleleri kendi dar alanlarına hapsederek boğmak isteyen sermaye ve sendikal bürokrasiye karşı verilecek mücadele açısından da önem taşımaktadır.

Bunun böyle olması her bir direnişin ya da grevin kendi özgün gündemlerini atlama hatasına düşürmemelidir. Tersine her bir mevzide özgün olarak karşımıza çıkan sorunları alıp sınıfın genel sorunlarıyla yaratıcı bir şekilde işlemek sınıf devrimcilerinin işini çok daha kolaylaştıracaktır. Zira sorunlar özgün bir yan taşısa da ortaya çıktıkları zemin aynıdır.

Sınıf devrimcileri grev ve direnişlerle hareketlenen yaz dönemine yönelik hazırlığını öncelikle bu temelde ele almalıdır.

MESS Grup TİS sürecinde kritik günler ve olası gelişmeler

büyük bir zafer gibi sunulabilecektir. Artık her şeyin sonuna gelinmiştir. Zaten 9 aydır zamsız çalışan metal işçilerine bu zoka yutturulabilecektir. Fabrikalardan gelen bilgilere göre oyunun bu şekilde tamamlanması ihtimali çok yüksektir. Türk Metalciler işçilere 30 Mayıs'taki toplantıda her şeyin netleşeceğini söylemektedirler. Ama yine de nasıl bir oyunla karşılaşılacağı konusunda şimdiden net bir şey söyleyemiyoruz.

Büyük öfkenin giderek bir hesaplaşmaya dönüşmesi olasılığı

Diğer taraftan, baskının büyüğü Türk Metal üzerindedir ama işkolundaki diğer ana aktör olan Birleşik Metal-İş'in de nasıl davranacağı önemlidir. Birleşik Metal-İş ise şu durumda tüm hesabını Türk Metal-İş'in alacağı tutuma göre yapmakta, diğer yandan da grev konusunda Türk Metal'in üzerindeki basıncı büyümeye çalışmaktadır. "Ortak talepler için ortak grev" teklifi her şeyden önce bu kaygının ürünü olmaktadır. Elbette Türk Metal ortak bir grevden uzak duracaktır, ama böylelikle de metal işçisinin grev isteği karşısında daha çok sıkışacaktır. Fakat bu sıkıştırmamın giderek Türk Metal'i ezecek büyük bir reaksiyona dönüşmesi Birleşik Metal-İş'in grev yolunda ilerlemesine bağlıdır. Sonuçta Birleşik Metal-İş de henüz net bir grev programı açıklamamıştır. Birleşik Metal'in tabanından bu konuda herhangi bir aktif basınç yoksa da, sonuçta metal işçisine karşı sorumluluklar ve MESS-Türk Metal düzenini yıkma hedefine ulaşabilmek bu doğrultuda kararlı adımlar atmaya bağlıdır. Dolayısıyla Birleşik Metal de grev doğrultusunda net bir program çıkarmak ve bunu metal işçisine sunmak zorundadır. Ancak böylelikle de "ortak talepler için ortak grev" eksenini giderek MESS ve Türk Metal'i ezecek bir tabandan birleşme eksenine haline gelebilir.

Metal işçilerinin büyük uyanışı ve canlı mücadele ruhu, Türk Metal'i sürükleyip buralara kadar getirmiştir. Elbette dahası da olabilir, ama sonuçta tabandan yükselen hareketin kendi başına Türk Metal'i ezip geçmesi pek zordur. Gerekli olan tabandan örgütlenme ve harekete yön verebilecek bir önderliktir. Metal işçisini daha da ileriye gitmesi ancak bu koşullarda mümkündür. Fakat bu alandaki büyük boşluk sürmektedir. Bu koşullarda Birleşik Metal cephesinden alınacak tutum, izlenecek mücadele çizgisi büyük önem taşıyacaktır. Bu yolda olumlu her adım büyük öfkenin giderek bir hesaplaşmaya dönüşmesi olasılığını arttıracaktır.

Kuşkusuz metal işçilerinin grev yolunda engelleri aşarak kararlı adımlar atması, sınıf mücadelesinde yeni bir dönemin önünü açabilir. Zira böylelikle bugün yalnız kalan THY gibi grevler güçlü bir sınıf desteği bulacak, aynı zamanda metal işçisinin grev ve mücadele ruhu işçi sınıfının saflarında dalga dalga yayılacaktır. İşte MESS ve ortaklarının uykusunu kaçıran da budur. Bunun için ekonomik kaygıları siyasal sınıf kaygılarıyla iç içe geçmekte, böylelikle de ne yapıp edip metal işçisini grev yoluna çıkmadan diz çöktürmek için tüm maharetlerini sergilemektedirler

Yaklaşık 115 bin metal işçisini kapsayan MESS Grup TİS sürecinde kritik günler yaşanıyor. MESS ve uşakları satış sözleşmesinin yolunu açmak için dolap üstüne dolap çevirirken metal işçileri de mücadele kararlılıklarını koruyorlar. Bundan dolayıdır ki, işkolunda daha önceki dönemlerde tereyağından kıl çekercesine yapılan satış bir türlü gerçekleşmiyor.

Şu son haftada olanlara bakıldığında durumun tam da böyle olduğu net bir biçimde görülüyor. Geçtiğimiz hafta içerisinde metal işçilerinin grev kararına karşılık MESS de lokavt kararı aldı. Ama bunun hemen ardından da Türk Metal'i görüşmeye çağırarak esnek çalışma ve ikramiyeler konusundaki dayatmalarını geri çekti. Türk Metal de buna karşılık "bireysel emeklilik" konusundaki "çılgın" maddesini geri çekti. Birkaç gün sonra yapılan son görüşmede de Türk Metal ilk zam teklifini göstermelik bir artışla bir puan daha geliştirdi, bunun üzerine de Türk Metal masadan kalktı. Ama MESS hemen ardından da 30 Mayıs'a yeni bir görüşme için çağırıda bulundu. Dahası bu aynı güne Birleşik Metal-İş'e de randevu verdi.

Bu baş döndürücü trafiği nasıl anlamalı?

Aslında sendikal alanı, özellikle de Türk Metal'in sendikacılık pratiğini bilenler için tüm bunları anlamak çok zor değil. Çünkü bu hamleler, daha önceki dönemlerden iyi bilinen bir pazarlık oyunundan başka bir şey değildir. Bu oyuna göre taraflar pazarlık masasında karşılıklı olarak geri adım atacak ve giderek bir orta yol bulunacaktır. Yani ücretler konusunda da bir puan geri adım atan MESS, şimdi Türk Metal'in resti karşısında bir geri adım daha atar, bunun üzerine de Türk Metal de bu jeste karşılık verir ve giderek bir orta yol bulunur. Ortaya çıkan sonuç da Türk Metal yöneticilerinin başarısı olarak sunulur. Danışıklı bir dövüştürme ibaret olan bu oyun metal işçisinin gözünü de sokaktan çekip bu masada olup bitene odaklar. Bu halde de basit seyirciler haline getirilenleri kandırmak

kolay mı kolay hale gelir.

Önceki dönemlerde bu oyun hep tutmuştu. Çünkü metal işçisinin bilinç ve mücadele kararlılığı hiçbir zaman bu denli net ve güçlü olmamıştı. Bu dönem ise MESS ve Türk Metal cephesinden bu kararlılığı test edecek pek çok deneyim yaşandı. Bosch, Renault, Arçelik vd'leri... Bu dinamiği boğmak için MESS ve uşakları ellerinden ne geldiyse yaptılar, ama yine de başarısız kaldılar. Fabrikaları patlamaya hazır bir bomba haline getiren dinamikler yatışmadı, üstüne de onu yatıştırmak için yapılan manevralar ters tepti. Göstermelik eylemlerle birikmiş enerji boşaltılmadı, işçiler eylem alanına adım attıkça hep daha ileriye gitmek üzere cesaret kazandılar. Böylelikle hem özgüvenleri arttı, hem de ufukları genişledi. Bunun için MESS'in lokavt tehdidi metal işçilerinde bir sinme değil, aksine büyük bir öfke doğurdu. Türk Metal üzerindeki grev tarihini açıklaması yönündeki baskıyı arttırdı.

İşte bunun için metal işçisini göstermelik eylemlerde yorup onun tüm dikkatlerini pazarlık masasındaki Türk Metalciler'in yalancı pehlivanlıklarına çekme oyunu henüz bir işe yaradığı görünmüyor. Çünkü metal işçileri ilk olarak önüne atılan kırıntılarla tatmin olmuyor. İkinci olarak ise MESS'e karşı yapılan göstermelik eylemlerin ötesini, yani grevi istiyor. Bunun için de metal işçisinin yüzü hala da sokağa dönükken ve grev silahının kullanılması konusunda belirgin bir kararlılık varken, Türk Metal ve MESS'in danışıklı dövüşlerine metal işçisinin yanıtı grev yolunu göstermek oluyor.

Bu durumda anlaşılan o ki MESS ve Türk Metal yeni ve son bir manevra yapmaya hazırlanmaktadır. Dramatik bir final sahnesiyle metal işçisinin zihnini karartmaya ve yüreğindeki ateşi söndürmeye çalışacaklardır. Anlaşılan o ki, 30 Mayıs'taki dramatik bir yüzdelik artış ile beklenen final gerçekleştirilecek, metal işçisinin gözü boyanmaya çalışılacaktır. Örneğin, 4,6'dan 5,6'ya çıkan MESS en sonunda yüzde 10 ya da 10'un biraz üzerine çıktığında, bu

Seçim hesapları aynasında “çözüm süreci”

İmralı sürecinde birinci aşama PKK gerillalarının çekilmesiyle noktalanacak ve ikinci aşamaya geçilecekti. İkinci aşamanın ise esasta yasal ve anayasal düzenlemelerle ilerleyeceği söyleniyordu. Ya da iddia edilen buydu. Henüz erken olduğu söylenebilir ama halihazırda yeni aşamaya dair yeni bir gelişme gündeme gelmedi. Gerçi Kürt hareketi Ankara’da gerçekleştirdiği Demokrasi ve Barış Konferansı ile ikinci aşamanın başladığını söylüyor. Konferans’ta üç komisyonun kuruluşu ilan edildi ve temelde Kürt hareketinin taleplerinin yer aldığı bir sonuç bildirgesi yayınlandı. Fakat bunu önceden söylendiği biçimiyle ikinci aşamanın başladığına gösterge saymak mümkün değil. İlk gösterge, örneğin seçim barajının yüzde 3’e düşürülmesi teklifinin (CHP tarafından verilmiş bir önerge) AKP tarafından nasıl karşılanacağı olacak. Oysa geride bıraktığımız hafta içinde meclisten yansıyanlar, daha bu tür adımların dahi kolay kolay atılmayacağını gösteriyor.

AKP’nin hayrına ilerleyen “süreç”

Yine de bunlar henüz İmralı sürecinin tıkanıp anlamına gelmiyor. Süreç aslında kendi mecrasında akıyor. Tabii bunu dinci-gerici akımın belirleyiciliğinde süren tasfiye sürecinin sorunsuzca ilerlediği şeklinde anlamak gerekiyor. Yoksa çözüm namına ilerleyen bir şey yok. AKP her biri kendi inisiyatifi pekiştiren iki komisyon adımı atıp gerisini kendi haline bırakmış görünüyor. Öte yandan bazen açıklamalarda gerçek niyetlerini ortaya koyan boş bulunmalar, örneğin gerillanın çekilişi karşısında gerçek duygularını dışı vuran “cehennem dibine gitsinler” gibisinden çıkışlar, keza Kürt hareketinin iddiasına göre yeni karakol ve baraj inşaatları vb. sayılmazsa dinci iktidarın süreci zora sokan bir tutumu yok. Ne var ki AKP cephesinden ortada Kürt hareketinin ve yedeğinde hareket edenlerin ısrarla yansıtmak yoluna gittikleri türden bir müzakere ve çözüm sürecinin temel muhatabı olduğunu gösteren bir tutum da yok. AKP, Kürt silahlı güçlerinin geri çekilmesini sağlamak amacıyla yaptığı ve tümüyle kendi inisiyatifinde ilerleyen komisyon manevralarının üzerine resmen yatmış durumda.

Süreç işte bu minvalde ilerliyor. Bir yandan gerilla grupları çekilirken, bir yandan da “Akil İnsanlar”ın halkla ilişkiler faaliyetleri sürüyor. Her ikisi de AKP’nin gücüne güç, nefesine nefes katıyor. Kürt hareketinin yaptığı konferansların, bunların yanında etkisinin ne olduğu ise az-çok bellidir. Tüm bunlar üzerinden dinci-gerici akımın 2013’ün ilk yarısını kazanmış olduğunu söylemek abartı olmayacaktır. Bu son haftaların tek farkı araya başka gelişmelerin girmesi nedeniyle “çözüm sürecinin” toplumsal gündemde oluşturduğu özel ağırlığın bir nebze zayıflamasıdır.

Seçimlere kadar temel gündem

İlkin 1 Mayıs olayları günlerce gündemin baş

köşesini tuttu. Hemen ardından da Reyhanlı’daki saldırı ve onunla birlikte Suriye’deki iç savaş ön plana çıktı. 2013’ün ilk günlerinden başlayarak başarılı sayılabilecek siyasi manevralarla kamuoyunun nabzını tutmayı başaran AKP, hem 1 Mayıs tartışmaları üzerinden, hem de Reyhanlı saldırısındaki sorumluluğu sonucunda sıkıntılı bir dönem yaşamış oldu. Özellikle Reyhanlı katliamı dinci iktidarı oldukça hassas bir yerden, Suriye politikası üzerinden sıkıştırmaya devam ediyor. Bunun ne kadar süreceğini işçi ve emekçi kitlelerdeki duyarlılığın ve tepkilerin süresi belirleyecek. Alışılmış ölçüler baz alındığında AKP’nin iktidar olmanın gücünü, özellikle de medya silahını kullanarak olayı yatıştırıp kontrol altına almasının çok sürmeyeceği şimdiden söylenebilir. Tıpkı Uludere, Cilvegözü ve daha bir dizi örnekte olduğu üzere...

Tabii İmralı sürecinin gündemdeki ağırlığının azalmasında, özellikle geri çekilme sorununun netleşmesi ve bu konuda şüpheleri ortadan kaldıracak pratik adımların atılmasının da payı var. Her şeye rağmen önümüzdeki dönem boyunca İmralı süreci toplumsal gündemin başlıca konusu olmayı sürdürecektir. Fakat ikinci aşamanın adımları olarak ilan edilen yasal-anayasal düzenlemelerle değil, “Akil İnsanlar Komisyon”unun AKP’nin seçmen desteğini arttıran çalışmalarıyla, Kürt hareketinin konferansları ve propaganda çalışmalarıyla ilerleyen bir süreç olacağı benziyor. Özellikle de 2014 seçimlerine yönelik çalışmaların hızlanacağı, sürecin asli boyutunu oluşturacağı bir dönem uzanıyor önümüzde. AKP şimdiden bunun yolunu döşeyen seçim formüllerini gündeme getirdi bile. Buna göre 2014’te önce yerel seçimler, ardından cumhurbaşkanlığı seçimi, en sonunda da anayasa referandumu için üç sandık kurulmasını öneriyor. Düzen muhalefeti söz birliği etmişçesine, bu öneriye, dahası genel seçimleri de erkene almayı ekleyerek fazlasıyla istekli yaklaştı.

Şayet süreç AKP’nin umduğu gibi sorun çıkmadan sürdürülebilirse, AKP’nin bu planı netleştirip uygulaması kuvvetle muhtemeldir. Kürt hareketi şimdilik bunu hoşnutsuzlukla karşılasa bile, dinci iktidarı zorlayacak bir çizgiden uzak görünüyor. Anayasa referandumunun seçimler sonrasına ertelenmesi net bir karar haline geldiğinde Kürt hareketinin ne yapacağını bekleyip göreceğiz. Fakat şimdiye kadarki gelişmeler bu gidişatın öyle kolayından değiştirilemeyeceğini gösteriyor.

AKP’ye kazandıran, Kürt hareketini zayıflatan bir “süreç”

Bu durumda gerilla güçlerinin çekilmesiyle başlayan, anayasal ve yasal düzenlemelerle ilerleyecek olan ünlü ikinci aşama aslında resmen seçim sonrasına bırakılmış oluyor. Zira ortada herhangi bir yasal düzenleme yapılabileceğine dair en küçük bir ibare dahi yok. Şimdilik sadece AKP’nin desteğini büyüten “çözüm süreci” propagandası ve Kürt hareketinin demokratikleşme talepleri var.

Bu tam olarak AKP’nin 2014 seçim hesaplarına uygun bir atmosferdir. En baştan beri planlanan buydu ve gerçekleşmeye başlaması ona epeyce destek kazandıracaktır. Zira hem şoven kitleler içinde, hem de Kürt sorununun çözümünü samimiyetle isteyenler arasında gücünü yayabileceği esnek bir politik platform oluşturmuştur. AKP en baştan itibaren terörü bitirmek, terör sorununu çözmek dediği halde Kürt tarafı ve kuyrukçu takımı “çözüm ve barış süreci” diye yansıtarak ona bu olanağı sunmuş oldular. Böylece hem inançlı Kürt kitleler ile yakın zamana kadar hayal kırıklığı yaşamış nahif liberaller nazarındaki etkinliğine yeniden alan açıldı, hem de Kürt hareketine düşman kesimlerde “terörün biteceği” inancı yaratılarak onlar üzerindeki etkinliği pekiştirildi.

Öte yandan gerillayı bir moral dayanak olarak gören Kürt halk kitlelerinin politik aktivitesinin giderek zayıflayacağını belirttileri de görülmektedir. Bu bizzat Kürt hareketi içinden yazıp konuşanlar tarafından da ifade ediliyor. Şimdiye kadar Kürt gerillası ile Kürt halk hareketi güçlü bir etkileşim içinde oldu. Gerillanın eylem kapasitesi geliştikçe halk kitlelerinin politik aktivitesi güçlendi ve Kürt halkı hareketlendikçe gerilla mücadelesi güçlendi. Benzer ilişki karşılıklı zayıflamalarda da gözlenmiş bir olgudur. Kısacası Kürt hareketi, orta sınıf sosyal demokrat çizgisi gereği Kürt ulusal sorununu anayasal reformlara, bunun yolunu ise diyalog ve müzakere masalarına bağlamış olmanın sonucunda yeni bir açmazla karşı karşıya kalmış bulunuyor.

Geçmiş bir yana son 5 ayın verileri ve ortadaki işaretler AKP’nin tasfiyeci çözüm sürecine kendini fena halde kaptırmış olan Kürt hareketinin bundan kolay kolay vazgeçmeyeceğini göstermektedir. Dahası dinci iktidar görüşme masasını devirmediği sürece reformist Kürt hareketi oyalanmaya ve daha bir dizi tavize razı olacağını da sergilemiş durumdadır.

Tasfiyeci oyunun önündeki tek engel

Bu süreç sadece Kürt halkındaki mücadele dinamizminin zayıflamasına yol açmıyor. Tersinden dinci-gerici iktidarın güçlenmesini, mevzilerini pekiştirmesini de sağlamaktadır. AKP iktidarının, işçi sınıfı ve emekçi kitleler ile bölge halklarına karşı sınırları zorlayacak düzeyde saldırganlaşması buradan gelen özgüvenden bağımsız değildir. Bunun ne anlama geldiğini görebilmek için 2012 yazı ile şimdi girmekte olduğumuz yazı karşılaştırmak, bir o zamanki aciz AKP iktidarına, bir de şimdinin ipini koparmış AKP’sine bakmak kâfidir. Artık onun önündeki tek engel ekonomik-sosyal-siyasal saldırılar karşısında boyun eğmeyen işçiler, emekçiler ve gençlik kitleleri olacaktır. Bir başka deyişle toplumun bilinçsiz yığınlarında yaratılan yanılısımları kıracak, sermaye düzenine ve dinci-gerici iktidara dair gerçekleri döne döne toplumun gündemine taşıyacak olan yegane güç, hakları için harekete-eyleme geçen kitlelerdir. Dolayısıyla 2013 yazının kimin hanesine yazılacağını işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin mücadele sahnesine çıkış düzeyi belirleyecektir.

AKP gericiliği topluma egemen kılmak istiyor...

Gericiliğe, baskılara ve yasaklara karşı mücadeleye!

Alkol ile ilgili düzenlemeleri de içeren "Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi", geçtiğimiz hafta TBMM Genel Kurulu'nda kabul edildi. Böylelikle alkol tüketimine, satışına, reklamına biçimsel yasaklar geldi. Tayyip Erdoğan, bu yasaklamayı savunarak şunları söyledi: "Gece gündüz kafa kıyak dolaşan bir nesil istemiyoruz".

Dinci-gerici AKP'nin şefi Erdoğan'ın, nasıl bir demagoji ustası olduğu artık biliniyor. Her gerici uygulama öncesi ortaya bir laf atıyor, tartışıyor, arkasından o konunun yasağı geliyor. Örneğin, "Her kürtaaj bir Uludere'dir!" dedi, kürtaaja ve sezaryen doğuma sınırlama ve yasaklamalar getirildi. Şimdi de önce "milli içkimiz ayrandır" dedi, sonra "kafası kıyak nesil istemiyoruz" diyerek alkol kullanımına yasaklama getirildi. Her seferinde de bu konular önemli siyasal gelişmelerin olduğu bir zamanda gündeme getirilerek ayrıca gündem değiştirmenin vesilesi haline getirildi. Kürtaaj tartışmalarıyla Uludere katliamı gölgelenmek istenirken, şimdi de alkol tartışmalarının Reyhanlı katliamının ortaya çıkan yeni belgelerle AKP'yi zora soktuğu bir dönemde apar-topar meclise sunulması, aynı taktiğin uygulandığını göstermektedir.

Tayyip Erdoğan, alkol yasağıyla gençleri koruduğunu iddia ederek şöyle diyor: "Bir devlet gençliğini, insanını, tabii ki kötü alışkanlıklardan koruyacak. Yani biz bunu teşvik mi edelim" diyerek demagojisine devam ediyor. Ancak biliyoruz ki, dinci parti AKP'nin ve Erdoğan'ın derdi alkolizmle mücadele etmek değildir. Kuşkusuz alkolizm kapitalizmin ürettiği bir yozlaşma olarak kesinlikle mücadele edilmesi gereken toplumsal bir hastalıktır. Ancak dinci-gerici partinin zaten böyle bir niyeti yoktur. Onlar, toplumu gericilik temelinde yeniden biçimlendirme hevesindedirler. Gericiliği toplumsal yaşamın tüm alanlarında egemen kılmak istemektedirler. Onlar toplumsal sorunları çözmek değil, var olan sorunları bahane ederek kendi gericiliklerine dayanak olarak kullanmaktadır.

Hatırlanırsa "dindar değil de tinerci mi olsun?" diyerek 4+4+4 gerici eğitim sistemi propaganda edilmişti. Şimdi de benzer şekilde "kafa kıyak dolaşan nesil" yetiştirmekten bahsetmektedirler. 4+4+4 ile eğitim sistemiyle tinerci çocuk gerçeği değişmeyeceği gibi, söz konusu alkol yasağıyla da gençleri "kötü alışkanlıklardan" korumayacaklardır.

4+4+4 eğitim sistemi, gericiliğin elinde tam da istedikleri gibi sonuçlar üretmektedir. AKP iktidarının "dindar nesil" yetiştirme yolunda, gericiliğin hızla tırmandırıldığına dair örnekler artık daha fazla yaşanmaktadır. İlköğretim okullarını dahi imam hatiplere çevirmeye başlayan, din dersi saatlerini arttıran ve zorunlu kılan AKP gericiliğinin açtığı yoldan ilerleyen gericiler, "eğitim" kurumlarında esas "misyonlarını" yerine getirmektedir. Örneğin, Ankara'daki bir lisede meşit açmak isteyen tarih öğretmeni, dağıttığı dilekçeleri imzalamayan öğrencilere mezhepsel ayrımcılık uygulamış ve hakaret edebilmiştir. Dilekçeleri kabul etmeyen öğrencileri sınıfta Alevi ve Sünni olarak ayrı yerlerde oturtan öğretmen, öğrencilere "komünistler ve Aleviler kucak kucağa oturan milletlerdir" diyerek hakaret etmiştir. Benzer şekilde, Gemlik Endüstri Meslek Lisesi'nde din felsefesi konusunu anlatan bir felsefe öğretmeni Alevilikle ilgili olarak, "Ali'ye Allah diye taparlar. Bazıları da peygamber kabul ederler. Onlar mum söndü yaparlar" diyerek hakaret etmişti. Alevi derneklerinin ve ailelerin tepkisi üzerine ise öğretmenin bir sonraki hafta derste Alevi öğrencilere, "bu sınıfta 3-5 geri zekâlı beni neresinden dinliyor?" diyerek hakaretlerini sürdürmüştü. Basına yansıyan örnekler giderek çoğalıyor ancak basına yansımayan pek çok örnek gerek okullarda gerekse yaşam alanlarında emekçilere ve gençlere dayatılıyor.

Gerici her yerde!

Eğitim kurumlarında yaşanan fiili uygulamalar

dışında da gericilik, toplumsal yaşamın her alanında ve yerde karşımıza çıkmaya devam etmektedir. Gücünü AKP iktidarından alanlar, kendini "ahlak polisi" yerine koymaktadır. Son olarak Ankara'da Kurtuluş Metro Durağı'nda yolculara "lütfen ahlak kurallarına uygun hareket ediniz" anonsu yapılmıştı. Bu durumu protesto etmek için sosyal medya üzerinden örgütlenerek metro önünde eylem yapanlara da kendilerine "AK Ekip" diyen yaklaşık onbeş kişilik bir grup, "ya Allah bismillah allahuekber" diye bağırarak saldırmıştı. Benzeri örneklerin daha sık karşımıza çıkacağı ortadadır.

Gerici her uygulamaya gereken örgütlü tepki hak ve özgürlüklere sahip çıkma bilinciyle verilmelidir. Bu alkol yasağına da verilmesi gereken tepki, bunun gericiliği yaşamın tüm alanlarında egemen kılmak için atılan adımlardan biri olduğu bilinciyle gösterilmelidir. Zira biliyoruz ki, alkol kullanımına karşı olmak, dinci görüşün sembolik olarak sürekli vitrinde tuttuğu bir konudur. Daha önce de bu konu karşımıza çıkarılmıştı. Ders kitaplarındaki alkolle ilgili ibarelerin kaldırılması, THY'de alkol yasağı, Afyon Valiliği'nin alkol yasağı vb. örnekler yaşanmıştı.

Değinilmesi gereken bir diğer konu da Erdoğan'ın "kafası kıyak" nesil eleştirisidir. Erdoğan'ın istediği gençlik ise: "Uyanık olacak, diri olacak, bilgi ile mücehhez (donanımlı) olacak!" Oysa bilimsel içeriklerinden tamamen arındırılmış eğitim müfredatlarıyla, sansürlenmiş ve yasaklanan kitaplarla, görmemeyi, duymamayı ve söylememeyi ilke edinen sahibinin sesi medyasıyla, satışı sokak ortasında rahatlıkla devlet gözetiminde yapılan uyuşturucusuyla ve diğer yozlaştırma araçlarıyla aslında sistem kendi istediği gibi "kafası kıyak" gençler yetiştirmektedir. Gericiğin gerisindeki sömürü düzeni gerçeğini görmeyi, sorgulamayı ve ona karşı mücadele etmeyi seçenlerse copla, biber gazıyla, TOMA'larla, zindanlarla susturmak istenmektedir.

Ancak her çabaları beyhudedir. Karanlıkların içinden gelecek güzel günlerin ışığını görenler, yolu açmıştır bir kere. İstedikleri kadar gericiliğin dozunu artırsalar, yasaklamalarla, baskılarla, zulümle toplumu esaret altında tutmak isteseler de örgütlü gücünü kuşanan işçiler, emekçiler ve gençler buna izin vermeyeceklerdir. Hak ve özgürlüklerine, geleceklerine ve yeni bir dünya özlemlerine sahip çıkacaklardır.

Demokrasi ve Barış Konferansı

25-26 Mayıs tarihlerinde Ankara Sürmeli Otel'de "Demokrasi ve Barış Konferansı" yapıldı. Burjuva basının yoğun ilgi gösterdiği konferans Sırrı Süreyya Önder'in açılış konuşmasıyla başladı.

Konferansın ilk günü, seçilen delegelerin ve çağrılan kurumların katılımıyla gerçekleştirildi. Açılış konuşmasının ardından çağrıcıların konuşmalarıyla devam eden etkinlikte "Hukuk, yol temizliği ve yeni anayasa", "Hakikat, yüzleşme ve adalet", "Müzakere sürecinde barışın toplumsallaşması ve demokratik siyaset" başlıklı üç atölye oluşturuldu. Öğleden sonraki oturumda üç farklı salonda gerçekleştirilen atölye çalışmalarında aydın-sanatçılar, milletvekilleri ve siyasi parti temsilcileri bulundu.

Konferansın ikinci gününde, ilk olarak atölyelerin hazırladıkları raporlar okundu. Komisyon sunumlarının ardından, tartışma bölümüne geçildi. Bu bölümde birçok kurum, kişi söz alarak "çözüm süreci" ve konferans üzerine düşüncelerini dile getirdiler. Konuşmaların neredeyse tümünde tarihsel süreç değerlendirmesi yapıldı. Ayrıca devlet ile süren görüşmelerde Öcalan'ın elini güçlendirecek olanın gerçekleştirilen konferans olduğu ifade edildi.

Tüm konuşmaların sonunda sonuç deklarasyonu hazırlandı ve tartışmaya açıldı. Tartışmaların ardından metne son hali verilerek basına açıklandı.

Erdoğan'ın Reyhanlı şovu sonuç vermedi

Reyhanlı katliamının üzerinden iki hafta geçtikten sonra AKP şefi Reyhanlı'ya gidebildi. Ziyaret tam bir şova dönüştürüldü. Oysa gerçeklerin şovlarla gizlenmesi artık mümkün değildi. Zira Reyhanlı'dan dumanlar yükselirken onlarca kişi yaşamını yitirmişken bile AKP şefi Amerika ziyaretini ertelemeyi aklından bile geçirmedi.

AKP iktidarı, onlarca kişinin yaşamını yitirmesinin ardından yas ilan etme vb. göstermelik tutumlarla emekçilerin gözünü boyamaya bile gerek duymadı. Bunun yerine AKP şefi tıpkı Banyas katliamı gibi Reyhanlı katliamını da Beşar Esad'ın üzerine yıkmak için harekete geçti.

AKP şefi Reyhanlı katliamı için "Suriye yaptı elimizde kanıt var" demişti. AKP iktidarının tüm sözcüleri adeta birbirleriyle yarışırca Recep Tayyip Erdoğan'ın söylediklerini tekrar etmişlerdi. Zira AKP iktidarının amacı Suriye halklarına yönelik savaş politikasına haklılık kazandırmaktı.

Dış basın aynı dönemde Suriye ve Türkiye'de yaşanan Banyas ve Reyhanlı katliamının arkasında ÖSO'nun ve El Kaide'ye bağlı El Nusra cephesinin olduğuna dair onlarca değerlendirme yaptı. Benzer değerlendirmeler *Akşam* gazetesinde yer aldı. Değerlendirmeler AKP iktidarını kızdırdı *Akşam* gazetesine yönelik operasyon için düğmeye basıldı. *Akşam gazetesini* ve Show TV'ye AKP iktidarı el koydu. Tüm bu gelişmeler yaşanırken günler sonra AKP iktidarının şefi Reyhanlı'ya gitti.

AKP şefi Reyhanlı'da düzenlenen mitingde konuştu. Miting meydanındaki bir pankartta "Esed zaliminin yanında olanlar hüsrana uğrayacaktır!" yazıyordu. Katliamda yaşamını yitiren 51 kişinin failinin ÖSO ve onunla bağlantılı örgütler olduğu ortalığa saçıldığı halde Erdoğan, öncelikle bu yalın gerçeğin üzerini örtmeye çalıştı. Özelde Reyhanlı'da ve genelde Hatay'da ÖSO'ya yönelik tepkilerden duyduğu rahatsızlığı dile getirdi. "Siz Suriye'den buraya göç eden kardeşlerimize kucağınızı açtınız. Şimdi onları buradan kovma gayreti içine girenlere asla izin vermeyin. Bilesiniz ki onlar bizim kardeşimizdir. Bize inandıkları için, güvendikleri için buradırlar" dedi.

AKP iktidarı ve emrindeki sermaye medyası başından itibaren Reyhanlı katliamını Esad ve onun işbirlikçileri yaptı açıklamaları ile emekçileri ikna etmek için tüm hünerlerini sergilediler. Ama bu çabalar açık gerçeklerin üzerini örtmeye yetmemiştir. Dinci partiye oy verenler bile yaşanan katliamın nedeninin AKP'nin Suriye politikası olduğunu dile getirmeye başladılar. Nitekim Abdullah Gül'ün katliam sonrasında gerçekleştirdiği Reyhanlı ziyareti sırasında yolunu çeviren emekçiler, katliama AKP iktidarının Suriye politikasının yol açtığını öfke dolu sözcüklerle dile getirdiler.

Reyhanlı şovu için her şey hazırlanmıştı. Erdoğan alkışlı tezahüratlar arasında bir konuşma yaptı. Ortada bir katliam yaşanmış ve katliamın yaşandığı Reyhanlı'da Recep Tayyip Erdoğan coşkuyla alkışlanıyordu. Çok geçmeden bunun nedeni anlaşıldı. Miting alanında bulunan binlerce kişi çevre

illerden Reyhanlı mitingine taşınmıştı. Ayrıca Suriye'den Türkiye'ye gelen binlerce kişinin de araçlarla miting alanına taşındığı da ortaya çıktı.

Recep Tayyip Erdoğan mitingde "kendi halkını tankla topla öldüren bir diktatöre Reyhanlı'da sahip çıkan birileri varsa buna çok üzülürüz" diyerek emekçileri tehdit etti. ÖSO'ya yönelik tepkilerini dile getiren emekçilere yönelik söylemini daha da sertleştiren Recep Tayyip Erdoğan "siz onları istemezseniz Esad yanlısınız" dedi.

Katliamın ardından Reyhanlı'ya gitmeyen AKP şefinin tutumuna yönelik eleştiriler ayyuka çıkmıştı. Erdoğan'ın eleştirilerden çok rahatsız olduğu ortaya çıktı. AKP şefi Reyhanlı mitinginde duyduğu rahatsızlığı "Başbakan olarak buraya olayın olduğu anda gelmiş olmam bazı malum çevreler tarafından farklı olarak da değerlendirilebilirdi. Bu işin istismarcıları var. Bu istismarcılara ne siz fırsat verin ne biz fırsat verelim" diyerek ortaya koydu.

AKP şefine göre Reyhanlı istismar edilmiş, politika malzemesi yapılmıştı. Oysa bu durumun istismarla hiçbir ilgisi yoktu. Erdoğan Reyhanlı'ya bilerek geç gitmişti. Çünkü AKP şefi emekçilerin tepkisinden ürkmüştü. Reyhanlı'ya geç giderek bir yandan emekçilerin tepkisinin dinmesini beklemiş, öte yandan mitingin şova dönüşmesi için zaman kazanmak istemişti.

Reyhanlı mitinginde AKP şefi onlarca kaybın umurunda olmadığını ortaya koydu. Mitingde yaptığı açıklamaların önemli bir kısmı, Özgür Suriye Ordusu adlı katliam çetelerini koruma, kollama ve aklamaya yönelikti. AKP şefine göre Reyhanlı katliamına yönelik tepkisini dile getiren herkes Beşar Esad yanlıydı. Miting alanında yer alan tüm pankartlarda bu temel yaklaşıma hizmet edecek şarlara yer verilmişti.

Ne var ki bölgenin ezilen halkları ile ülkemizin

sınıf ve emekçi kitleleri henüz AKP şefinin hezeyanlarına prim vermiyorlar. Yakın bir zamana kadar İsrail karşıtı göstermelik çıkışları nedeniyle bölgede popülaritesi oldukça artmış olan Recep Tayyip Erdoğan, bu yanılısamayı yaptığı savaş çığırıklığı ile kendi elleriyle sona erdirdi.

Erdoğan'ın popülaritesinin son bulmasında rol oynayan etkenlerden biri de AKP iktidarının onayı ile Türkiye'ye yeni NATO üsleri ve silah yığınağı yapılmasıydı. İkinci etken, Suriye savaşında emperyalizmin tetikçiliğini yapan çetelere her türlü desteğin verilmesiydi. Üçüncüsü, tüm bu uğursuz çabaların örtülü bir şekilde sürdürülmesiydi. Nitekim Suriye'de Esad rejimini devirecek bir emperyalist saldırı için en çok AKP iktidarı çaba gösterdi.

Erdoğan'ın Reyhanlı mitinginde yaptığı açıklamalar, katliamın en büyük sorumlusunun AKP iktidarı olduğu gerçeğini karartmaya yetmedi. Miting için çevre illerden getirilmiş olan bindirilmiş kıtalar, katliamın vebalinin AKP şefinin ve onun dışişleri bakanının omzunda olduğuna dair inancı zayıflatmaya yetmedi. Reyhanlı katliamının acısını yaşayanlar bunun bilincinde olduklarını etkili bir şekilde ortaya koydular ve böylece emperyalistler ile yerli taşeronlarına ders verdiler.

Emperyalistler ve işbirlikçisi AKP iktidarı halklar arasında düşmanlığı büyütmeye çalışıyorlar. Bu nedenle halkların boğazlaşmasına hizmet edecek girişimleri sürdürüyorlar. Bunun karşısında tutulması gereken yol devrimci sınıf mücadelesinin büyütülmesi yoludur. Yeni Reyhanlı katliamlarının yaşanmaması için, emperyalizme ve savaşın taşeronluğuna soyunan sermaye iktidarına karşı devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeli, haksız savaşa karşı mücadele ateşini körüklemeliyiz.

Alaattin Karadağ'ın katilleri aklandı

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) üyesi **Alaattin Karadağ**'ı sokak ortasında infaz eden polis Oğuzhan Vural'ın davasında karar açıklandı. 28 Mayıs günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen 11. duruşma boyunca mahkeme heyeti katil polisi aklamak için çalıştı ve tüm suçlar için istenen cezalardan beraat kararı verdi.

“Geleneksel yargılama pratiği sürüyor”

İlk olarak **Av. Şerife Ceren Uysal** söz alarak ülkedeki hak ihlalleri davalarına yetişmenin mümkün olmadığını ifade etti. Aynı gün 19 Aralık Katliamı Ümraniye Davası ve tutuklu avukatlara destek için yapılan eyleme dair yine avukatlara açılan davadan geldiklerini belirten Uysal, bu dosyaların hepsinin kolluk gücünün neden olduğu hak ihlalleri dosyaları olduğunu ifade etti.

Tansu Çiller'in "Bu memleket için kurşun yiyen de atan da kahramandır" sözünü anımsatarak, kahramanlaştırmanın devam ettiğini söyleyen Uysal, polisin saldırılarına meşruluk yaratıldığını belirtti. Bu dosyada yaşananları da bu şekilde değerlendirdiklerini belirten Uysal, konuşmasını geleneksel yargılama pratiğinin sürdüğünü ifade ederek bitirdi.

“Yargısız infazlar bir devlet pratiğidir”

Av. Zeycan Balcı Şimşek ise “yargısız infazlar bir devlet pratiğidir” diyerek konuşmasına başladı. Polis terörünün üzerinde duran ve olay örgüsüne bakıldığında öldürme kastı taşındığına vurgu yaptı. Tüm dava boyunca her aşamada delillerin karatıldığını ifade eden Şimşek, konuşmasında soruşturma safhasında sanık polisin ekip arkadaşları tarafından soruşturmanın yürütülmesi, otopsinin Alaattin'in akrabaları ve hekiminin yer almadan hızla yapılması, üst giysilerin uzun süre kayıp olması, MOBESE ve güvenlik kamerası kayıtlarının sadece Terörle Mücadele Şubesi'ne verilmesi ve silinmesi, keşif kararı alınması ve kararın uygulanmadan iptal edilmesi üzerinde durdu.

“Çocuklarımızın sokak ortasında infaz edilmemesi için...”

Av. İbrahim Ergün gerçek bir soruşturma ve olması gerektiği gibi bir kovuşturma olmamasına rağmen suçun sabit olduğunu ifade ederek söze girdi. Sanığın tutanaklara uygun savunma yaptığını ifade etti. Sanık savunması üzerinde duran Ergün, savunmanın kurgu olduğunu ifade etti. Sanığın doğru söylediği varsayılrsa dahi katilin en az iki kişi olması gerektiğini ifade etti. Ergün, çizimlerle Alaattin Karadağ'a isabet eden ve sıyrın kurşun bilgilerine ve sanık savunmasındaki çelişkilere değindi. Ergün, tanıkların kurgu üzerine ifade verdiğini ve bu kişileri gerçek tanık gibi kabul edilmesinden yargının sorumlu olduğunu söyledi. Ezberletilen ifadelerin yalan olduğunu söyleyen Ergün, Özkan Engin ve Ertuğrul

Bal'ın ifadelerine dikkat çekti.

“Size göre terörist bize göre devrimci bir işçi”

Alaattin'in abisi ve avukatları olarak tedirgin olduklarını belirterek sözlerine başlayan **Av. Murat Çelik** savcının savunmayı dinlemeden mütalaayı açıklamasına dair usul hatasına dikkat çekti. Alaattin için “size göre terörist bize göre devrimci bir işçi” diyen Çelik, savcının mütalaasına vurgu yaparak “Ben bir hukukçu olarak utanç duydum” dedi.

Sanığın cezalandırılması isteği karşılıksız kaldı

Av. Nusret Öztürk davanın ilk açılış sürecinden bugüne yer alan bir avukat olarak söz aldığını ifade edip “sihirli el” diye tarif edilen kapitalist sistemdeki militarizmin eli olduğunu söyledi. Türkiye işçi sınıfının bir parçası olan Alaattin Karadağ'ın sınıfının kurtuluşu için mücadele ettiğini hukuksal, siyasal, askeri zor aygıtlarına karşı savaştığını söyledi. Öztürk, mahkeme heyetine “Sizin vereceğiniz karar yargının bağımsız olmadığına yeni bir örnek olacaktır” dedi.

Alaattin Karadağ'ın abisi **Abdullah Karadağ** ise mahkeme heyetine seslenerek bu olayı hakimlerin de yaşayabileceğini belirtti ve yaşanmış iki örneği aktardı.

Polisin zorla güzergahından çıkarttığı ve vurularak yaralanmasına neden olduğu dolmuşun şoförü İsmail Durmuş'un avukatı **Av. Pelin Eker**, sözlerine Alaattin Karadağ'ın avukatlarına teşekkür ederek başladı. Yaptıkları savunmaların teknik ve hukuki açıdan net olduğunu ifade eden Peker, zaruri bir unsur olmadan dolmuşun güzergahının değiştirildiğini ifade ederek sanık polisin cezalandırılmasını istedi.

Mahkeme Heyeti Cumhuriyet Savcısı Mehmet Doğan'a esas hakkındaki mütalaası sorulduğunda 28 Şubat'taki mütalaa doğrultusunda karar verilmesini

istediğini ifade etti.

Katil polisin avukatından infazı meşrulaştırma çabası

Katil polisin avukatı **Tolga Yurdakul** savunmasına Alaattin Karadağ'ın avukatlarına saldırarak başladı. “Bütün polisler ve emniyete olan kin ve nefreti müvekkilime yansıtıyorlar” diyen Yurdakul, avukatların yaptıkları savunmalarda dikkat çektikleri çelişkiler ve yanlış tanık beyanları için “teferruat” dedi. Polis teşkilatını bir bütün olarak savunan Yurdakul, MOBESE kayıtları için yapılan itirazlar için “Kayıtlar olsa bu seferde fotomontaj derlerdi” diyerek gerçekdışı savunmasını iddialarla sürdürdü. Alaattin Karadağ için “terör hükümlüsü”, “başka suçlara da karışmış” gibi ifadeler kullanarak öldürülmesini meşru kılmaya çalışan Yurdakul mahkeme heyetine övgüler düzdü.

Duruşmada son olarak sanık polise söz verildi. Oğuzhan Vural, duygu sömürsü yaparak orada bir polis olarak değil canını kurtarmak için çaba harcayan bir birey olarak hareket ettiğini iddia etti. İki çocuk babası olduğunu ve o gün yaşadıklarını kendisine katil diyen kimsenin yaşamadığını ifade ederek beraatini istedi.

Mahkeme heyetinin kararı infazın onayı oldu

Mahkeme Heyeti verilen aradan sonra açıkladığı kararında sanık polisin vurularak yaralanmış olması ve kamunun kendisine verdiği yetkiyi kullanmasına dayanarak kasten adam öldürme suçundan beraatine, usulsüz tasarruf suçundan bu eylemin yasal unsurları oluşmadığından beraatine, kamu görevini kötüye kullanma suçundan da her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil olmadığından beraatine karar verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Hesabını soracağız!”

BDSP, Alaattin Karadağ'ı vuran polisin davası öncesi Bakırköy Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı. “Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!” pankartı açılan eylem boyunca kızıl bayraklar ve Karadağ'ın resimleri taşındı.

Eylemde BDSP adına yapılan açıklamada, Alaattin Karadağ'ın katledilişi hatırlatıldı. Karadağ'ın bu topraklarda katledilen ilk devrimci olmadığı, son da olmayacağına vurgu yapılarak devrimci yaşamı anlatıldı. Alaattin'in, katiller sürüsüne karşı ortaya koyduğu direniş ile devrimci siyasal faaliyeti savunmanın, yoldaşını korumanın emsali olduğuna dikkat çekildi.

Açıklama, mahkemenin kararı ne olursa olsun, katil polislerden ve katliamcı düzenden mutlaka hesap sorulacağı, Karadağ'ın onuruna leke sürdürmeden son nefesine dek taşıdığı mücadele bayrağının mutlaka zafere taşınacağı sözü verilerek bitirildi.

Açıklamanın ardından sınıf devrimcileri mahkemenin sonucunu oturma eylemiyle beklediler. Duruşmanın ardından yapılan açıklamada Alaattin Karadağ'ın yoldaşlarının ve partisinin henüz son sözünü söylemediğine dikkat çekildi. Konuşmada, her devrim şehidinin hesabının sorulacağı belirtildi.

Mahkemeye katılan avukatlar adına konuşan Av. Zeycan Balcı Şimşek, adalet mücadelelerinin devam edeceğini bu kararların onları vazgeçiremeyeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Av. Zeycan Balcı Şimşek ve Av. İbrahim Ergün'le Alaattin Karadağ Cinayet Davası üzerine konuştuk...

“Sokağa, kavgaya ve mücadeleye!”

- Siz bir avukat olarak bu davada yaşanan süreçleri nasıl değerlendirdiniz, kamuoyu bu davadan nasıl bir ders almalı?

- Av. Zeycan Balcı Şimşek: Bu dava bir yargısız infaz davasıydı ve bizler Türkiye’de yargısız infaz geleneğinin bir devlet politikası olduğu bilinciyle bu davayı takip ettik. Devrimci işçi Alaattin Karadağ’ın katledilmesinden yargılamanın bitişine kadar bu geleneğin hiçbir surette bozulmayacağını ve verilecek kararı daha en başta biliyorduk. Bu nedenle de karara şaşırmadık. Davanın tarafımızca titizlikle takip edilmesi ve sahipsiz bırakılmaması ise politik bir tercihti. Çünkü bizler Çağdaş Hukukçular Derneği olarak 40 yıldır bu ülkede işlenen yargısız infazlara, katliamlara, baskı ve zora, tutuklamalara karşı mücadele ettik, etmeye de devam edeceğiz.

Davanın devam ettiği üç yıl boyunca kesintisiz olarak duruşmalara girdik ve ailenin avukatlığını üstlendik. Mahkeme, 28 Mayıs’ta görülen karar duruşmasında, çelişkili/yanlış ve yalan delillere karşı sunduğumuz tüm delil ve emarelere kulaklarını tıkayarak sanık polisin hem kasten adam öldürme suçundan, hem görevini kötüye kullanma suçundan hem de usulsüz tasarruf suçundan beraatine karar verdi.

Bu karar bütünlüklü bir perspektifle ele alındığında, 24 Ocak 1980 ile 12 Eylül 1980 operasyonları ile başlatılan süreç sonrasında düzenin yeniden yükselmeye başlayan toplumsal muhalefeti etkisizleştirme, polis vb. aygıtlarıyla hizaya getirme, toplumsal ve yasal zeminini oluşturma amacını güttüğü bugün herkes tarafından açıklıkla görünmektedir. Bunun en somut şekli önce Terörle Mücadele Kanunu, ardından PYSK ve CMK’da yapılan değişiklikler de görünür hale gelmiştir. İşte bu kanunlarda yapılan değişikliklerle, toplumsal muhalefeti sindirmek ve etkisizleştirmek adına sokak ortasında infazlar artmış, cezaevlerinde işkenceler artmış, her türlü demokratik faaliyet ve hatta basın açıklaması yapmak dahi yasaklanmış ve polis terörü, gazıyla copuyla adliye salonlarına kadar girmiş ve artık ulaşabileceği en üst noktaya varmıştır.

- Mahkeme bitiminde yaptığınız açıklamada “bundan sonraki süreçte de adalet mücadelemiz sürecektir” dediniz. Bundan sonraki süreci nasıl ele alınmalı?

- Shakespeare “güvenlik ölümlülerin baş düşmanıdır” demiştir. O günden bugüne topyekün mücadele etmemiz gereken şey polis terörüdür. Çünkü devletin zor aygıtının işlevi, şekilleri değişmekle birlikte, sokak ortasında infazlar gerçekleştirmek, öldürmek ve toplumsal muhalefetin sesini bu yolla kıymaktır. PYSK’da yapılan değişiklikle ülkenin dört bir yanında dur ihbarına uymadığı, kimlik göstermediği gibi gerekçelerle polis kurşunuyla infazlar ciddi oranda artmıştır. Ölüm skalasına bakıldığında ise artık polisin mekan, zaman ve kişi ayrımı yapmaksızın öldürdüğünü görmekteyiz.

Yargı pratiğinin ise, polis terörü noktasındaki işlevi küçümsenmeyecek düzeydedir. Polis terörü sonrasında yürütülen adli süreç incelendiğinde yargının işlevinin, bu terörü koruma, kollama ve aklama olduğu Alaattin Karadağ davasından da kolayca anlaşılacaktır. Bu dava bize göstermiştir ki, adalet olgusu üzerinde “adalet sarayı” yazmakla karşılanmıyor, karşılanmayacaktır da. Emekçi halkların adalet talebi ancak ve ancak sokaktadır.

Av. İbrahim Ergün

Av. Zeycan Balcı Şimşek

Yargılama faaliyetini polisi aklama faaliyetine çeviren mahkemeler bize sokağı ve kavgayı işaret etmektedir. Çağdaş Hukukçular Derneği olarak, kırk yıllık geleneği ile mücadele bayrağını daha da yükseltmek için, mahkeme salonlarında bulamadığımız adalet için, emekçileri omuz omuza mücadeleye ve sokağa çağırıyoruz. Bizler biliyoruz ki, bugünkü kazanımlarımızın hiç birisi bizlere bahşedilmedi, bizler yüzyıllarca mücadele ederek, ölüme yatarak ve koşulsuz savaşılar kazandık. Bugün de sınıfa reva görülen bu baskı ve zor aygıtlarının üstümüzden sökülmeye çalışılması için topyekün mücadele etmeliyiz.

Sokağa, kavgaya ve mücadeleye!..

“Dava, sokak infazlarının bir devlet politikası olduğunun kanıtıdır!”

- 2009 yılında polis tarafından vurularak katledilen devrimci işçi Alaattin Karadağ ile ilgili açılan davanın baştan sona müdavin avukatı idiniz. 3 yılı aşan bir yargılama sürecinin ardından mahkeme, katil polisi aklayan bir karar verdi. Bize dava sürecini özetleyebilir misiniz?

Av. İbrahim Ergün: Bu dava da kolluğun sokaklarda “dur ihbarına uymadı” gibi bahanelerle öldürdüğü onlarca insana dair bir çok dava gibi başladı ve aynı akıbete ulaştı.

Katiller cezasız bırakılsın diye, deliller yok edildi, savcı gerekli delilleri toplamadı, mahkemede de delilleri toplamamak için her türlü çaba gösterilirken kural ve sınır tanınmadı. Olay yerindeki halk tanık olarak dinlenmedi, bölgeyle ilgisi olmayan ve polisle beraber hareket eden kurmaca tanıklar ayarlandı. Olay yeri görüntü kayıtlarının poliste olduğu tutanakla sabit olduğu halde bunlar dava dosyasına gönderilmedi/getirilmedi. Ölenin giysisi adli tıp incelemesine verilmedi, polisin elinde bırakıldı. Polis savcı ya da hakim kararı olmadan kendiliğinden rapor düzenledi ve bunu da uzun süre mahkemeye göndermedi. İlk iki duruşmada en azından delilleri toplama niyetinde olduğu anlaşılan ve olay yerinde keşif kararı veren mahkeme başkanı başka bir ile düz hakim duruşmasına çıkmadığı halde duruşma gününü de beklemeden verilen keşif kararından vazgeçmek oldu. Bunun için sözde gerekçeler yaratıldı.

Sadece şeklen yapılan yargılamada, tüm müdahalelerimize rağmen, davanın ciddi bir katılımla ve

ısrarla takip edilmesine rağmen bir ilerleme kaydedilmedi ve mahkeme “katilin yasanın verdiği görevi yaptığını” söyleyerek beraat kararı verdi.

- Dava süreçlerini etkileyen veriler, düşünüldüğünde nasıl bir tablo yaşandı. Mahkeme heyetinin ve devletin konuyla ilgili kurumlarının tutumu, delillerin ortaya çıkarılması ve toplanması, kullanılması vb’ni düşünürsek, yaşanan bir olayın aydınlatılması konusunda nasıl bir süreç işledi?

- Dava süreci, sokak infazlarının bir devlet politikası olarak bütün kurumları ile nasıl etkin bir işbirliği içerisinde savunulduğunu ve kotarıldığını gösteriyor.

Polis tereddütsüz şekilde ısrarla takip ederek Alaattin Karadağ’ı öldürdüğünde, kendisine devletten ve onun yargısından bir itiraz ve zarar gelmeyeceğinin rahatlığı içindedir. Duruşmalardaki rahatlığı da bunun göstergesiydi. İlk iş olarak idarece her zamanki gibi katilin hemen başka bir yerde görevlendirilmesi, gerçek tanıkların ve mağdurların korkutulması, eldeki delillerin yok edilmesi ya da içeriğinin düzenlenmesi yoluyla mümkünse davanın açılmaması, açılırsa da en hafif taleple ve delillere dayandırılmadan açılması sağlanmaya çalışıldı.

Mahkeme ise davanın takip edilme düzeyine göre ayarladığı görüntüde bir yargılama yaparken olayın aydınlanması ve sonuca ulaşması için taleplerimizi karşılamama hedefiyle çalıştı. Bu tutuma şu ya da bu sebeple karşı duran yargıçların kolayca görevinden alınması ile sonuç garantiye alınmak istendi. Geriye üç satır kararı yazmak kaldı ki, böyle yüzlerce aklama kararı veren Türkiye yargıçları bunda ciddi tecrübe sahibidirler. Olan da bundan ibaret.

- Siz bir avukat olarak bu davada yaşanan süreçleri nasıl değerlendirdiniz, kamuoyu bu davadan nasıl bir ders almalı?

- Bundan sonra da sokak infazlarının bir devlet politikası olarak süreceği, yargının buna destek olurken hukuk ve sınır tanımayacağı görülüyor.

Her yıl bir öncekini aratan uygulamaları ile başta Polis Yetki Yasası, Ceza Kanunu, Terör Yasası olmak üzere çok sayıda değişiklik için mücadelenin acil bir ihtiyaç olduğuna da yeni bir işaret bu dava.

Olası yeni katletmelerde olayın ilk anından beri geniş katılımlı ve etkin bir takibinin yapılmasının da önemine işaret ettiğini düşünüyorum. Daha iyi ve geniş bir sahiplenme yeni insanlarımızı sıra gelmesine engel olabilecek, görenlerin korkusuzca gelip tanıklık yapmalarına katkı sunacaktır.

Yasağa karşı eyleme polis saldırısı

Devrimci ve ilerici kurumlar, 25 Mayıs günü, Taksim yasağına karşı eylem yaptılar.

Eylem öncesinde, toplanma yeri olan Atlas Pasajı önünde TOMA ve çok sayıda çevik kuvvet polisi konuşlandırıldı. Ayrıca Demirören AVM yakınındaki sokaklar ile Yeşilçam Sokağı'na da polis barikatı kuruldu. Tarlabası'ndan İstiklal Caddesi'ne gidilen sokakların girişinde de polis ekipler halinde konuşlandırıldı.

Polis caddede terör estirdi

Eylem başlamadan İstiklal Caddesi'ni ablukaya alan polis, cadde üzerinde ellerinde kapalı halde flamalar bulunan beş kişilik bir grubu ön ve arkadan kalkanlarla sıkıştırarak ara sokaklara sürükledi.

Atlas Pasajı önünde buluşan bir gruba saldıran polis, kimsenin beklemesine izin vermeyerek toplanmayı engellemeye çalıştı.

Ayrıca toplanma saati öncesi polis takip ettiği devrimcilere arkadan saldırarak zorla kimlik kontrolü ve üst araması dayattı, gözaltına almaya çalıştı.

İstiklal Caddesi üzerinde de saldırıya başlayan polis, eyleme katılmak için gelen on kişilik bir grubu da engelleyerek ara sokaklara sokmak istedi. Grup duvara sıkıştıran polis coplayarak, tekmeleyerek linç edersesine saldırdı. Polisin azgın saldırısına tepki gösteren çevredekiler "Polis defol!" sloganları attı. Ara sokakta da saldırılarını sürdüren polis, grubu Tarlabası yönüne doğru dağıttı.

Demirören AVM önüne barikat kurularak, hiç kimsenin Taksim yönünde ilermesine izin verilmedi. Bu barikatın arkasına yüz metre uzaklıkta bir barikat daha kuruldu. İstiklal'e gezmeye gelenler dahi ara

sokaklara yönlendirildi. Birarada olan her 5-6 kişilik grup dağıtıldı.

Taksim'de saldırılara ısrarlı yanıt

Polisin eylem henüz başlamadan saldırmasıyla ara sokaklarda çatışmalar başladı. Gaz bombalı saldırılara devrimci ve ilerici güçler taşlarla karşılık verdi. Burada çatışan kitle, Taksim İlk Yardım Hastanesi'ne doğru çekildi. Polis, burada toplanan kitleye tazyikli su ile saldırarak dağıttı.

Ara sokaklarda çatışmaların yaşandığı esnada BDSP'li bir grup Burger King'de "Baskılarınız ve yasaklarınız sökmeyecek! Taksim yasağını tanımıyoruz!" şiarlı pankart açtı. Polis pankart açan BDSP'lilere saldırarak gözaltına aldı. 3 BDSP'liyi yerlerde sürükleyerek ve üzerlerine çıkararak gözaltına alan polis, basın da görüntü almasını engelledi.

Aynı sıralarda Teknosa mağazası yanındaki sokaktan İstiklal Caddesi'ne çıkarak sloganlar atmaya başlayan gruba polis gaz bombası ile saldırdı.

İstiklal Caddesi'nde yaşanan çatışmaların ardından caddeye çıkan tüm sokaklara çevik kuvvet konuşlandırıldı. Gruplar Tarlabası'nda eyleme devam etti. Polis bir müddet sonra gelerek gaz bombaları ile saldırıya geçti. SDP İl Binası'nın yakınındaki sokakta yaşanan polis saldırısının ardından kitle de polise taşlarla karşılık verdi. Tarlabası'nın ara sokaklarında barikat kuran kitle, ayrıca ateş yaktı. Barikat başında bir süre sloganlarla beklenildikten sonra kitle geriye doğru çekildi. Burada "Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi! / TKİP!" ve "Umudun adı DHKP-C" sloganları yükseldi.

Tarlabası'nda yaşanan çatışmanın ardından polis geri çekildi.

Eylemde, biri omuzuna isabet eden gaz kapsülü, bir diğeri bacağına isabet eden plastik mermi ile olmak üzere 8 BDSP'li yaralandı. Bir tanesinin belinde önemli bir yarık oluştu.

Pankart açtıkları sırada gözaltına alınan BDSP'liler ise Taksim Karakolu'na götürüldüler. BDSP'liler sağlık kontrolüne götürüldükten sonra serbest bırakıldılar.

Limitler aşıyor

1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nın işçi ve emekçilere yasaklanmasının ardından vahşi boyutlara ulaşan devlet terörünün dozu her geçen gün daha da artıyor. Yasağa karşı fiili-meşru mücadele yolunu tutan ilerici ve devrimciler, gerici-faşist rejimin azgınca saldırılarına maruz kalıyor. Devrimci güçlerin direnme kapasitesi adeta sınanıyor.

Daha önce kitle eylemlerine saldırırken gaz bombasını yerden fırlatan veya havadan atış yapan sermaye devletinin kolluk güçleri Taksim'in keyfi biçimde yasaklanmasının ardından kitle eylemlerine gözü dönmüş biçimde saldırmaya başladı. Yatay atış tekniğiyle bizzat eylemcileri hedef alan polis 1 Mayıs, 6 Mayıs Denizler anması ve Kaypakkaya anmaları sırasında limitleri aşarak birçok ilerici ve devrimcinin kalıcı hasarlar oluşacak biçimde yaralanmasına neden oldu.

"Ez ve bitir" taktiği

"Ezme" üzerine kurulan saldırı politikası en son 25 Mayıs'ta ilerici ve devrimci güçlerin örgütlediği "Taksim yasağını tanımıyoruz!" şiarlı eylemde kendini gösterdi. Toplanma noktası olarak verilen Atlas Pasajı'nın önü ve İstiklal Caddesi'ndeki ara sokaklar da dahil olmak üzere tüm bölge eylemden saatler önce TOMA, panzer ve çevik kuvvet polislerince adeta abluka altına alındı.

Devletin gözü dönmüş bir biçime bürünen terörü öylesi boyutlara vardı ki, 25 Mayıs eyleminde ilerici ve devrimci güçlerin üzerine plastik mermiler yağdırıldı. Herhangi bir ölçü tanımayan kolluk güçleri bu eylemde sokak aralarına çekilen sivil polislerin de yardımıyla kitleyi sıkıştırma ve ezme taktiği denediler. Polisin azgınca saldırısında kısıpca alınan birçok kişi plastik mermilerle vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandı.

Devletin baskı ve terörünün boyutunu gösteren diğer bir veri ise ilerici ve devrimci basının karşılaştığı polis tehditleri ve fiili engellemeler olarak kayda geçti. Polis, terörünün dozunun fotoğraflara ve görüntülere yansımaları engellemek için gözü dönmüşlükte sınır tanımadı.

Devlet terörü geri tepiyor...

Ancak tüm baskı ve yasaklara rağmen ilerici ve devrimci güçler, sermaye devletinin dayatmalarına boyun eğmiyor. Baskı ve terörle kitle eylemlerini susturacağını sanan sermaye devletinin izlediği politika, devrimci iradenin duvarına çarpıyor. Yasağa karşı gerçekleştirilen eylemler kitlesel katılımlara sahne olmasa da özellikle genç güçlerin devlet terörü karşısında kendisini eğitmesine ve militan duruşu geliştirmesine de hizmet ettiği görülüyor.

Polis tacizlerine karşı açıklama...

Devrimci faaliyet engellenemez!

İzmir BDSP, sermaye devleti ve kolluk güçlerinin İşçi Kültür Sanat Evi Derneği üyeleri ve *Kızıl Bayrak* okurlarına dönük gerçekleştirmeye çalıştığı baskı ve yıldırma politikalarını, 28 Mayıs günü İHD İzmir Şubesi'nde gerçekleştirdiği basın toplantısıyla teşhir etti. Basın toplantısının ardından, takip, taciz vb. hukuksuz uygulamalar gerçekleştiren İzmir polisi hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Basın toplantısında yapılan ilk konuşmada şunlar ifade edildi: "Devrimci sınıf faaliyetimize karşı 1 Mayıs öncesinden başlayan taciz, takip vb olaylar 1 Mayıs sonrasında kortejimizde yer alan bazı insanların ev ve işyerlerine gidilmesi ve bu kişilerin 1 Mayıs'a katılması ve derneğimizle olan bağları üzerinden tehdit edilmesiyle yeni bir aşamaya varmıştır. İzmir polisinin yapmayı alışkanlık haline getirdiği ve hiçbir hukuki dayanağı olmayan bu uygulamaları protesto etmek ve bu vesileyle bilinen-bilinmesi gereken bazı gerçeklerin altını yeniden çizmek için bu basın toplantısını düzenlemekteyiz. Geçtiğimiz hafta Genel-İş Sendikası 2 no'lu Şube üyesi bir arkadaşımız işyerine gidilerek taciz edilmiş ve 1 Mayıs resimleri gösterilerek üstü kapalı tehdit edilmiştir. Kendisine, Senkromeç direnişinde 75 gün fabrika önünde direnen Muharrem Subaşı, İşçi Kültür Sanat Evi Derneği başkanı ve çalışanları sorulmuştur. İzmir polisinin rutine dönüşen bu uygulamaları, liseli gençlere, üniversiteli öğrencilere, ilerici ve devrimcilere yönelik bu tacizleri devrimci faaliyeti engelleyemeyecektir."

Açıklamada Genel-İş üyesi, İşçi Kültür Sanat Evi Derneği yöneticisi Ercan Demir de söz alarak süreci anlattı ve "1 Mayıs'ta alanlardaydım, yine alanlarda olacağım" dedi.

BDSP: "Hiçbir güç bizi mücadelemizden alıkoymamaz!"

Ardından BDSP adına hazırlanan açıklama okundu. BDSP'nin yaptığı basın açıklamasında sermaye devletinin kirli yüzü teşhir edilerek demokrasi yalanları ortaya serildi. Son olarak şunlar ifade edildi: "Bugün buradan ilan ediyoruz. İzmir

polisi tarafından gerçekleştirilecek her türlü komplodan bu düzenin sadık efendileri sorumludur. 1 Mayıs öncesinde başlayan bu tür tacizlerin, güçlü bir 1 Mayıs çalışmasını engellemeye dönük olduğu konusunda başından itibaren açık bir fikre sahip olan bizler, gücümüzü 'yaşamı köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçinin kendisinden ve haklı davasından' alıyoruz. Ve bu baskı ve sömürü düzeni sürdüğü sürece, sermayenin de kolluk güçlerinin de, bu düzenin bekçilerinin de baskısına, sömürüsüne karşı mücadelemizi kesintisizce sürdüreceğiz."

Kurumlardan mücadele çağırısı...

Basın toplantısında konuşan ÇHD üyesi İmdat Ataş, bu tarz polis tacizleri ve tehditlerinin yaygınlaştığını, tüm bunların insanları devrimcilerle buluşturmamak için yapıldığını, ancak buna engel olmadıklarını ifade etti. Bu tür uygulamaların gayri meşruluk taşıdığını ve suç teşkil ettiğini ifade eden Ataş, hukuki olarak süreçlerin peşinin bırakılmaması gerektiğini söyledi.

Genel-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Taner Şanlı**, bu tür saldırılara karşı birlik olunması gerektiğini ve varolan anlayışa karşı ortak muhalif bir ses oluşturulması gerektiğini söyledi. Şube yöneticilerinin de aralarında bulunduğu bir çok kişinin, bu tür baskı ve uygulamalarla karşılaştıklarını belirten Şanlı, Ercan Demir'e destek olacaklarını ifade etti.

Açıklamada İşçi Kültür Sanat Evi Derneği Başkanı **Muharrem Kurşun** ve Senkromeç direnişçisi **Muharrem Subaşı** da söz aldı.

Basın toplantısına katılan Halk Cephesi, Mücadele Birliği, DHF, BDP, TKP 1920 de devlet terörü ve polis tacizlerine karşı dayanışma içinde olduklarını açıkladılar.

Son olarak, BDSP adına yapılan kapanış konuşmasında polis tacizlerine ve baskılarına geçit verilmeyeceği belirtildi. Devrimci faaliyetin, devrimci iradenin engellenemeyeceği bir kez daha tok bir şekilde vurgulandı.

Açıklamaya ayrıca SDP, Partizan ve Genel-İş 2 No'lu Şube temsilcileri ve üyeleri de katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana BDSP'den açıklama...

Adana BDSP, polisin artan baskı ve tacizine karşı yazılı bir açıklama yaptı. Polis tacizlerinin arttığı belirtilen açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"BDSP güçlerine yönelik polis tarafından yapılan tacizler son günlerde yeniden gündeme gelmiş bulunmaktadır. Böylesi yöntemlerin sıklıkla yaşandığı yerlerden biri de Adana'dır. Toplumsal muhalefetin ve sınıflar mücadelesinin içerisinde yer alan insanlar, özellikle gençler polis tarafından telefonla, takiple taciz edilmekte, aileleri de devreye sokularak yıldırılmaya çalışılmaktadır."

Son olarak Adana'da BDSP güçleri benzeri bir şekilde polisin tacizine maruz kalmış, telefonla aranarak "marjinal gruplara mensup olduğu", "yasadışı eylemlere katıldığı" vb. gerekçelerle teröriste edilmeye çalışılmıştır. Bu vesileyle bir kez daha sömürü düzeninin efendilerine ve bu haksız düzenin çarklarının dönmesini sağlayanlara hatırlatacağımız tek şey şu olacaktır:

Tüm bu eşitsizliğin, baskı ve sömürünün kaynağında siz ve arkanızdaki burjuva sınıf iktidarı yer almaktadır. Tüm bu tablonun sorumlusu sizlersiniz. Mensubu olduğunuz ve çıkarlarını koruduğunuz burjuva sınıf ile birlikte aynı suçlardan sabıkalısınız. Bu taraftaysa işçi sınıfının devrimci saflarında toplanmış olan, sadece bu ülkede yaşayan on milyonları değil dünya üzerinde emperyalist-kapitalist barbarlığın zulmü altında yaşamaya çalışan milyarlarca insan bulunmaktadır. Tam da bundan dolayı bizler için asıl mesele hangi safta yer alındığı ve hangi sınıfa mensup olduğudur. Kişi ve kişileri haklı ya da haksız, meşru ya da gayri meşru yapan tam da budur. Özetle asıl marjinal sizlersiniz.

Bizleri haklı ve güçlü yapan, milyarlarca insanın gelecek özlemidir. Tek çıkarımız ortak, nihai kurtuluş olan sınıfsız, sömürsüz, savaşız, sınırsız, kardeşçe bir dünyadır. Bizleri "marjinallikle", yeri geldiğinde "teröristlikle" itham eden sizlerin durduğu yer de gayet açıktır. Kapitalist sistemin sömürü çarklarının sorunsuz dönmesine hizmet edenler, çıkarları bu haksız düzenin sürmesine bağlı olanlar, elbette ki her fırsat bulduğunda bizleri bertaraf etmenin yollarını arayacaklardır.

Fakat şu asla unutulmamalıdır ki, bizlerin eşit, özgür ve kardeşçe yaşanan bir dünya özlemi baskı ve zorbalıkla bastırılmaz. Zira bu uğurda verdiğimiz mücadele gücünü tarihsel haklılığımızdan ve bilimsel dünya görüşümüzden almaktadır."

Bosch direnişçisi Akan Yılmaz ile konuştuk...

“Dostumuzu düşmanımızı daha iyi tanıdık!”

- Direniş sürecini anlatır mısın?

Çadırı ilk kurduğumuz gün hava soğuktu. Yerler yatılacak gibi değildi. Karton topladık, çadıra serdik. Hava buz gibiydi, elektrik yoktu, katalitik yoktu. İlk gün uyandığımızda her tarafımız tutulmuştu. İlk günün gecesi tam bir rezaletti. Yağmur yağdığı zaman her taraf çamur oluyordu. Muşamba geldik çadırın üstüne. Sonuçta devrimci dostlarımızın yardımıyla tüm bu sorunların üstesinden geldik.

Gelen yanında adettendir, çay şeker getiriyordu. Her taraf çay şeker doldu. Oraya Çaykur'un bayisini açacak duruma geldik. Esnafla ilişkilerimiz epeyce ilerledi.

Bosch Türkiye temsilcisi Steven Young'a kendi durumlarımızı anlatan mektuplar yazarak gönderdik. Almanya yönetimi, bizim işten atılmamızla ilgili olarak bizim haberimiz yok diyor. Bizim bir şeyden haberimiz yok dedikleri için mektupları kargoyla yolladık ama yine cevap vermediler. Anlayacağınız Bosch'ta insani ve ahlaki değerler yok. 13 yıl boyunca Bosch'ta çalıştım, 11 yıl boyunca Bosch'u gerçekten insani, ahlaki değerleri olan iyi bir firma, çalışanlarına değer veren bir firma olarak düşünüyordum. Birazcık onun menfaatlerine dokununca gerçek yüzünü gösterdi, maskeyi düşürdü.

Bir gün AKP il binasını bastım. Durumu anlattım, direniş yerine gelmelerini istedim, gelmediler. *Star* gazetesinin canlı yayın ekibini çevirdim, direnişimizi anlattım. Bizden 200 m ileride olmalarına rağmen gelmediler. CNN'in canlı yayın ekibini dururdum, onlar da gelmediler.

En akılda kalan şey, çadırı kaldırmadan iki hafta önce akşam saatlerinde yangın çıktı. Yangını ilk gören kişi bendim. 110'a haber verdim. Sonra binada 6 kişi olduğunu gördüm. O kişileri uyardım. Motor tutuşmuştu, yangın tüpüyle onu söndürdük. Tekrar yanan binanın içine girdim sigortaları vanaları kapadım. Polaris'in güvenlik müdürü bunların hepsini güvenlik kamerasından görmüş. Bundan sonra direnişimize karşı bakış açıları değişti.

İş girişi saatinde metroya gidiyordum. Halka bildiri dağıtmaya çalışıyorum. Üstümde önlük var diye kimse

almıyordu. Önlüğü çıkarınca almaya başladılar. Yoldan geçenler almayınca, trafik lambalarında dağıtmaya başladım. Milletin biriktiği yerde “İşten atılmış bir işçinin sesidir bu bildiri, içinde işveren varsa bu bildiriye almasına gerek yok zaten kendisi işçi düşmanıdır. İçinizde işveren var mı?” diyordum. “Hepiniz işçisiniz. Yarın öbür gün sizin de işten atılma riskiniz var. Ben işten atılmış bir işçi olarak sesimi duyurmaya çalışıyorum” deyince herkese veriyordum. Tabi her 2 dakikada bağırarak bu konuşmayı yapmak sesimin kısılmasına sebep oluyordu.

Karşılaştığım DİSK yöneticilerine “200 metre ilerinizdeyiz hiç insan bir kere uğramaz mı?” dedim. “İşçiden uzak bir konfederasyon mu olur?” dedim. Çadırın kalkacağı gün geldiler. “Geldim” dediler. Sen geldiğinde direniş bitiyor, çadır kalkıyor.

Meclise gittik, komisyonla gerekli görüşmeleri gerçekleştirdik. Ben de kendi başımdan geçenlerden bahsettim. “Öncü arkadaşlardan olduğum için bu yapıldı. Fabrikada 1,5-2 yıldır raporlu olanlar varken bu şahsıma yapılmış bir saldırıdır” dedim. “Fabrikada sendika seçme özgürlüğüne işverenin yaptığı baskıya hem yargı hem iktidar hem de çalışma bakanlığı sessiz kalmakta” dedim.

Bu tür şeyler bürokrasi ile hallolmaz. İlk geçişlerden sonra yapılan bir komite toplantısında buna değindim. “Böyle gülerken eğlenerek geçiş yapıldığı zaman, bedel ödenmeden yapılan kazanımlar hemen geri alınır. Bedel ödeyerek yapılan şeyler kolay kolay geri alınamaz. Her şey süt liman” dedim. Bu böyle olmaz. Nihayetinde haklı çıktım.

Direnişi hakkını vererek yapamadık. Orada bize gerçek manada yardım eden, destek veren siyasal ve sosyal örgütlerdi.

Yürüyüşler oldu, sesimizi duyurabildik, ama bunu nerede yaptık: plazalarda. Başka kimse yoktu. Bizim etrafımızda sadece 10 kişi vardı. Onların haricinde bilen yoktu. Eylemler görsellikle değer kazanır. Sen o çadırı oraya kurduğun zaman görsellikten uzak oluyor. Hani gözden uzak olan gönülden de irak olur diye bir laf var. Sen onu gözden uzaklaştırılmış bir biçimde oraya

koydun. O çadırı fabrikanın önünde olmalıydı. İsterse gelip yıksınlar. Bir gün yıkarlar ikinci gün yenisini kurarız. Sonuçta vardiyalı kalırdık ama yine kalırdık. Sonuçta ona cesaret edemezlerdi. Böyle bir şey yapacaklar oradan bir kaç kişi darp olacak. İnfial olurdu.

Biz Maslak'ta yapabileceğimiz her şeyi yaptık. Çadırı kurduk, ardımızdan olabilecek işten atmaların önüne geçtik. İçeriye hareketlendirdik.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

İşçilere şöyle söylüyorum: Bu saatten sonra Birleşik Metal kazansa da kaybetse de, fabrikaya girse de girmese de Türk Metal yetkiyi aldığı an Türk Metal'e geçiş yaparsanız çıkışımızın garantisidir. Türk Metal'e geçmeniz sizin işten atılmanızı engellemez, kolaylaştırır. Çünkü bu durumda Birleşik Metal de arkanızda duramaz. Buraya kadar geldikten sonra artık bir asma köprü düşünün her bastığınız tahta çürüktü. İlerlediniz, ilerlediniz her bastığınız adımda o tahtalar çöktü. Geri dönüş yolu yok. Ya karşıya geçersiniz ya da bu yolda düşer ölürsünüz. İkisinden biri. Ama geri dönmeye kalkarsak yüz de yüz ölürüz. Tek çare mücadele etmek.

Birleşik Metal'in işçiyi gerektiği gibi yönlendirmesi gerekiyor, işçinin bilincinin sınırları içinde kalmamalı. Ama işçinin de inisiyatif alması lazım. O da Birleşik Metal'i de yönlendirmeli.

Biz çok uysalız. Biz burada kedi gibiyiz. Aslan aslanlığını nasıl yapar, saldırarak. Biz avlanmayı bekleyen ceylanlar gibiyiz. Gelecekler yiycekler bizi.

Bizim Tekin'i dövdüler. BU4'ten. Servise binecekken. Oyak Renault'a giderken dövdüler. Siz değil miydiniz yeri gelirse kavga etmeyi de biliriz diyen. İlk süreç başladığında Türk Metal için koşturanlardan bir ikisini adım akıllı dövseydiniz, kendileri için koşturacak adam bulamazlardı. Bizi dövseler farketmez. Çünkü bizim bir doğrumuz var ve biz devam ederiz. Ama adamın doğrusu bu değil. Menfaati için Türk Metal için koşturuyor, dayağı yiyeceğini anlayınca kaçmaktan başka bir şey yapmaz. Bunun için başta Birleşik Metal yönetimini, sonra da tüm işçi arkadaşlarımı dışı dışı bir mücadeleye çağırıyorum.

Bursa'da MİB çalışmasına ilgi

Bursa'da Metal İşçileri Birliği çalışanları, metal işçisinin grev iradesini büyütme ve emekçileri metal işçileriyle dayanışmaya çağırma için faaliyetlerini sürdürüyor. “MESS dayatmalarını geri çek! Metal işçilerinin taleplerini kabul et!” yazılı afişlerin yapımı ve bildiri dağıtımları ile metal işçilerinin sesi yaygınlaştırılıyor.

23 Mayıs'ta Fomara Meydanı'nda açılan imza standıyla grev aşamasına gelen metal işçilerinin sesi Bursalı emekçilere taşındı.

İmza kampanyası çalışmaları 25 Mayıs'ta Emek Mahallesi'nde sürdürüldü. Emek Dört Yol'da imza standı açılırken, masaya ilgi yoğundu. Bosch, Renault, Delphi, Karsam, Yazaki, Beyçelik, SKT gibi fabrikalardan işçiler imza atarken, Türk Metal'e güvenmediklerini dile getirdiler.

İşçi geçişlerinin azalmasıyla Kuru Park önüne kadar cadde üzerinden yüründü. Bu sırada dayanışma çağrısı yapılarak bildiri dağıtıldı. Kahvelere ve çay bahçelerine girilerek metal işçilerinin mücadelesine destek istendi. Kuru Park önünde de masa açıldı. Ayrıca MİB afişleri de cadde üzerine yapıldı.

26 Mayıs Pazar günü Emek'te yaygın bildiri dağıtımı yapıldı. 27 Mayıs sabah ise servis noktalarına dağıtım yapıldı. Gündüz vardiyasına giden işçilere bildiriler dağıtıldı. Mesken'de yapılan bu dağıtım da ilgiyle karşılandı.

Gebze'de metal işçilerine mücadele çağrısı

MİB'den yaygın grev çağrısı

Metal İşçileri Birliği (MİB), grev kapısına dayanan metal işçilerinin grev iradesini güçlendirmek, grev silahını tüm metal işçilerin elinde yaygınlaştırmak için çalışmalarını sürdürüyor. MİB çalışanları merkezi çıkan afiş ve bildiri faaliyetleriyle metal işçilerinin sesi olmaya çalışıyor. "MESS'e ve ortaklarına karşı omuz omuza mücadeleye! Grev yolunda ilerleyen metal işçileriyle dayanışmaya! / MİB" başlıklı bildirimler ve "MESS, dayatmalarını geri çek! Metal işçilerinin taleplerini kabul et! / MİB" afişleri kullanılıyor.

İzmir

İzmir'de süren suskunluk havasına karşı bu kapsamda Aliğa, Menemen'de yapılan afiş çalışmalarından sonra Çiğli'nin işçi servis güzergahları da MİB afişleriyle donatıldı. Yine Bakırçay havzasındaki başta Habaş, İDÇ ve Ege Çelik işçileri olmak üzere örgütsüz demir-çelik işçilerine de sabah vardiyası girişinde ve gece vardiyası çıkışında Asarlık ve üst geçit servis duraklarında bildirimlerle grev silahını kuşanma çağrısı yapıldı.

Ayrıca Çiğli Organize sanayiye bulunan ve Türk Metal'in örgütlü olduğu CMS fabrikasında yapılan grev oylamasında işçiler "greve evet" diyerek MESS'e karşı tutumlarını bir kez daha göstermiş oldular.

Metal TİS'lerini konu alan bildirimler 28 Mayıs'ta Birleşik Metal-İş sendikasının örgütlü olduğu ZF Lemförder fabrikası işçilerine dağıtıldı.

ZF Lemförder MESS kapsamında değil ancak Ocak 2013'ten beri fabrikada toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor. Şu anda uyuşmazlık zaptı tutulmuş durumda ve süreç greve doğru gidiyor. Bu çerçevede fabrikada Pazartesi-Çarşamba ve Cuma günleri vardiya giriş-çıkışlarında, yemek ve çay molalarında alkış ve sloganlarla eylem yapılarak grev kararlılığı gösteriliyor.

Trakya

Çorlu KİLER market ve Santral çevresinde 27 Mayıs'ta dağıtılan bildirimlerin yanı sıra, Kemalettin Mahallesi ve Sinop Mahallesi'nde de işçi geçiş noktalarına yaygın bir dağıtım gerçekleştirildi. Bildirimler metal işçilerinin yoğun olduğu bir bölge olan Çerkezköy'de merkezi noktalara ulaştırıldı.

Lüleburgaz'da işçi geçiş noktalarına bildiri dağıtımları gerçekleştirildi. Ayrıca afişler merkezi noktalarda yaygın olarak kullanıldı.

İstanbul

Esenyurt'ta 27 Mayıs günü Kırca Çakmaklı ve Kuruçeşme'deki metal fabrikalarına, MİB bildirimleri ulaştırıldı. Akşam saatlerine kadar çeşitli metal fabrikalarının önlerinde bildiri dağıtımları yapıldı. MİB çalışanları geçtiğimiz haftalarda ise MİB afişlerini bölgeye yaygın biçimde yapmışlardı.

Ümraniye Metal İşçileri Birliği'nin Grup Metal TİS'lerini gündemine alan bildirimleri 29 Mayıs'ta ABB, UNO, Penta ve Enel fabrikalarına ulaştırıldı. Afişler ise Gamak çevresine, İMES A Kapısı'na, VİKO Fabrikası çevresine, Dudullu, Samandıra ve Sarıgazi'ye yapıldı.

MESS'e ve ortaklarına karşı omuz omuza mücadeleye!

Grev yolunda ilerleyen metal işçileriyle dayanışmaya!

İşçiler, kardeşler!

Arçelik, Renault, Tofaş, Coşkunöz, Bosch, Isuzu ve daha pek çok fabrikada onbinlerce işçi grevin eşğine dayandı. Metal işçileri metal patronlarının örgütü MESS'e teslim olmuyor. Bunun için fabrikalar, meydanlar eylem alanına dönüştü. Eğer buna rağmen MESS'eri adım atmazsa metal işçileri greve çıkacak. Böylelikle metale ve çeliğe biçim verenler hayatı durdurucağı!

Kardeşler!

Grev yolunda ilerleyen metal işçilerinin mücadelesi haklı ve meşhurdur. Metal işçileri, asgari ücrete yakın olan ücretlerine ortalama yüzde 18 oranında zam, sosyal haklarının artırılmasını, ağır ve kurasız çalışma şartlarının düzeltilmesini istiyor.

Çünkü metal işçilerinin ücretleri her geçen gün eriyor, çalışma şartları da ağırlaşıyor. Daha birkaç yıl önce on işçinin yaptığı işi artık tek bir işçi yapıyor, ama aldığı ücret eskisine göre çok daha düşük. Bir de üstüne hiçbir iş güvencesi yok. Metal patronları bunca sömürüye rağmen keyifince işçi kıyımı yapıyorlar.

İşte daha geçtiğimiz günlerde Arçelik'te, Tofaş'ta binlerce işçi işten atıldı. Ama aynı günlerde bu fabrikaların sahibi Koç Holding yüksek kar rakamları açıkladı, üstüne de milyar dolarlık ihaleler kazandı.

Bu örnek metal işkolunda ve aynı zamanda tüm işkollarında işçilerin nasıl...

dayatıyor. Üstüne de ikramiye gibi elindeki son haklarını da tırpanlamak, dahası keyfince sömürmek için daha esnek ve kurasız çalışma düzeni istiyor.

Kardeşler,

Ne metal işçisinin maruz kaldığı çalışma ve yaşam koşulları ne de MESS'in dayatmaları bize yabancıdır. Çünkü milyonlarımız hemen hemen aynıdır, hatta daha kötüsünü yaşıyoruz. Biz sömüren patronlarımız da MESS'ten farkız.

Ama şunu da unutmayalım ki, MESS sermayenin beynidir. Bunun için işçi sınıfını koleleştiren tüm uygulamalarda MESS'in parmağı var. Genel ücret düzeyi ve çalışma koşullarını da bu kodamanlar belirliyor. Dahası bu sömürü düzeninde iktidarı dâmenini de yine onlar tutuyorlar. Öyle ki işçi sınıfının elini kolunu bağlayıp sermayenin önüne atan 12 Eylül darbesinde MESS'in rolü büyüktür. Zaten MESS yöneticisi Turgut Özal da darbenin arkasından başbakanlık koltuğuna oturmuştur.

İşte bunun için metal işçilerinin MESS'e karşı zaferi hepimizi ilgilendiriyor. Eğer MESS yenilir ve metal işçileri haklarını koparıp alırsa, bu zaferin yankısı fabrikalarımızda duyulur. Ülkede tarihinde daha önce sıklıkla olduğu gibi metal işçileri yolu açar, bu yolda hep birlikte yürüyerek sermayeyi yenebiliriz. Böylelikle de metal işçileri kazanınca hepimiz kazanırız! İşte bunun için MESS'e karşı haklı mücadelemizde metal işçilerinin yanında olmalıyız.

Kardeşler!

Metal işçilerinin yanında olmak gerekirse ekmeğimizi metal işçisiyle paylaşmak, onu yalnız bırakmamaktır. Metal işçisinin yanında olmak, eylem alanlarında metal işçisiyle omuz omuza yürümektir. AKP hükümetinin Çaykur ve THY'de yaptığı türden baskı ve zorbalığın karşısında durmak, metal işçisine yönelik her saldırıyı kendine yapmış bilmektir.

Metal işçisiyle kenetlenirsek MESS'i ve ortaklarını yenebilir, böylelikle de bu kolelelik düzeninde bir gedik açar, mutlu ve özgür yaşamlara uzanabiliriz. Öyleyse haydi dayanışmaya, haydi metal işçisinin yanında saf tutmaya!

Kahrolsun MESS ve ortakları!

Yaşasın işçilerin birliği!

Yaşasın grev, yaşasın dayanışma!

Metal İşçileri Birliği

ALSTOM işyeri temsilcisi MİB faaliyetine polis çağırıldı!

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan ve MESS kapsamında olan Alstom fabrikasına bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. 08-00-16.00 ve 16.00-24.00 vardiyalarına gerçekleştirilen dağıtım daha önce de engellemeye çalışan ve kendisini işyeri temsilcisi olarak tanıtan Savaş Aşık isimli işçi düşmanı, MİB çalışanlarını yine engellemeye çalıştı. Servisten indikten sonra bildirimlerin fabrikaya değil şubeye bırakılmasını söyleyen işçi düşmanına gereken cevap verildi ve dağıtıma devam edildi. Ardından çağrılan polis GBT işlemi yaparak gitti.

Aynı gün Gebze merkezde gerçekleştirilen MİB çalışmasına, Alstom'dan işçiler gelip destek vermişlerdi. İşyeri temsilcisinin faşist ve işçi düşmanı olduğunu söyleyen Alstom işçileri, temsilciyi koltuğundan indireceklerini söylediler. 16.00-24.00 vardiyasına gelen işçiler ise alkışlar ve sloganlarla fabrikaya girdiler. Alstom işçileri "Yaşasın onurlu mücadelemiz", "Direne direne kazanacağız", "Metal işçisi direnişin simgesi" sloganlarını attı.

Türk Metal çetesinin ihanetine "Yeter artık!" diyerek Birleşik Metal-İş'e geçen Cengiz Makina işçilerine 08.00-16.00 vardiyası çıkışında bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. Cengiz Makine'ye bildiri dağıtımdan sonra ise Honda Türkiye A.Ş. fabrikasına bildiri dağıtımını gerçekleştirildi.

29 Mayıs'ta Çayırova'da kurulu bulunan Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan Sarkuysan ve Kroman Çelik fabrikalarına dağıtım yapıldı. Sarkuysan 15:00-23:00 vardiyası girişine ve Kroman Çelik'in 08:00-16:00 çıkışına ve 16:00-24:00 vardiyası girişine dağıtım yapıldı. Yapılan konuşmalardan en çok yansıyan, işçilerin bekleme halinden duydukları sıkıntıydı.

Metal İşçileri Birliği Gebze'de dayanışma masası açtı, bildiri ve afişlerle işçi ve emekçilere mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

23 Mayıs'ta afişler ve ozalitler Gebze'de Tatlıkuyu, Feniş, Çayırova köprülerine ve Gebze merkezde işçi ve emekçilerin servis geçiş noktalarında yapıldı. Arçelik-LG fabrika çıkışında grev gündemli Metal İşçileri Birliği imzalı bildirimler dağıtıldı.

TİS toplantısı

Metal İşçileri Birliği olarak 26 Mayıs'ta bir toplantı düzenlendi. Toplantıda TİS sürecinin genel bir değerlendirmesi yapıldı. Ardından Türk Metal'in ve Çelik-İş'in, işçilerin basıncından korktuklarından dolayı grevi gündeme getirmek zorunda olduğunun altı çizildi. Bu sürecin ihanetle sonuçlanmaması için grev komitelerinin kurulması, ihanetçi sendikal anlayışa ve MESS'e cepheden tutum alınması gerektiği üzerine konuşmalar gerçekleşti. MİB olarak çalışmaların daha da güçlendirilmesi, hayata geçirilebildiği kadarıyla fabrikalarda komitelerin kurulması kararı alınarak toplantı sonlandırıldı.

Aynı gün Gebze Eskiçarşı çesme önünde açılan standda, bildiri dağıtımını sırasında birçok işçi ve emekçiyle sohbet edilirken imza kampanyasına da ilgi yoğunu. Arçelik, LG, Ferro Döküm, Autoliv, Fen-İş, Kroman, Sarkuysan gibi Türk Metal ve Birleşik Metal sendikalarından işçiler ile sohbetler gerçekleştirildi. Gebze'de ayrıca birçok servis noktasına, merkezi yerlere ve E-5 fabrikalar çevresine MİB afişleri yapıldı.

28 Mayıs'ta Eskiçarşı'da açılan standda bildirimler dağıtıldı, imza toplandı. Üç saatlik faaliyet esnasında yüzlerce bildiri kullanıldı. Ayrıca işçi bülteni GREV'in son sayısı ve Kızıl Bayrak satışı da gerçekleştirildi. Tümtis'e üye olan DHL işçilerinin kullandığı bildirimlerin dağıtımını da yapıldı.

THY'nin oyunlarına karşı grev kararlılıkla sürüyor

Hava-İş Sendikası üyesi işçiler, THY'de çıktıkları grevi kararlılıkla sürdürüyorlar. Her gün THY Müdürlüğü önünde, 24 saat nöbet tutarak, gündüzleri ses aracından müzik yayınları yaparak grevi diri tutuyorlar. Ayrıca grevci işçilerin ziyaretçileri hiç eksik olmuyor. Toplumun tüm kesimlerinden destek ziyaretleri alan işçiler, dayanışmalarla daha da güçleniyorlar.

Bu gelişmelerin yanında sermaye de boş durmuyor. THY yönetimi ve AKP iktidarı mücadeleyi karalayan, zayıflatan saldırılarını sürdürüyorlar.

İşçiler bir hafta boyunca, her türlü saldırılar karşısında, aldıkları destekler ve greve yeni katılımlarla direnişe devam ediyorlar. Yapılan eylemler ve iç toplantılarla daha da güçlenmek için yeni adımlar atıyorlar.

9. gün

THY grevi 9. gününde greve yeni katılan işçilerle coşkulu bir şekilde devam ediyor. Grevciler kendilerini "dışardan gelen insanlar", "destekçiler" gibi gösteren açıklamalarda bulunan THY yönetiminin bu saldırısı karşısında THY çalışma kartlarını kaldırarak sloganlarını daha gür haykırdılar. Grevciler THY ID kartlarını boyunlarına takarak grev çadırındaki bekleyişlerini halaylarla sürdürdüler.

Birleşik Metal-İş Sendikası üyeleri, İstanbul Barosu Başkanı Av. Ümit Kocasalak grevcileri ziyaret etti.

Grevin 9. gününde THY Teknisyenleri Derneği TALTA'dan bir açıklama geldi. TALTA yaptığı açıklamada şunları ifade etti: "THY, bünyesindeki tüm çalışanların geleceğine dair sendikasız toplu sözleşmesiz bir çalışma ilişkisini tarif etmektedir. TALTA olarak sözleşme hukukundan sendika ve grev hakkından hiçbir şekilde

vazgeçilemeyeceğini/vazgeçmeyeceğimizi THY yönetiminin ve kamuoyunun bilmesini isteriz"

THY yönetimi İstanbul İş Mahkemesi'ne resmi başvuru yaparak grevin sonlandırılmasını istedi. Grevin "amaç dışı grev" olduğunu iddia eden THY yönetimi greve katılımın olmadığını, sendikanın greve çıkış gerekçesinin işçilerin haklarıyla ilgili olmadığını savunarak mahkemenin grev için sonlandırma kararı almasını istedi.

THY'de oyun bitmez

Grevin 10. gününde yeni alınan bilgilerle, THY yönetiminin greve çıkan personelden doğan açığı kapatabilmek adına tüm eğitim ve sınav personeline kabin ekiplerine eklediği belirtildi.

THY Kabin Hizmetleri Başkanlığı, grevin ilk gününden beri zorlanırken kimi zaman eksik personelle kimi zaman part-time elemanlarla uçuşlar gerçekleştirerek durumu korumaya çalışıyordu. Fakat greve katılımın artmasıyla birlikte kabin memuru ihtiyacı daha yakıcı bir hal aldı.

THY yönetimi de açığı telafi edebilmek adına eğitimlerini ve kontrol amirlerini uçuşa

yönlendiriyor. THY yönetimi, kabin personeline yönelik bütün eğitim programlarını süresiz olarak iptal ederek eğitmen eksikliğinden doğan boşluğu öteledi. Yine kabin amirliği ve İngilizce sınavlarının da yapılmayacağı açıklandı. Kabin personelinin rutin sağlık kontrollerine de bu ay sonuna kadar ara verildi.

THY grevinde 11. gün

THY grevcileri "Alanda THY işçisi yok" sözüne tepki olarak THY kimliklerini gün boyunca ellerinde ve yakalarında dolaştırdılar.

Grevin 11. gününde de destek ziyaretleri sürdü. TMMOB, BDSP, TKP 1920, DİP ve ÖDP grevci THY işçilerine yönelik destek ziyaretleri gerçekleştirdi. Ayrıca düzen partisi CHP milletvekilleri grevci işçileri ziyaret etti.

Hava-İş yönetimi yaptığı bir açıklamayla grev için yeni bir koordinasyon ekibi oluşturmaya karar verdiğini duyurdu. Ayrıca iki günde bir toplantılar yapılarak grevci işçilere sürece dair ayrıntılı bilgi akışı yapılacağı ifade edildi. Sayın Kaya, ayrıca 31 Mayıs Dünya Hostesler Günü dolayısıyla bir etkinlik düşünceleri olduğunu ve somut plan hazırlandığında açıklayacaklarını ifade etti.

12. gün

HKP, UID-DER, İMD grevcileri yalnız bırakmadı. Yapılan ziyaretlerle gün sürdü. Amesha Spenta adlı grup, müzik dinletisi ile işçilerle dayanışma içerisinde oldu. Gün içerisinde yapılan açıklamalarla, 26 kişilik bir grev komitesinin toplantılarına devam ettiği belirtilerek, grevcilerin sorularını cevaplamak için her türlü desteğin sağlanacağı dile getirildi. Alana grevci işçilerin aileleri de gelerek, çocuklarını yalnız bırakmadılar.

Alevi derneklerinden greve destek

Grevin 14. günü 28 Mayıs'ta grevci işçileri ziyarete gelen Alevi dernekleri, grevdeki işçilerin yanında olduklarını göstererek getirdikleri yemekleri işçilerle paylaştılar. Destek ziyaretine katılan Alevi Bektaşî Federasyonu, Pir Sultan Abdal Derneği, Şahkulu, Garip Dede ve bir dizi Alevi derneğinin üyeleri ve yöneticileri yaptıkları konuşmalarla desteklerini sürdüreceklerini dile getirdiler.

Bursa'dan destek

Bursa'da ilerici ve devrimci kurumlar BDSP, BATİS-BAMİS, SDP, ESP ve Partizan tarafından THY greviyle dayanışma eylemi gerçekleştirildi. Fomara Meydanı'nda yapılan eylemde "THY greviyle dayanışmaya!" pankartı açıldı. Basın açıklamasında THY işçilerinin talepleri dile getirilirken, AKP ve THY yönetiminin grev kırıcılığı yaptığı belirtildi. Eylem THY greviyle dayanışma çağrısı ile son buldu.

BDSP, THY işçisinin sesini büyütüyor

Hava-İş Sendikası üyesi işçilerin sürdürdükleri grevle dayanışmayı büyüten Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Türkiye'nin çeşitli illerinde yaptığı eylemler ve çalışmalarla grevin sesini kamuoyuna taşımayı sürdürüyor. BDSP, yaptığı çalışmalarla grev yasağı ve işten atmalara karşı yürütülen mücadeleyle dayanışmaya çağırıyor. Emekçilerin greve olan ilgileri çalışmalar esnasında ortaya çıkıyor.

Kayseri

Kayseri BDSP, 26 Mayıs'ta yaptığı basın açıklamasıyla THY işçilerinin grevine destek verdi. BDSP temsilcisi tarafından okunan açıklamada, THY işçisinin grevi selamlanarak grevi kırmaya yönelik saldırılar kınandı. Açıklamada sigortasızlığın, sendikasızlığın kenti olan Kayseri'de alınteri ve göz nuruyla yaşayan işçilere grevle dayanışma çağrısında bulunuldu.

Bursa

Geçtiğimiz hafta şehir merkezine ve işçilerin servis noktalarına yapılan afiş çalışması bu hafta emekçi mahallelerine taşındı. "THY greviyle dayanışmaya!", "THY'de grev kazanacak! Yaşasın sınıf dayanışması!" şiarlı afişler Emek ve Esenevler'de yapıldı.

Çorlu

Çorlu'da merkezi yerler olan Santral ve Kiler civarında "Sermayenin saldırılarına karşı grevdeki havayolu emekçileriyle dayanışmaya!" bildirilerinin dağıtımı 29 Mayıs'ta yaygın bir şekilde gerçekleştirildi. Dağıtım esnasında işçi ve emekçilerle grev üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

İstanbul

27 Mayıs'ta Demokrasi Caddesi'nde Kızıl Bayrak satışını kitlesele olarak yapan Ümraniye BDSP, havayolu emekçilerinin grevini selamladı. İşçi sınıfını grevle dayanışmaya çağırarak "Sermayenin saldırılarına karşı grevde olan havayolu emekçileriyle dayanışmaya" şiarlı BDSP imzalı bildirilerin dağıtımı yapılan Sarıgazi'de emekçilerin ilgisi yoğundu.

Sınıf devrimcileri 29 Mayıs sabah işe giriş saatinde İMES A kapısında ve Keyap önünde de bildirileri ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıttı.

Esenyurt BDSP, 28 Mayıs sabah Esenyurt Köyüçü'nde toplu bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. BDSP'liler geçtiğimiz hafta ise Doğan Araslı Bulvarı üzerindeki merkezi noktalara "THY greviyle sınıf dayanışmasını yükseltelim!" şiarlı ozaltileri yapmışlardı.

Kızıl Bayrak / Kayseri-Bursa-Çorlu-İstanbul

THY’de grev ve mücadele sürüyor...

Sermayenin saldırılarına karşı birleşik-militan mücadele!

THY yönetimi ve sermaye hükümetinin her türlü baskı ve şantajlarına karşı grev iradesini ortaya koyan havayolu emekçilerinin mücadelesi sürüyor. İkinci haftasını geride bırakan havayolu grevinin sınıf hareketi açısından taşıdığı anlamı, imkanları ve zayıflıklarını değerlendirmek, gelinen yerde önemli bir ihtiyaçtır. Bu bakımdan sürecin topluca bir değerlendirmeye konu edilmesi ve görevler çıkartılması başta sınıf devrimcileri olmak üzere sınıftan ve emekten yana güçler için bir gerekliliktir aynı zamanda.

THY işçisinin grev yasağıyla başlayan mücadele süreci

Bugün THY’de yaşanan grev aslında bir önceki sözleşme döneminin rövanşı da sayılabilir. Hatırlanacağı üzere bir önceki sözleşme döneminde hükümetin grev yasağı hamlesine Hava-İş bir günlük fiili grev ile yanıt vermişti. Sermaye hükümetinin “Ulusal İstihdam Stratejisi” programı kapsamında sınıfa dönük bir dizi saldırıyı gündeme getirdiği bir dönemde böylesi bir çıkış oldukça anlamlıydı. Fakat daha sonrasında, THY yönetiminin 305 çalışanı işten çıkartarak sürdürmüş olduğu saldırganlık bu denli güçlü karşılanamadı. Nasıl ki grev yasağına karşı Hava-İş’in fiili grevle yanıt vermesi sınıf hareketi üzerinde olumlu bir etki yarattıysa, işten atılmalar karşısında aynı kararlılıkla davranılamaması da aynı şekilde olumsuz bir etki yarattı.

Elbette burada sorumluluk sadece Hava-İş Sendikası’nın değildi; AKP hükümetinin hava işkolundaki grev yasağının gerisindeki politik nedenleri görmeyen, anlamayan, anlasalar da harekete geçmeyen ama lafta mangalda kül bırakmayan bugünkü sendikal hareketin tamamına aitti. Nitekim 305 işçinin verdiği mücadelede karşısında sendikal hareket bir bütün olarak sınıfta kaldı. Bu durum sadece havayolu emekçileriyle gösterilmesi gereken dayanışma açısından değil, sınıfın genelini ilgilendiren toplam saldırılar bakımından da böyle sürdü.

AKP iktidarı grev ve direnişlere pervasızca saldırıyor

AKP hükümetinin bir yandan “barış” ve “ileri demokrasi” söylemlerini dilinden düşürmediği ama fiiliyatta ve sokakta azgın bir devlet terörünü hakim kıldığı koşullarda yeni bir TİS dönemine girildi. Her türlü toplumsal muhalefete ve ilerici sol güçlere karşı uygulanan bu terör politikasının doruk noktası ise Taksim 1 Mayıs’ı oldu.

Sermaye hükümetinin bu terör politikasının sınıfa dönük saldırganlık politikalarıyla el ele gittiğini ise belirtmeye bile gerek yok. Önce ÇAYKUR’da başlayan grev; baskı, tehdit ve grev kısırlılığı hamleleriyle boşa düşürüldü. Ardından bu saldırganlık, TİS’lerin imzalanmasının Tek Gıda-İş yöneticilerin istifa etmesine bağlı olduğu tehditlerine kadar

vardırıldı. Bu arada THY’de direnen 305 işçinin “hukuksal kazanımları” da tam bir hukuksuzluk içerisinde tanınmadı ve böylece sınıflar mücadelesinde “yasaların” gerçek işlevine ışık tutan yeni bir örnek yaşandı.

THY grevine karşı “fiili grev yasağı”

İşte bu koşullarda hava işkolunda süren TİS görüşmelerinde yaşanan uyuşmazlık sonucu grev sürecine girildi. Gerek THY yönetiminin kendi burjuva hukukunu hiçe sayan tutumu gerekse de AKP hükümetinin bir kez daha sürece müdahale etmesi sonucu Hava-İş Sendikası’na ve havayolu emekçilerine grev gitmekten başka bir yol bırakmadı. Zira bunun gerisine düşecek her adım Hava-İş Sendikası’nı kendi üyeleri nezdinde tartışmalı hale getireceği gibi THY yönetiminin sendikal örgütlülüğü tasfiye etmek, bunu başaramasa bile kendi anlayışına uygun hale getirmek hedefine bir adım daha yaklaşması anlamına gelecekti.

THY yönetiminin bu pervasız tutumunun gerisinde elbette ki sermaye hükümetinden aldığı tam destek bulunmaktadır. AKP, yeni bir grev yasağı kararı almak yerine ÇAYKUR sürecinden elde ettiği deneyimle THY grevini fiilen boşa düşürmeye çalıştı. Grev yasağı kararı almayarak sürece müdahale etmiyormuş gibi gözükmeye çalıştı ama grevin başarısızlığa uğraması için polis ablukasından grev gözcülerinin içeriye alınmamasına, grev süren bir işyerinde hizmetlerin devam ettirilmesine kadar her türlü kuralsızlığın uygulanması için devreye girdi. Bu sayede grevin “etkisiz” olduğu, emekçilerin greve “itibar etmedikleri” yalanı güçlenmiş olacaktı.

Öte yandan sermaye hükümeti için ÇAYKUR’un ardından THY’de süren grevin başarısızlıkla sonuçlanması, hemen ardından metal ve kamuda gerçekleştirilecek grev iradesini kırma noktasında psikolojik bir işlev görmektedir. Bu yüzden sermaye hükümeti bir kez daha havayolu grevine işkolu sınırları ötesinde bir bakışla yaklaşmakta ve bu mücadeleyi kazanmak için hiçbir adımı atmaktan geri durmamaktadır.

Baskı ve ablukaya rağmen grev devam ediyor

Tüm bu zorbalığa ve baskılara karşı koyarak grev iradesini sürdüren Hava-İş Sendikası’nın mücadelesi de bu açıdan sadece işkolu bazında değil sınıf hareketinin tümü bakımından sahiplenilmesi gereken bir mücadeledir.

Grevin ilk günlerinde nispeten zayıf olan sınıf dayanışmasının ilerleyen günlerle birlikte büyümesi grev iradesini de güçlendirmiştir. Daha uzak görevlerde olan personelin yurda dönüp greve katılmaları, uçuş seferlerinde yaşanan aksamaların artık gizlenemez boyuta varması, psikolojik ve moral üstünlüğün havayolu emekçilerine geçmesini

sağlamıştır. Yine ailelerin grevci işçilere aktif desteği greve olan toplumsal desteğin tabanını büyütülmektedir. Bu durum havayolu emekçilerine mücadelelerinde önemli avantajlar sunmakla birlikte grevin uzaması durumunda kazanım açısından bu destek yeterli olmayacaktır.

Havayolu emekçileri grevlerini, toplumun gündemine sokabilmek ve daha fazla destek alabilmek için eylemsel süreçler üzerinden bir pratik içerisinde olabilmelidirler. Sermaye medyasının grev mücadelesini “suskunluk” fesadı ya da karalama politikalarıyla boğmaya çalıştığı bir dönemde, bu türden adımlar kritik öneme sahip olacaktır. Bunun için sadece grev alanına sıkışan bir pratikten çıkarak kent merkezlerinde eylemler örgütlenmelidir. Hava-İş yönetiminin son dönemde buna yönelik belli adımlar atması olumludur ve bu pratik güçlendirilmelidir. Bu iradenin güçlendirilmesinin ise ancak fiili-meşru mücadele hattının benimsenmesinden geçtiği unutulmamalıdır.

Greve katılımın artması, iç örgütlülüğün güçlendirilmesi ve mücadele kararlılığının sürdürülmesi bakımından grev komitelerinin hayati önemi ortadadır. Havayolu emekçileri grev komitelerinde yer alarak grevin etkin unsurları olabilmelidirler.

THY grevinin zaferi için eylemli dayanışma büyütülmelidir

Grev karşısında medyadan kolluk gücüne ve yargısına kadar sermaye sınıfı tekvücut davranmaktadır. Havayolu emekçileri de grevin başarısı için tekvücut olmalıdır. Bu açıdan sınıf dayanışmasının ve ortak mücadele imkanlarının bulunduğu bir dönemden geçmekteyiz. Özellikle de metal işkolunda yeni bir grevin başlayacak olması hiç de uzak bir ihtimal değildir. Havayolu emekçilerinin başta kendi grevlerinin kazanımı için şimdiden mücadeleyi ortaklaştıracak zeminler ve eylemsel birliktelikler yaratmaları saldırılara karşı sınıf cephesinden verilmiş en anlamlı yanıt olacaktır.

Elbette burada görev sadece havayolu emekçilerine düşmüyor. Sınıfın ileri ve örgütlü kesimlerinin havayolu emekçileriyle eylemsel bir sınıf dayanışması örgütlemeleri sözden öteye pratiğe dayalı olmalıdır. Özellikle de başta DİSK, SGBP gibi yapıların bir önceki dönem gerçekleştirdikleri “dayanışmanın” düzeyi ne yazık ki havayolu emekçilerinin hafızalarından silinmemiştir. Sadece ziyaretlere “daralan” bir dayanışmanın sonuç yaratmadığı ortadadır. Artık ihtiyaç olan kitlesel ziyaretlerle sınırlı kalmayıp üretimden gelen gücün harekete geçirilmesine dayanan gerçek bir sınıf dayanışmasının örgütlenmesidir. Bu açıdan, vakit kaybetmeksizin sınıfın üretimden gelen gücü devreye sokulmalı, THY greviyle dayanışma grevleri örgütlenmelidir

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin ile grev üzerine konuştuk...

“Biz işçi sınıfının soru”

“Direniş ve grev, onların tüm hesaplarını altüst etti”

- Bir yıldır THY işçilerinin sürdürdüğü bir mücadele var. Grev yasağına karşı başlayan bu mücadele, bugün greve çıkılarak devam ediyor. Yaşananları anlatabilir misiniz?

- İşveren cephesinin özellikle bu iktidar destekli yaptıkları ve söylediklerinin, her türlü yapılan çalışmalarına, hazırlıklarına ayrıntısıyla bakmak lazım. Çünkü o günden bugüne süregelen o çalışmalar ile THY yönetiminin kamuoyuna bugün vermeye çalıştığı mesajın altyapısı oluşturulmaya başladı.

Özellikle Türk Hava Yolları'nda artan uçak sayısı, artan yolcu sayısı ile uçulan kilometre, taşınan kargo kapasitesi, yolcu yoğunluğu tüm faaliyet açısından baktığımızda, THY gerçekten çok ciddi bir büyüme trendi içerisinde. Ama bunun hemen yanısında gelişen çok ciddi bir tehlike var. Kontrolsüz bir büyüme süreci yaşanıyor. Bu ne demektir? Bu, THY'de mevcut yönetimin her türlü yöneticilik anlayışını, her türlü yönetme erkini tamamen siyasi kadrolaşma ve aşırı kârlılık hesabı üzerine oturtmasıdır.

Tabii halka arz olarak özelleştirilmesi, her türlü devlet denetiminden uzaklaştırılması, alım-satım ihalesinden personel politikasına kadar, her şeyde yönetimin başına buyruk hareket etmesi, karar alma yetkisi bu sürecin bir parçasıdır. Özellikle basınla olan karşılıklı ilişkiler içerisinde kamuoyunda THY'de bir grevin gerçekleşmeyeceği ihtimalini yaymaya çalıştılar. Tabii bu yaymalara Türkiye'deki sendikal hareketin geldiği nokta itibariyle de bakmak lazım. Ağır ağırlıklı bütün kuruluşların bir şekilde AKP'leştirildiği, yandaşlaştırıldığı veya bir şekilde seslerinin kısıldığı bir Türkiye'de, bir grev ihtimalinin olabileceği üzerinde pek durmadılar. Özellikle işten atılan 305 arkadaşımızın işten atılması ile başlatılan ve bir yılı bulan bir direniş, hemen ardından başlayan bir grev, yapılan hesapların hiçbirinin içerisinde yoktu. Hatta bizim 305 arkadaşla birlikte başlattığımız süreçte, işte “iki gün dayanamazlar”, “THY'de çalışanlar o bildiğimiz işçi modeline uygun değil”, “lüks yaşam tarzı olan, belirli yaşam standardını yakalamış, Türkiye'de çalışıp yaşayan işçilerin ortalama gelirinin üzerinde olan kişilerdir. Olası bir grev ihtimaline sıcak bakmıyoruz” dedikleri gibi, işte beş yıldızlı otellerde kalma alışkanlıkları olan bu insanların, bir düğmeye bastığında her türlü hizmeti ayağına getiren bu insanların, böyle uzun soluklu bir mücadele verebilecekleri, ihtimali üzerinde de durmuyorlardı.

Buradan şuraya gelmek istiyorum: THY 2013-14-15'e kadar 450 uçaklı bir filoya ulaşacağı yılların hesabını yaparken, bu süreç içerisinde önüne engel olarak çıkabilecek, ne böylesi uzun soluklu bir direniş hesaplamıştı, ne de bir grevi yasaklayabilmiş oldu. İşte böylesi bir direniş ve grev, onların tüm hesaplarını altüst etti.

Şu an bütün beyanlarında, demeçlerinde, söylemlerinde bu ahmaklığı görmek mümkün. Bu tutarsız, fütursuz, hesaba kitaba sığmayan söylemlerin arkasında beklemedikleri böyle bir direnişle karşılaşmalarının yarattığı şaşkınlık ve aymazlık var. O nedenle de şimdi kamuoyunda olabildiğince burayı karalamak, burayı küçük düşürmek, burayı itibarsızlaştırmak, burayı işte lokalize edip bitirmek, THY grevini başarıya ulaştırmamak için çalışıyorlar.

Ama THY grevi başarılı bir grevdir. Şunu reddetmiyoruz, uçaklar uçuyor. Kamuoyu tabii ki grev kıstası olarak havaya bakıp, üstünden THY amblemi taşıyan uçakların uçup uçmadığını görüyor. Buna göre de “evet THY'de ciddi bir grev yaşanmıyor!” olgusunu kabul edebilir. Fakat şu an Türk Hava Yolları'nda ciddi bir grev yaşanıyor. Yapılan uçuşlar, hiçbir zaman bunun kıstası değil. Yapılan uçuşlar, tamamen uçuş güvenliği ve uçuş emniyeti ortadan kaldırılarak yapılan uçuşlar. Nedir bu? Pilot ve hosteslerin, normal işçilerin nasıl iş yasına bağlı olarak aylık, yıllık çalışma süreleri varsa, yıllık 290 saati geçmeyecek bir mesai yapma sorumlulukları varsa, uçucuların da her ne kadar havacılık yasası yoksa da gece ve günlük, aylık, yıllık uçuş süreleri Uluslararası Sivil Havacılık tarafından belirlenmiştir. Bunu iki temel sloganla da kalıcı hale getirmiştir. Bunlarda şudur: Bir; aşırı yorgunluk öldürür. İkincisi; bir uçucuyu uçturduğun kadar dinlendirmek esastır. Ancak istisnai durumlarda artı ilave uçuşlar yapabilirsin. Ama şart, olağanüstü ve istisnai durumlar olması.

Şimdi THY, tamamen şartları olağanüstüleştirirdi, istisnai, olağanüstü koşullarda uçulabilecek şartlarda uçuyor. Yani ne kadar uçuyor bilmiyorum ama, bir aracın sürekli 260 km hızla gitmesi gibi bir şey. Bu motor bir yerde yanacak. O kadar aşırı yüklenme, o kadar aşırı, aralıksız kullanma motoru bir yerde yakacak. Şimdi bizim en çok da çektiğimiz budur.

İçerdeki insanların dinlenme süreleri kesilerek, içerdeki insanların yıllık izinleri kesilerek, içerdeki insanların raporları yarıda kesilerek kendilerine “ya uçağın kapısı ya şirketin kapısı” gösterilerek, oluşturulan psikolojik baskıyla uçuruluyor. İnsanlar, artık bu işi, yükü taşıyamaz noktaya geldiklerini çok açık şekilde söylüyorlar.

Bugün THY'nin yaptığı uçuşlarda geldiği noktaya baktığımızda, biz de Mart ayı sonunda yaz sezonunun başlaması nedeni ile Türk Hava Yolları'nın aylık uçuş periyodları hep artar. Nisan ayında İstanbul çıkışlı 400 uçuş yapmışsanız, bu Mayıs ayında 600 uçuşa çıkar. Haziran ayında bu 800 uçuşa çıkar. Her yıl gittikçe artan yolcu kapasitesi ile birlikte, turizm mevsimiyle bulunduğu yerde bu sayı artar. Elimizde belgeler var. Yapılan araştırmalar ve incelemeler gösteriyor ki, grevin başladığı ilk günden itibaren Türk Hava Yolları 4 Mayıs'la 22 Mayıs arasında her gün 60-65 sefer eksik sayıda uçuş yapıyor. Bunu yaparken de sefer iptalleri görülmesin diye, sefer birleştirmeleri yapıyor. Örneğin

yurtiçinde Ankara'ya bir günde yaptığı 10 sefer, 6'ya, 4'e çekilmiş, sefer birleştirmeleri nedeni ile panoda iptalleri göremiyoruz. Ama ay sonu itibari ile toplam uçuşlara baktığımız da Nisan ayında 540 İstanbul çıkışlı ortalama periyodla uçuşlar yapan THY, Mayıs ayı itibari ile 420'lere filan düşmüş. Şimdi bu, bir defa THY'nin ciddi bir düşüş yaşadığının göstergesidir. Ha içerdeki arkadaşlarımızın boş gününü, raporlu, izinli günlerini vererek, yarıda bırakıp gelecek uçtuklarını kattığımızda, THY çok ciddi bir eksiklikle uçuyor.

Ama tamamen psikolojik bir üstünlük yakalamak için, içerdeki insanları korkutarak, yıldırarak bu arkadaşlarımızın üzerlerinde baskı kurup, “siz dışardasınız ama bakın biz uçuyoruz” mesajı verilmeye çalışılıyor.

“THY yönetiminin duruşu hükümetin de duruşudur”

Bir başka hesap daha vereceğim. Mesela bizde normal uçuş dönemlerinde çalışma günlerinde, o gün uçuşa planlanmış bir arkadaş mazeret iznini kullanmak istediğinde, iki gün doktor raporu aldığında kendisine çok ciddi tepkiler verilir. Neden? İşte senin yerine kabine koyacak eleman bulamıyoruz? Pilotsanız, “senin yerine uçuşa gönderecek pilot bulamıyoruz” diyen bir şirket. Bir gün mazeret izni, iki gün doktor raporuna tepki gösteren bir şirket nasıl oluyor da, grevde olduğu bir işyerinde operasyonun aksamadan yürüdüğünü söylüyor. Bir defa bu başlı başına temel bir çelişkidir. Yani bugün böyle bir şey olması mümkün değil.

Bir başka örnek. 29 Mayıs 2012'de biz burada 800 kişinin katılımı ile bir eylemle bu grev yasağına karşı çıktık. Şimdi o gün 268 sefer iptal ettiğini söyledi THY. Peki grev başladığından bu yana 2 bin kişi ile birlikte biz buradayız, nasıl oluyor da seferlerin hiçbirini aksamıyor. Yani birebir somut örnekleri karşılaştırıldığında çok ciddi bir çöküş yaşadığımızı biz biliyoruz. Ancak bu psikolojik üstünlük sağlama anlayışı nedeni ile, THY işvereni geri adım atmamada direniyor. Bunu bir gurur, bir kibir meselesi yaptı.

Ayrıca bu sadece THY yönetiminin duruşu da değil, bu hükümetin de duruşu. Çünkü hükümet başından beridir grev yasaklaması ile birlikte Türkiye işçi sınıfına, Türkiye'deki tüm emekçilere, örgütlü-örgütsüz tüm kesimlere kendi havzasından beslenmediği tüm kesimlere bir mesaj verdi: “Bu ülkede demokrasi vardır, sınırları bizim çizdiğimiz kadardır, hak ve özgürlükler vardır, bizim çizdiğimiz sınırlar kadardır.” Bunun artık Türkiye'de görülmemesi anlaşılır değil. O nedenle de kendisine karşı çıkan, karşı duran hiçbir güce, kişiden kişilere, örgütten örgütlere tahammülü yok.

Şimdi 2013-14-15 Türkiye'nin ulusal kaderi açısından, işte bir başkanlık sistemi, bir barış sürecinin sonlandırılması, bir cumhurbaşkanlığı seçimi, bir genel ve yerel seçimler açısından baktığımızda Türkiye'nin karakteristik bir şekillenmeye doğru gittiğini

nluluğunu taşıyoruz!”

görebilirsiniz. Hükümetin böylesi bir süreçte THY'nin arkasında durarak, buradaki bir direnişi başarısızlığa uğratmak istemesinin temel nedenlerinden biri de, 2014-15 yılı için, kendisi için önemli Türkiye için önemli olan bu yıllarda önünde engel olabilecek, ne varsa, irili-ufaklı ayırım yapmaksızın, bir temizlik hareketi yapmaya çalışıyor. Buradaki saldırının, inatlaşmanın, siyasi bir hesaplaşmaya çevirmenin arkasında yatan temel nedenlerden biri de budur.

Eğer burası başarıya ulaşırsa bunun getireceği olağanüstü moral değerlerin, heyecanın coşkusu, o Türkiye'de unutulmuş mücadele değerlerinin hatırlatılmasıyla gelecek tehlikeden çok ürüyorlar. Şimdi metal grevi var, arkasında kamu sözleşmesi var, irili-ufaklı sendikalaştığı için işten atılan yerler var, ve arkasından gelebilecek genel olarak işyerleri düşünüldüğünde, buranın başarısı ve başarısızlığı hükümetin geleceği için ciddi bir dönüm noktası. Böyle baktığınızda buradaki direnişin anlam ve önemi ortaya çıkar. Bu kadar saldırmalarının, baskı kurmalarının nedeni açığa çıkar.

“Biz grevdeyiz ve THY’de ciddi bir grev yaşanıyor”

Bakın grev kararını asmaya geliyoruz. Anayasal ve uluslararası yasalardan gelen bir hak. Beş bin polis yığıldı buraya. Ben emniyet müdürü ile konuştuğumda; “Nedir bu, neyi koruyorsun? Kimi kime karşı koruyorsunuz?” diye sorduğumda: “E grev kararı asacakmışsınız.” “Ben olağanüstü bir durum var mı ondan söz ediyorum, siz grev diyorsunuz. Grev benim hakkım. Bunu olağanüstü bir olaymış gibi gösterip buraya bu kadar polis dökmenizi anlamıyoruz” dediğimizde, “üzerime çok fazla gelmeyin ben de hükümetin benden istediğini yerine getiriyorum” diyor. Bakın olay nerelere kadar gidiyor. O nedenle THY, yaşananları çarpıtmak konusunda olağanüstü bir gayret içerisinde. Tabii şöyle bir avantajları var. Basın ve medya ilişkilerinde bizden öndeler. Yani bizim yanımızda yoksul sınıflardan yana, emekçilerin yanında solda duran, onların sesi olan kesimler var. Bunları da saysanız bir elin parmaklarını geçmez. Bunların hitap ettiği kesim, bunların üstündeki sistemin baskıyı da göz önünde bulundurursanız, buradaki güçlü çığılı bastırmaya çalışmalarının nedenini görüyorsunuz. O nedenle bizim burada bir tek şeye ihtiyacımız var: Biz grevdeyiz ve THY’de ciddi bir grev yaşanıyor. Her ne kadar bir kırılma yaşadıysak da giderek büyüyen ciddi bir grev yaşıyoruz. THY içerisinde bütün taşları oynattı bu grev. Bütün dengeleri altüst etti. Grevin sonuçlarını daha sonra daha iyi göreceğiz.

Ancak gerçekten ciddi bir endişemiz var. Bu ülkede bu mesleğin a’dan z’ye bilen biri olarak, -aslında benim mesleğim uçak teknisyenliğidir- ciddi bir uçak kazası veya kazaları olmadan bu inatlaşmadan, siyasi hesaplaşmadan vazgeçmelerini bekliyoruz. Çok zayıf,

belki de gerçekleşmeyecek bir ihtimalde olsa, öyle bir kaza olsun istemiyoruz. Çünkü öyle bir şey olduğunda yine yüreği çızırdayacak, yanacak olan insanlar biziz. Acı çekecek olan insanlar biziz. Acısı olan insanların acısını paylaşacak olan insanlar biziz. Bunların umurunda değil. Bunlar Amsterdam uçağı düştüğünde, “ölen kelleri sayıyoruz, sonra bildireceğiz adetlerini” diye, cansız bir metayı sayarmış gibi bir beyanat verdiler. Yani bunların kendilerinden olmayan insanlara bakış açıları, Türkiye’nin çok iyi bildiği bir konu olduğundan yorum yapmak istemiyorum. O nedenle burayı başarılı kılmaya mecburuz.

Gerçekten sırtımızda, bir sendikacı olarak sadece hava işçisi 15 bin kişinin sorumluluğunu taşıyoruz, biz işçi sınıfının sorumluluğunu taşıyoruz. Yani tarihsel bir yüzleşme ve sorumlulukla karşı karşıyayız. O nedenle bunun gereklerini uygun olabildiğince eksiksiz-aksaksız tamamlamaya çalışıyoruz. Tabii ki dışardan gelebilecek destek ve dayanışmanın kalıcı olması ve sürekli hale dönüşmesi ile beraber, kamuoyuna taşınabilir olması açısından ciddi bir desteğe ihtiyacımız var. Yani tüm çıkış yolları kapatılmış, kanallar kesilmiş vaziyette. Onların aşılması konusunda her kişi, kişiler, kurum kurulların, gerçekten kendi ulusal-uluslararası boyutta etkileşim alanına bakmadan kullanması gerektiğine inanıyoruz. Herkesin buraya katkısı olacağına inanıyoruz. Büyümeye ihtiyacımız var, toplumsallaşmaya ihtiyacımız var, farklı alanlara, topluluklara, mecralara taşınmaya ihtiyacımız var. Bu hem mücadeleyi kamuoyunun bilmesi açısından, hem de direnen arkadaşlarımızın dirençlerinin artması açısından, gerçekten böyle bir şeye ihtiyacımız var. Biz bu işi başaracağız. Bir yıldır direnişteyiz. Ne oldu, sadece mekanımız değişti, direnişimiz ilk günkü heyecanla sürüyor. Yeni katılan grevci arkadaşlarımızla...

Biz bu işi başaracağız, başaracağız, ama başımızdaki saldırıya geçen şer cephesini küçümsemeyen, azımsamadan neler yapabileceklerini bilerek bilinçli bir karşı çıkış, örgütlü bir çıkış örgütlemek durumundayız. Çünkü yol ayrımının bir tarafı başarısızlığa, bir tarafı başarıya gidiyor.

“Sizden ekmek, aş, çorba istemiyoruz; burayı bütmeniz, taşırmanız lazım!”

- Hava-İş Sendikası'nın da içerisinde yer aldığı Sendikal Güç Birliği'nin grevle dayanışma konusunda almış olduğu destek kararları var, bundan kısaca bahseder misiniz? Grevin büyümesi için atılan bu adımla birlikte neler söylemek istersiniz kamuoyuna?

- Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) dönem sözcüsü arkadaşımızla konuştuğumuzda, yani “ne yapılabilir, ne yapabiliriz” dediklerinde, ben çok net bir biçimde belirttim: “Sizden ekmek, aş, çorba istemiyoruz. Burayı bütmeniz, taşırmanız lazım. Burası etrafına örülen duvarları aşmak zorunda. Sel olacaksa, sel olacaksın, duvarları çatlatacak çağlayan olacaksa olacak. Buranın taşması lazım, burası artık doldu. Ama her doldukça etrafındaki set, bir sıra daha yükseliyor. Bizim bunları yıkmamız lazım. Bu nedenle de Sendikal Güç Birliği olarak yapacağımız bir çağrıyla, bu sürece katkı sunabilecek tüm unsurları, birleştirerek, önce buradaki insanlara moral verecek bir ziyaret yapabilirsiniz. Arkasında kamuoyuna ulaşması için basına tam sayfa bir ilan verebilirsiniz. Arkasından herkes işyerlerinde, sabah girişlerde olur, akşam çıkışlarda olur, öğlen paydoslarında olur, buradaki grevi bulduğunuz fabrikalara, işçi havzalarına taşıyabilirsiniz.” Bu anlamda SGBP'nin yaptığı bir çağrı ile geçen hafta bizim sendikanın genel merkezinde bir toplantı yapıldı. Ben önce bir bilgilendirme yaptım. Daha sonra kendileri karar almışlar. İlk olarak 2 Haziran Pazar günü saat 13.00’te grev alanında mitingvari bir toplantı yapılacak. Ve burada kamuoyuna basına bir mesaj verilerek, “Hayır, THY’deki grev, işverenin dolayısıyla arkasındaki hükümetin, bakanların verdiği gibi değildir” diye, karşı bir mesaj verilecek. Bir haykırış, bir isyan mesajı vermeye çalışacağız. Bu anlamda alınan kararlar, hayata geçirildikten sonra da, bu ses umuyorum daha da büyür.

Bizim, bu haklı çığılı, bu çağlayanı güçlü bir harekete çevirmeye ihtiyacımız var.

15-16 Haziran'ın yolunu açan işgal, grev, direniş ve özyönetim deneyimleri

Sarachane mitingi - 1961

Kavel Kablo grevi - 1963

Alpagut özyönetimi - 1969

15-16 Haziran direnişi - 1970

Tarih 15-16 Haziran 1970... İzmit, Gebze, Kartal, Kadıköy, Topkapı ve Alibeyköy'deki fabrikalardan çıkan işçiler iki gün boyunca sokakları zaptetti. İki kıtayı birbirine bağlayan tüm yollar kesildi, ulaşımı sağlayacak araçların seferleri iptal edildi, köprüler ikiye ayrıldı, bazı bölgelerde sıkıyönetim ilan edildi... Sokakların sesi olan işçiler fiziken yan yana gelemeseler de yürekleri bir attı, tek yumruk olmayı başardı.

15-16 Haziran deneyimini anlamak için iki gün boyunca yaratılan birliği ve dayanışmayı kavramak önem taşıyor. Tam da bunun için, işçilerin bu niteliğe kavuşmasında etkili olan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin öncelinde gerçekleşen direnişlere, grevlere, işgallere ve özyönetim deneyimlerine bakmak gerekiyor.

İşçiler sınıfını biliyor, safını seçiyor!

Türkiye'de sınıf mücadelesinin belirleyici olan örnekleri '60'larla birlikte yaşanmaya başlamıştır. İşçi sınıfının mücadele sahnesine bu tarihlerde çıkmasında Türkiye'de kapitalist gelişmenin serpilmesinin ve dolaysız olarak sınıfsal çelişkilerin keskinleşmesinin bu yıllara damgasını vurmasının etkisi vardır. Ve Türkiye'de işçi sınıfı hak arama mücadelesinde ve sendikalaşmada tarihsel hamlelerinden bir kısmını 15-16 Haziran öncesinde atmıştır.

Sarachane Mitingi: 31 Aralık 1961 yılında gerçekleşen bu mitinge 100 binin üzerinde işçi katılır. Anayasa tarafından kabul edildiği belirtilen toplu iş sözleşmesinin ve grev hakkının yasal bir düzenlemeye sokulması gerektiğini dile getiren işçiler, bu eylemle varlıklarını tüm topluma göstermiş oldular. Bu eylem yıl içerisinde gerçekleşen eylemlerin (sakal bırakma, sessiz yürüyüş vb.) bir sıçrama noktasıydı.

Kavel Kablo Grevi: Kavel Kablo'da başlayan eylemli sürecin öncesinde, 1962 yılı boyunca, iş bırakma, yemek boykotu gibi yoğun ve yer yer radikal eylemler gerçekleşti. 29 Ocak 1963'te fazla mesai ve kıdem tazminatlarının ödenmemesini ve sendikal baskıları protesto etmek için Maden-İş Sendikası'na üye 173 Kavel işçisi, iş bırakarak oturma eylemi başlattı. Eylemin ilk gününde 10 işçi patron tarafından işten atıldı. İşçiler, her şey rağmen aileleri ile birlikte eylemlerini sürdürdü. Eylemin 5. gününde işçiler fabrikadan zorla çıkarıldı, patron lokavt ilan etti. 4 Şubat'ta işçiler greve başladı. İşçiler hem grev kırıcı durumunda çalışan 40 memuru hem de patronun işe almak istediği işçileri içeri sokmadılar. Bunun sonucunda 13 Şubat'ta işçiler polis saldırısına uğradı. Saldırı sonucunda 9 işçi yaralandı, 4 işçi

tutuklandı. 1 Mart ve 2 Mart tarihlerinde mal taşıyan araçların dışarıya çıkması engellendi. Kavel işçilerinin hem hukuki hem fiili-meşru mücadelesi kararlı bir şekilde sürdü. 4 Mart'ta anlaşma sağlandı.

Derby İşgali: Kazlıçeşme'de bulunan Derby Lastik Fabrikası'nda çalışan 1200 kadar işçi adına 4 Temmuz 1968'de Türk-İş'e bağlı Kauçuk-İş'in yetkili olup sözleşme imzalayacağını açıklaması üzerine işçiler ani bir kararla fabrikayı işgal etti. İşçiler, DİSK'e bağlı Lastik-İş'e üye olduklarını ve sözleşmenin muhatabının Lastik-İş olduğunu ifade ettiler. Yaptıkları işgal eylemiyle patronun Lastik-İş yöneticilerini fabrikaya almaması protesto edildi. İşten atılan temsilcilerin ve öncü işçilerin derhal işe alınması talep edildi. Derby'deki işgale destek olmak için birçok üniversitede işgal ve boykot eylemleri yapıldı. Mahkeme, fabrikada yetkili sendikamın belirlenmesi için referandum yapılması kararını aldı. Referandumdan ezici bir çoğunlukla Lastik-İş çıktı ve bunun sonucunda işgal sona erdi.

Singer İşgali: Kartal-Maltepe hattında kurulu bulunan Singer Fabrikası işçilerinin Çelik-İş'ten DİSK Maden-İş'e geçmesi üzerine patron 3 işçiyi işten attı. Bu saldırıya işçiler 10 Ocak 1969'da fabrikayı işgal ederek cevap verdiler. İşçilerin talepleri şunlardı: Atılan işçiler işe geri alınsın, haftalık çalışma süresi 45 saate düşürülsün, ücretlere zam yapılsın ve Amerikalı müdür Rox işten uzaklaştırılsın! İşgali kırmak için polis saldırısı devreye sokuldu, işçilere göz yaşartıcı bomba ile müdahale edildi. İşçilerin direngen tutumu ile karşı karşıya kalınca ek kuvvet çağrıldı. İşçiler zorla fabrikadan dışarı çıkarıldı. Çatışma ve saldırı sonucunda 14 işçi yaralandı, çok sayıda işçi gözaltına alındı, 20 işçi mahkemeye sevk edildi, 6 işçi tutuklandı. Gelişmelerin devam etmesi sonucu 8 öncü işçinin daha işine son verildi.

Demir Döküm İşgali: Singer'in ardından Silahtarağa'da bulunan Türk Demir Döküm Fabrikası'nın işçileri de Çelik-İş'ten istifa edip Maden İş'e geçti. Patron 5 işçiyi işten attı ve Maden-İş'i tanımadığını ifade etti. Bunun üzerine işçiler 1 Ağustos 1969'da fabrikayı işgal etti. 2300 işçinin çalıştığı fabrikada işgale 1850 işçi katıldı. İşgalin 5. günü patronun talimatıyla polis saldırdı. İçeride işçilerin, dışarıda ailelerinin polise karşı koymasının sonucunda polis geri çekilmek zorunda kaldı. 6. gündeki polis müdahalesi de başarısızlıkla sonuçlanınca 66. Tümen'e bağlı 4 bin asker fabrikayı 10 tank ve 15 zırhlı araçla sardı. Askerin çağrısı üzerine fabrika boşaltılarak askere teslim edildi. 18 Ağustos'ta Maden-İş ile Koç Holding'in protokol imzalamasının ardından işçiler işbaşı yaptılar.

Alpagut Özyönetimi: Bağımsız Çorum ve Havarisi Maden İşçileri Sendikası'na üye Alpagut Linyit

İşletmeleri işçileri, ücretlerin ödenmemesi ve her an ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olmalarından dolayı 13 Haziran 1969'da işletmeye el koydular. 789 işçinin yönetime el koyduğu deneyim 35 gün sürdü. İşçi denetimini sağlamak için İşçi Konseyi kuruldu. Konsey hem üretimdeki işçilerin hem de memur, muhasebeci ve teknik elemanların yaptıkları işleri yapmaktaydı. İşletmeye zamanında hükümet tarafından özel olarak yerleştirilmiş 37 çalışanın işine son verildi. İflasın eşliğindeki işletme kısa zaman içerisinde %50 kadar üretimini artırdı. 17 Temmuz'da işletme jandarma tarafından kuşatıldı ve işçiler zorla işletmeden çıkartıldı.

Gamak Direnişi: 22 Aralık 1969 tarihinde Topkapı'da bulunan Gamak Elektrik Motorları Fabrikası'nın ilan panosuna patron tarafından "hammadde yokluğu nedeniyle işyeri 4 Ocak 1970 tarihine kadar kapatıldı ve 125 işçinin işine son verildi" yazılı bir açıklama asıldı. Polis de fabrikanın etrafına konuşlandırıldı. Atılan işçilerin listesi polis tarafından dağıtıldı. İşçilerin Aralık ayına ait 15 günlük ücretlerini alma talepleri patron tarafından reddedildi. Bunun üzerine işçiler Maden-İş Sendikası'na başvurular. 29 Aralık'ta ücretlerini almak için fabrikaya gelen işçiler polis barikatıyla karşılaştı. İşçilerin barikatı aşmak istemesi üzerine polis işçilere azgınca saldırdı. Polis işçilere ateş açtı ve Şerif Aygül isimli bir işçi yaşamını yitirdi, 2'si ağır 4 işçi yaralandı. Yaşananların ardından Çelik-İş'e üye 514 işçinin 504'ü Maden-İş'e geçti. Şerif Aygül'ün cenazesi kitlesel bir protesto eylemine dönüştü.

Sungurlar İşgali: Alibeyköy'de kurulu olan Sungurlar Kazan Fabrikası'nın işçileri 1970 Ocak ve Şubat aylarında Maden-İş'e üye oldular. Patron, işçilerin Çelik-İş'e geçmesi için baskı oluşturdu. Maden-İş'te örgütlenmiş yaklaşık 600 işçi 25 Mart'ta oturma eylemi gerçekleştirdi. Bunun karşısında patron sendika seçimine karışmayacağını bildirdi ve eylem sona erdi. Ne var ki kısa bir zaman sonra patronun baskısı yeniden kendini gösterdi. 8 Nisan tarihinde işçiler bir kez daha fabrikayı işgal ettiler ve şu talepleri dile getirdiler: "Baskılar son bulsun, işten atmalar son bulsun, asgari ücret uygulansın, sosyal yardımlar verilsin."

Eylem, patronu Maden-İş ile protokol imzalamaya mecbur bıraktı. Patron bu adımları atarken bir yandan da pervasız saldırını sürdürüyordu. 6 işçi hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldı. İşçilerin cevabı bir kez daha işgal oldu. İşgalin 3. gününde işçiler fabrikayı silahlı kuvvetlere teslim ettiklerini ifade edip işgali bitirdiler. Eylem, iş bırakma şeklinde devam etti. İşçilerin kararlılığının karşısında patron 6 işçiyi geri aldı ve tüm talepleri kabul etti.

Günterm İşçi Denetimi: Patronun mart ve nisan ücretlerini ödememesi ve kaçması sonucunda işçiler 29 Nisan 1970'te Günterm Kazan Fabrikası'nı işgal etti. Haziran'a kadar işgali sürdüren 80 işçi, işgalin 40. gününde kendileri için üretimi başlattılar. Fabrikada patronsuz bir şekilde kendi oluşturdukları denetim mekanizmaları ile üretimi sürdürdüler. 15-16 Haziran'ın başlaması ve sıkıyönetimin ilan edilmesiyle Günterm işçileri fabrikadan zorla çıkartıldılar.

Dönemin işçi direnişleri ve ortaya çıkan deneyimler 15-16 Haziran'ın doğum sancılarıydı. Dönemin her bir deneyimi sınıf mücadelesine önemli birikimler katmıştır. Palazlanan Türkiye burjuvazisinin karşısındaki Türkiye işçi sınıfı 15-16 Haziran'a kadar gelişip serpilmiştir. Bu deneyimler işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullandığında, baskıların karşısında direndiğinde ve hak gasplarının karşısında fiili-meşru mücadelenin yolunu tuttuğunda önündeki her türlü engeli aşabileceğini göstermiştir.

DİSA direnişçisi ile konuştuk...

“Sendika, kısa çöpün uzun çöpten hakkını alma mücadelesidir!”

- Direnişe neden başladığını kısaca anlatabilir misin?

- Bugün direnişimin 8. günü. Yaklaşık 19 gün önce 80 kişi işe alındı. Ben de onların içerisindeyim. Amaçları sendikalı kardeşlerimizin yolunu tıkmak, grev oylamasında hayır oyu çıkarmak için bu 80 kişi işe alındı. Yani, o kardeşlerim maşa olarak kullanılmaya çalışılıyor. Ben de onların içindeyim. Bizi Daimond Eser Otel'e götürdüler. Bir güzel beynimizi yıkadılar bizim. Sendikalı kardeşlerimize, düşman gözüyle bakmamızı istediler. "Sendikalı olmayın" diye baskı yaptılar. 3 gün boyunca her gün eğitime gittik. "Eğitim" adı altında bizim beynimizi yıkadılar. İlk geldiğim gün "ne yalan söyleyeyim" dedim kendi kendime, bir de bize dediler, işte 1400-1500 TL maaşları var bu arkadaşların. İlk gün gerçekten "ya bu arkadaşlar ne yapıyor dedim" kendi kendime. Ekmeklerini alıyorlar, maaşları iyi falan. Ama gün geçtikçe, bu sendikalı kardeşlerimin arkasından çevirdikleri kirli oyunu anladım ve sendikalı oldum.

15 gün sonra, 16.00-24.00 vardiyasında işe geldim. Beni görüşmeye çağırdılar. Daha adımları bile doğru dürüst telaffuz edemezken, 15 günlük zaman zarfı içerisinde performans düşüklüğünü bahane ederek, aslında sendikalı olduğum için beni işten çıkardılar. Toplantı odasına kilitlediler. Diğer sendikalı arkadaşlarımın yanına gitmemem için hürriyetimi kısıtladılar. Sonra çıkışımı verdiler.

Mayıs'ın 20'sinden beri burada direnişteyim.

- İşe yeni alınan 80 işçinin, senin direnişin karşısındaki tutumu nedir?

- 80 kişinin çoğunun gönüllerinin benimle olduğunu biliyorum.

Sendikalı kardeşlerim zaten hep yanımda. Birleşik Metal-İş

Sendikası da arkamda. Başkanımız ilk günden beri burada. Sendikasız kardeşlerim de her şeyin farkında. Ama baskı var. Hep göz hapsindeler. Onlar da işin farkında ama korkuyorlar. Baskı olduğu için korkuyorlar. Ama çoğunun kalbi benimle. Bunu adım gibi biliyorum.

- Burada geçtiğimiz günlerde bir eylem oldu. Daha başka neler yapılacak? Herhangi bir program var mı?

- Kötü niyet davasıyla ilgili olarak Birleşik Metal-İş Sendikası ilgileniyor. Kötü niyet davası açılacak. Geçen gün burada bir basın açıklaması yapıldı. Genel başkanımız Adnan Serdaroğlu geldi. Örgütlenme başkanımız Özkan başkan geldi. Çevre illerden, Birleşik Metal-İş'e bağlı işyerlerinden arkadaşlarımız geldi. Yaklaşık 250-300 kişilik bir basın açıklaması yaptık. İlerde eylemler olup olmayacağını bilmiyorum. Ona artık sendikamız karar verecek.

- Gazetemiz aracılığıyla işçilere ve emekçilere, ilerici emek güçlerine bir çağrın var mı?

- Ben şu an hakkımı arıyorum. Sendikalı olduğum için işten çıkarıldım. Manevi yönden destek olsunlar. Dualarını eksik etmesinler yeterli. Aslında, sendikayı anlamak kolaydır. İçerideki 80 arkadaşım, sendikanın, alınterinin bekçisi olduğunu, sendikanın, kısa çöpün uzun çöpten hakkını alma mücadelesi olduğunu anlatalar, bilinçlenseler, her şey çok daha iyi olacak içeride. Ama inşallah o da yakındır.

Kızıl Bayrak / Trakya

Plasko Plastik işçilerine ziyaret

Lüleburgaz'da sendikalaştıkları için işten atılan Plasko Plastik işçileri yaklaşık 1 aydır direnişte. Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Plasko Plastik işçileriyle direniş üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Ağır çalışma ve sömürü koşullarının hüküm sürdüğü Plasko Plastik'te patron, "daralma"yı gerekçe göstererek 27 işçiyi işten atmıştı. İşten atmalar başladığı andan itibaren işçiler direnişlerini sürdürüyor. İşçiler, kazanana kadar direnişlerini sürdüreceklerini ilan ediyorlar. Ayrıca binlar halinde işçilerin meydanları doldurması gerektiğini vurguluyorlar.

Trakya İşçi Birliği, 29 Mayıs günü yaptığı ziyarette sürmekte olan direnişe ilgili sohbetler gerçekleştirirken, ayrıca dayanışma vurgusunu da ön plana çıkardı.

Kızıl Bayrak / Trakya

Küresel fabrika, küresel işçi cehennemi...

Çin çalışma rejimi küreselleşiyor!

Volkan Yaraşır

Dakka'da yaşanan Rana Plaza "olayı" finans kapitalin sınıfa yönelik tahammüden gerçekleştirdiği bir katliam pratiğidir.

Finans kapitalin büyük bir soğukkanlılıkla gerçekleştirdiği katliamlar, dünyanın yeni atölyelerinde bundan sonra daha sık rastlayacağımız görüntüler olacaktır.

Rana Plaza'yla Esenyurt, Davutpaşa ve Mustafakemalpaşa "olayları" arasında diyalektik bir bağ bulunuyor. Finans kapitalin rasyonlarına uygun biçimlenen ve giderek küresel mahiyet taşıyan sınıftan öç alma ve onu tahammüden öldürme operasyonları bugün sömürünün ulaştığı vahim boyutu gösteriyor.

Finans kapital, yarattığı mikro ve makro cehennemlerle varlığını sürdürüyor. Buradaki cehennem tanımı mecazi bir tanım değil, hatta çıplak bir dünyevi gerçekliği ifade ediyor.

Dünyanın, yeni sermaye birikim rejimine bağlı olarak, küresel fabrikaya dönüşmesi Bangladeş gibi birçok ülkeyi bu fabrikanın atölyesi haline getirdi. Küresel atölyelerde kurulan/inşa edilen çalışma rejimleri olağanüstü bir sömürüye, mutlak itaate ve sınıfın köleleştirilmesine dayanıyor.

Dünya çapında işçi sınıfı açısından, yeni ölüm kampları olan bu atölyelerde siklon-B gazı kullanılmıyor ama ölümüne bir çalışma, yok edici çalışma şartları ve alçakça uygulanan çalışma düzeninin siklon-B gazından farkı yok. Yeni krematoryumlar Rana Plaza, Esenyurt ve Davutpaşa olarak modern biçimini alıyor.

Kapitalizmin yeniden yapılanma süreci

Emperyalist-kapitalist sistem, 1970'lerin başında kendi doğasından kaynaklanan, kâr oranlarında düşüş eğilimine bağlı olarak yapısal bir kriz içine girdi.

Bu süreç kapitalizmin yeniden yapılanması olarak biçimlendi. Kapitalizmin her yeniden yapılanma süreci, yeni sermaye birikimi rejimi olarak kendini dışa vurur. Burada es geçmeden belirtmek gerekirse, birikim süreçleri/rejimleri salt iktisadi bir süreç değil, son derece kompleks karakterli ve çok boyutlu bir mahiyete sahiptir. Sermaye birikimi rejimleri, ekonomik boyutu yanında, politik, jeopolitik ve ideolojik içeriklere sahiptir. Bu boyutlar anlaşıldığı ve kavrandığında birikim rejimlerinin mahiyeti ve içeriği kavranabilir.

Emperyalist-kapitalist sistem yeniden yapılanma sürecinde ikili bir amaçla hareket etti. Bir taraftan krizin temel nedeni olan kâr oranlarındaki (1960'ların ortalarında OECD ülkelerinde başlayan) düşüş eğilimine karşı, maksimum kârı hedefleyen stratejik düzenlemelere girişti. Diğer taraftan sınıfın (emeğin) her düzeyde örgütlülüğünü parçalayan karşı devrimci programları devreye soktu.

Bu yönde sistematik bir karşı devrim programı olan neoliberal politikalar küresel düzeyde hayata geçirildi.

Metropollerde sosyal devletin sosyal yönü

metalaştırıldı ve özelleştirildi. Devlet "gece bekçisine", "şirket" devlete dönüştü. Periferide, zor-diyalektiği devreye sokuldu. Açık zor, ekonomik zor ve ideolojik zorla birlikte uygulandı. Bu yönde faşist diktatörlükler kuruldu. 1971 Bolivya, 1972 Uruguay-Honduras, 1973 Şili, 1975 Peru, 1976 Arjantin, 1980 Pakistan, Güney Kore, Türkiye'de karşı devrimler gerçekleşti. Darbeler sonrasında neoliberal karşı devrimci politikalar radikal bir şekilde hayata geçirildi.

Toplumun yeniden dizaynını amaçlayan bu adımlarla, emeğe küresel düzeyde stratejik bir saldırı gerçekleştirildi. İngiltere'de 1984-1985 madenci grevi yenilgisi, aynı tarihlerde ABD'de hava kontrolörlerinin grevinin kırılması, Almanya'da Helmut Kohl iktidarı, emeğe stratejik saldırıların sembelleri oldu. Kohl, Thatcher ve Reagan küresel finans kapitalin en militan, en agresif siyasal aktörleri olarak öne çıktı.

Emeğin küresel düzeyde denetim ve kontrol altına alınmasıyla ve muazzam düzeyde tekno-ideolojik bombardımanlarla neoliberal politikalar, radikal bir şekilde devreye sokuldu. Bu çok boyutlu saldırının somut yansıması; sınıfın atomizasyonu, parçalanması ve örgütsel gücünün dağıtılması oldu. İşte bu noktada maksimum kâr stratejisine uygun taktikler gündeme getirildi.

Post-Fordist düzenlemeler

Küresel düzeyde kârın maksimizasyonu yönünde bir dizi etkin düzenleme yapıldı. En başta bilginin metalaşması, tekelleşmesi yönünde ciddi adımlar atıldı. Bilgi tekelleşti ve saklandığı, gizlendiği oranda değer kazandı. Öte yandan "çöp bilgi" bir manipülasyon ve endoktrinasyon aracı olarak yaygınlaştırıldı. Çöp bilgi sistemin gizlenmesini ve saklanmasını kolaylaştıran "virüs" etkisi yarattı. Bu operasyonlar "bilgi çağı" diye kitlelere "yutturuldu". Öte yandan bilgi en önemli üretim faktörlerinden biri oldu. Denetlenmesi ve kontrol edilmesi stratejik önem taşıdı. Bilgi "modern zamanların" yeni ve yıkıcı bir gücü haline dönüştü. Bilginin biriktirilmesi, işlenmesi ve yaygınlaştırılması maddi bir güce dönüştü.

Üretim sürecinde yeni teknolojiler kullanılmaya başlandı. Biyogenetik, nano-teknoloji, bilişim teknolojisi üretime sokuldu. Otomasyon yaygınlaştırıldı.

Radikal özelleştirmeler gerçekleştirildi. Devlet refah toplumu dönemindeki ekonomik aktör rolünden çıkarıldı. "Gece bekçisi"ne dönüştürüldü. Eğitim, sağlık, ulaşım ve diğer altyapı sektörleri doğrudan kârlılık esasına göre yeniden düzenlendi.

Stoksuz üretime geçildi. Kitlemel üretim, kitlemel tüketime uygun bir düzenleme olan depo uygulaması ya da mal yığılmasını/değersizleşmesini engellemek için sipariş üzerine üretim gibi, farklı stoksuz üretim teknikleri uygulanmaya başlandı.

Esnek üretim modelleri yaygınlaştırıldı. Üretim

parçalandı. Yeni mekan düzenlemeleri yapıldı. Taşeronlaştırma ve fason üretime geçildi. Taşeronlaştırma temel üretim biçimine dönüşmeye başladı.

Dünyanın fabrikalaşması

Bu adımlar ve düzenlemeler, üretim sürecinde bir dizi değişimi beraberinde getirdi. Bu değişimleri kısaca şöyle özetleyebiliriz: Esnek uzmanlaşmaya dayalı, merkezlessiz, küçük üretim yaygınlaştı. Rana Plaza katliamında görüldüğü gibi fason üretim merkezi olan mikro fabrikalarda küresel markalara üretim yapılmaya başlandı. Mikro cehennem işlevi gören bu atölyelerde vahşi bir sömürü sistemi kuruldu. Kadın iç çamaşırında küresel bir marka olan Victoria's Secret ürünlerinin Ümraniye'de Eko Tekstil'de fason üretilmesi gibi, Rana Plaza'da Zara, H&M, Mango gibi bir dizi uluslararası marka üretiliyordu.

Değişken ve akışkan tüketici talebine dayalı çok hassas ve esnek bir sistem devreye sokuldu. Kitlemel ve standart üretimden özel üretime geçecek düzenlemeler yapıldı.

Tek ürünün baştan sona üretildiği mega fabrikalar kapanmaya başladı. Kalanları, ağırlıklı periferiye taşındı. Merkez (ana) fabrikaların ihtiyaçlarının karşılandığı, yaygın yan sanayi ya da organize sanayi bölgeleri inşa edildi.

İmalat sektörünün yanında bilgisayar, enformasyon ve iletişim gibi yeni hizmet ve teknoloji alanları açıldı. Özellikle metropoller bu yönde odak oldu ve öne çıktı. Kısaca dünya fabrikalaştı. Bangladeş, Çin, Vietnam, Mısır gibi ülkeler küresel fabrikanın atölyeleri haline geldi.

Çin çalışma rejimi: Mutlak itaat, kölece çalışma, maksimum sömürü

Finans-kapitalin bu küresel dizayn politikaları ve adımları yeni sermaye birikimi rejiminin sonuçlarıydı ve yeni çalışma rejiminin inşasını beraberinde getirdi.

Özellikle 1980'li yıllarda yeni çalışma rejiminin altyapısı kuruldu. 1990'larda çalışma rejimi küresel boyutta yaygın bir şekilde uygulanmaya başlandı. 1990'ların ikinci yarısından günümüze kadar küresel atölyeler tam anlamıyla işçi cehennemine dönüştü. Bu süreci neoliberal karşı devrim sürecinin evreleri olarak da okuyabiliriz.

Çin/Vietnam çalışma rejimi diye de tanımlayabileceğimiz yeni çalışma rejimi, küresel finans kapitalin agresyonunu ve acımasızlığını gösteren modern kölelik sistemi olarak işlev görmeye başladı.

Çin/Vietnam çalışma rejiminin en başat özelliği; mutlak itaat, kölece çalışma, yoğun ve vahşi sömürüdür.

Sistem muazzam bir tahakküm ve boyun eğdirme üzerine kurulu bir yapıya sahiptir. Bu çalışma

kamplarında işçinin ruhu bir nevi paramparça olmakta ve öğütölmektedir. İradenin kırılması, itaatın içselleştirilmesi esastır. Etienne De la Boetie'nin *Gönüllü Kulluk Üzerine Söylev*'inde vurguladığı gibi, sistem "köleliğe alışmanın insanın köle olduğunu unutmamasına" yol açmaktadır.

Küresel finans-kapitalin maksimum kâr arayışının tarihsel olarak en barbar biçimlerinden biri olarak Çin/Bangladeş çalışma rejimi, mutlak artı-değer ve nispi artı-değer sömürsünün en konsantre ve en yoğun hayata geçirildiği bir işleyişe sahiptir.

Rejim kısaca kan, gözyaşı, alinteri ve ölüm çarklarıyla dönmekte ve realize olmaktadır. Sermaye ontolojisine uygun bir biçimde insanı, emek gücüne dönüştürerek, kendi ontolojisini hep yeniden kurar. Sürekli kâr güdüsü onun varoluşudur. Kısaca kapitalizm yoğun ve geniş ucuz emek gücü yaratarak "yaşar". Bu manada emek gücünün cinsiyeti, yaşı, uyruğu bulunmaz. Kâr için insanı, emek gücüne dönüştürür. Sermaye için insan "hiçtir", bir değeri yoktur. O, emek gücü olduğu ve kâr yarattığı oranda önemlidir. Dünyanın atölyeleri aynı zamanda ucuz emek gücü vahalarıdır. Ve bu sürecin hızlı ve en acımasız yaşandığı coğrafyalardır. Finans-kapitalin "modern barbarlık" mekanlarıdır.

Tahammüden öldürmeden önce...

Rana Plaza olayı, tahammüden öldürmeden önce sınıfın enkazlaştırılmasına somut bir örnektir. Plazanın çökmesi, kokuşmuş bir neo-liberal sistemin sonuçlarından biri olarak görülebilir.

Siyasal patronaj ilişkileriyle zaten sorunlu olarak inşa edilen yapıya, statüğünü bozacak üç kat daha ilave edilerek, bir atölye plaza haline getirilip, binlerce işçinin çalıştığı bir cehenneme dönüştürülmüştür. Bu "mekan" yine bina statüğü gözardı edilerek mega klimalar monte edilip, 24 saat işçinin alınterinin emilmesi için düzenlenmiştir. Bu mega klimaların yarattığı rezonans, zaten sorunlu olan yapının çökmesini beraberinde getirdi.

Atölye plazanın 24 saat işlev görmesi, kapitalizmin ruhunu ifade eder. Neo-liberal fabrika, mekan düzenlemesi de bu ruhun en ekstrem örneğini oluşturur.

Sermaye cansız emeğin, yani makinelerin boş kalmasına tahammül edemez, kârın azalmasına neden olacak bu durum, sermayeyi agresifleştirir. Bundan dolayı kurgusunu makinanın 24 saat çalışması üzerinden yapar. Rana Plaza gibi binaların yapılması, bu alanların 24 saat faal çalışmaya göre düzenlenmesi işçiler düşünülmediğinden dolayı değil, sermayenin 24 saat intikası kâr elde etme hırsından dolayıdır.* Bu faktör işçi cehennemlerinin mekansal düzenlemesini beraberinde getirir.

Bu cehennemlerin başat özelliklerinden biri de ucuz emek alanları olmasıdır. Bangladeş'te asgari ücret 38 Dolar'dır. Rana Plaza'da çalışan işçilerin aylık ortalama ücreti 70 Dolar civarındadır. Bangladeş'teki bir konfeksiyon işçisinin ortalama aylık ücreti 70 ila 100 Dolar arasında değişmektedir.

Bangladeş, Çin'den sonra tekstilde Uzak Doğu'nın en önemli üretim üssüdür. Ülkedeki 4 bin fabrikada 3.5 milyon işçi istihdam oluyor. Bangladeş'in ihracatının %80'ine yakın kısmı hazır giyim sektöründen elde ediliyor. Yani bir anlamda Bangladeş'te Rana Plaza gibi binlerce "mekan" bulunuyor.

Bangladeş, Endonezya, Hindistan, Mısır, Pakistan, Türkiye ve benzeri birçok küresel atölyede üretilen ürünler kapitalist pazara sunuluyor ve tüketim terörüne hizmet ediyor. Marka şehvetiyle körüklenen bu tüketim terörü bir yandan sermayenin aşırı kâr hırsına hizmet ediyor, öte yandan sistemin rasyonelizasyonunun parçası oluyor. Bu korkunç döngü herkesi suç ortağı haline getiriyor. Bangladeş gibi işçi cehennemleri, metropollerde modern tüketim mabetlerine, mega AVM'lere hizmet ediyor. Cehennemler, tüketim

mabetlerinin rezervuarları işlevini görüyor.

Küresel atölyelerde, işçi sınıfının en ufak örgütlenme çabası ise büyük bir şiddetle karşılık buluyor. Bangladeş'te gizli servis ve polis teşkilatı sınıfın örgütlenmesini engellemek için devreye girerek, işçi ve sendika önderlerinin kaçırılması, kaybedilmesi ve öldürülmesi gibi olaylara karışıyor. Hatta bu olaylar vaka-ı adiyeden sayılıyor.

Çünkü her şeyden önce cehennemin çalışması/işlemesi için işçi sınıfının her düzeydeki örgütlülüğünün parçalanması, bilinç ve kimliğinin deforme olması, hatta işçilerin "terbiye edilmesi" ve "uysallaştırılması" gerekiyor.

T.C.'de de benzer bir sürecin yaşandığı düşünülürse, sınıfa yönelik bu karşı devrimci taktikleri analiz etmek yararlı olacaktır. T.C.'nin, küresel rekabette Uzak Doğu'yla yarışabilmesi için Çin çalışma rejimini inşa etmesi, yani AB'nin Çin'i olması gerekiyor. Öte yandan finans-kapital Kürt sorununda içine girilen yeni momenti kendi ekseninde değerlendirerek Kürdistan'ı T.C.'nin Çin'ine dönüştürmeyi arzuluyor.

T.C.'nin de dahil olduğu küresel Çin çalışma rejimi sınıfı enkazlaştırdığı oranda varolabiliyor. Bu noktada bu çalışma rejiminin sınıfta yarattığı tahribatın üzerinde durmakta yarar var. Bu tahribat görüldüğünde "ne yapmalı?" sorusuna yanıtlar verilebilir. Fakat özellikle şunun altını çizmek önemli olacak. Çin çalışma rejiminin, daha geniş kapsamda post-fordist düzenlemelerin, esnek üretim modellerinin gerçekleşmesi için sınıfın organik birliğinin parçalanması ve kronik bir örgütsüzlük içine sokulması gerekiyor. Bu süreç sınıfın cehennemi bir ortama girmesine yol açıyor.

Bu son derece kompleks, yıkıcı ve vahşi sistemin en zayıf noktasını ise işçi sınıfının örgütlülüğü oluşturuyor. Sınıfın organik birliğinin sağlanması, nesnel ve öznel şekillenmesi, eylem senkronları sistemi bütünüyle çöktecek bir içerik taşıyor.

Çin çalışma rejiminde sınıfın atomizasyonu

Sınıfa yönelik karşı devrimci saldırıları ve soğukkanlı operasyonları en genelde şöyle tanımlayabiliriz: Sınıfın enkazlaştırılması; işçi sınıfının ruhsal, duygusal, zihinsel olarak enkazlaştırılıp, tahakküm ve iktidar ilişkilerinin kurulduğu süreci kapsar. Bu yönde sınıfın bir enkaza ve yığına dönüştürülmesi hedeflenir.

Sınıfın değersizleştirilmesi; sınıfın sistematik olarak (yaşamın her alanına sızan bir şekilde ve özellikle çalışma yaşamında) değersizleştirilme operasyonlarına maruz kalmasını kapsar. Sınıfın hiçleştirilmesi, köleleştirilmesi; değersizleştirmenin bir boyutu olan hiçleştirme, "böcekleştirme" sınıfın devrimci kimyasını bozmayı amaçlar. Sınıfı kötürümleştirici bir içeriğe sahiptir.

Sınıfın konsantre yabancılaşması ve nesneleştirilmesi; sınıfın kendine, kendi gücüne giderek varoluşuna yabancılaşmasını içerir. Sınıfı köleleştirmenin ve enkazlaştırmanın temelini oluşturur. Kapitalist sistem kendini, her şeyi nesneleştirmesi üzerinden kurar. Sınıfın nesneleştirilmesi, sınıfın felç olma sürecidir. Sınıfın emek gücü haline getirilmesiyle başlayan bu süreç, yıkıcı bir karaktere sahiptir.

Sınıfın atomize edilmesi; sınıfın organik birliğinin sistematik parçalanmasıdır. Sınıfın atomizasyonu özgücünü kaybetmesine ve muktedir olma duygusunu yitirmesine yol açar. Atomizasyon süreci aynı zamanda sınıfın amorf olma süreci olarak işler.

Açık ya da rafine zorla birlikte uygulanan bu karşı devrimci taktikler iç içe geçmiş bir içeriktedir. İşçi sınıfının finans-kapitalin sürekli karşı devrimci taktik ve operasyonları karşısında bir enkaz yığına dönüştürülmesi hedeflenir.

Sınıfın bu süreçteki psikolojik profili şöyle

tanımlanabilir: Çıplak ve yıkıcı bir yalnızlık. Çin/Bangladeş çalışma rejimi sınıfı sistematik olarak parçalayıp, atomize etmesi yanında zamanla duygu körelmesine yol açar. Yaşanan her şey normalleştirilir. Bu duyguyu kuşatılmışlık duygusu izler. Arkasından boşvermişlik ve umursamazlık gelir ve yıkıcı süreç tamamlanır. Bu da kabuğuna çekilme, ruhsal yıkım ve kadavra olma halidir.

Finans-kapital sınıfa uyguladığı bu çok yönlü enkazlaştırma operasyonunu burada bırakmaz, bu aşamadan sonra enkazın "şekillendirilmesi" başlar.

Artık işçi sınıfı, işçi cehennemlerinde uysal, terbiye edilmiş bir şekilde çalıştırılacak kıvama gelmiştir. Çin/Bangladeş çalışma rejimi sınıfı bir enkazlaştırma sistemi olduğu kadar, enkazın şekillendirilmesi, maksimum kâra uygun yeniden düzenlenmesini sağlayan modern bir Auschwitz'lerdir.

Bu cehennemi yapı bir irade yıkımı olarak işler. Doğal sonucu olarak zihin bütünüyle kuşatılır, felç edilir. Sınıf böylece her şeye rıza gösterir, özgürlükten kaçır, nefret eder, biat eder, rıza göstermeyi kanıksar, tahakküme uyum gösterir, otoriteye tabi olur, tahakkümü içselleştirerek kendini tanımlar, varlığını bütünlendirir, öfkelenmez, duygu körlüğü yaşar, ardından öz yıkım gelir.

Çin/Bangladeş çalışma rejimi gücünü ve varlığını sınıfı bloke ederek, onu atomize ve amorf etmesinden alır. Ama en ufak bir karşı duruş, itiraz, ret, sistemi işlemez hale getirir ve sistemde yıkıcı sonuçlar yaratır.

Her şeyden önce Çin çalışma rejiminin realize olduğu her havza, her fabrika, her atölye her şeye rağmen sınıfın öfke ve kinine yataklık yapar. Bu alanlarda sınıfsal öfke ve kin yavaş, sessiz ve derinden birikir.

Esas olarak bu öfke ve kini görmek ve bu birikimin parçası olmak gerekir. Bu öfke ve kin ağırlıkta spontane patlamalar şeklinde kendini dışavurur. Sorun bu spontanel patlamayı hissetmek ve onun parçası olmak ve ona yön vermektir. Bu da öfke ve kinin biriktiği yerde olmaktan geçer.

Bu noktada her eylem ve direniş muazzam bir işlev görür. Her örgütlenme çabası ve pratiği birikimin parçasıdır.

Sınıf, ancak eylemin içinde enkazlaştırma operasyonlarını boşa çıkararak, ontolojisini yeniden kurar. Sınıf mücadelesinin muhteşemliği ve sınıfın otonomisi, en yıkıcı süreçlerde bile zengin bir şekilde ortaya çıkar, olağanüstü sarsıcı sonuçlar yaratır. İşçi sınıfı kendi eylemi içinde kolektif aksiyonunu örgütler. Devrimciler ve komünistler buradan beslenir ve kolektif aksiyonun parçası olup, bu kolektif aksiyona yön verirler. Kısaca Çin çalışma rejimi ve işçi cehennemleri bir başka boyutta olağanüstü sınıfsal öfke ve kinin açığa çıktığı, sınıfın yıkıcı gücünün bir potada biriktiği alanlardır. Bu alanlardaki öfke patlamaları da yıkıcı ve sarsıcı olacaktır.

* *Marx Kapital*'de bu durumun altını özellikle çizer. "Değişmeyen sermaye, üretim araçları, artı-değer üretilmesi açısından düşünüldüğünde, yalnızca, emeği ve emeğin her damlasıyla birlikte, onunla orantılı miktarda artı-emeği emmek için vardır. Bunu yapamadığı sürece, onların varlığı kapitalistin nispi bir kaybına neden olur; çünkü böyle atıl yattıkları sürece, yarırsız bir sermaye yatırımı temsil ederler. Bu sermayenin kullanılmasının sekteye uğraması, işin yeniden başlaması için ek bir harcamayı zorunlu kılar kılmaz, bu kayıp somut ve mutlak hale gelir. Emek-gücünün, doğal günün sınırları ötesinde, geceye geçecek şekilde uzatılması, yalnızca geçici bir etki yapar. Böylece ancak vampirin, emeğin canlı kanına olan susuzluğu azıcık giderilmiş olur. İşte bunun için günün 24 saati boyunca emeğe el koyulması kapitalist üretimin kaçınılmaz eğilimidir. Ne var ki, aynı bireysel emek-gücünü, hem gece, hem de gündüz devamlı olarak sömürmek maddi olarak olanaksız olduğuna göre, bu maddi engelin üstesinden gelmek için, gündüz emek-gücü tükenen işçilerle, gece tükenenler arasında bir nöbetleşme gereklidir. Bu nöbetleşme çeşitli şekillerde olabilir; örneğin işçilerin bir kısmı bir hafta gündüz, ertesi hafta gece içinde çalıştırılırlar." (*Karl Marx, Kapital s. 271, c. 1, Sol Yayınları, 1986*)

Dünyanın sokakları hareketli...

Dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı ve emekçi kitleler, daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları için greve giderken, öğrenciler de parasız ve kaliteli eğitim için yine sokaklara çıktı, yer yer polisle çatıştı.

Hafta sonunda ise, emperyalist kriz, krizin merkezleri olan AB emperyalistleri, IMF ve Avrupa Merkez Bankası protesto edilecek. Bu emperyalist mali kurumların "tasarruf paketi" adı altında gündeme getirdikleri saldırı paketlerine karşı emekçiler sokaklara inecek. Almanya ve Portekiz başta olmak üzere Avrupa'nın birçok ülkesi işçi ve emekçi kitlelerin, gençliğin protesto gösterilerine sahne olacak.

Mozambik

Mozambik'te sağlık emekçilerinin grevleri sürüyor. Devlet hastanelerinde çalışan ve aralarında doktor, hemşire, laboratuvar ve temizlik işçilerinin de bulunduğu sağlık emekçileri, ücret artışı talebiyle bir hafta önce greve gitmişti. Devletin, geçtiğimiz hafta sonu Doktorlar Temsilciliği Başkanı'nı tutuklaması gerilimi daha da arttırdı ve grev hastaneleri felç etti.

Emekçi düşmanı hükümet, askeri doktorları ve yurtdışından getirttiği doktor ve personeli hastanelere yerleştirerek grevi kırmaya çalışıyor.

Kamboçya

Bangladeş ile Güvenlik Anlaşması'nın imzalanmasından sonra "endişe"lerini dile getiren sermaye daha ceplerinden bir kuruş çıkmamışken, yatırımların başka yere kaydırılacağını belirtmişlerdi. Örneğin Kamboçya'ya.

Her ne kadar Kamboçya işçilerinin özellikle kadın işçilerin devam eden protestoları gündemden düşme de, Bangladeş'te şu an süren küresel baskı henüz orada yaşanmıyor. Her şeyden önemlisi de Kamboçya'da işçilere ve işçi direnişlerine karşı sermaye sınıfı protestoları ezme yönlü "tutarlı" bir politika uyguluyor.

Kampong Speu ilinde, dünyaca ünlü Nike tekeli için üretim yapan Sabrina Konfeksiyon İmalathanesi'nde çalışan yaklaşık 5 bin kadın işçi, daha iyi ücret ve çalışma koşullarının iyileştirilmesini talep ederek bir hafta önce greve başladı. 4 bine yakın işçinin fabrikaya giden yolları kapatması üzerine, polis azgınca saldırdı. Kadın işçilere karşı elektrikli coplar kullanan polis, 23 işçiyi yaraladı, hamile bir işçi çocuğunu kaybetti.

Sabrina Konfeksiyonu İmalathanesi dünyaca ünlü Nike tekeli için üretim yapıyor.

Almanya

Almanya'nın en büyük internet üzeri alışveriş şirketi olan Amazon'da çalışan işçiler yeniden greve gitti. Ver.di Sendikasına göre Çarşamba günü yaklaşık 300 kişi Bad Hersfeld'de iş bıraktı. İş bırakma eyleminin nedeni Amazon'a politikacılar tarafından yapılacak ziyaretti. Greve giden işçiler politikacılarla sorunları üzerine konuşmak istiyorlardı.

Sendika, çalışanlar için perakende ve nakliye ticareti kurallarına uygun koşullarda toplu sözleşme talep ediyor. Talebi reddeden ABD şirketi lojistik sektöründe çalışan işçilere yaptığı ödemeyi dayatmaktadır. Bad Hersfeld Amazon işçileri 9

Nisan'daki uyarı grevinin ardından 14 Mayıs'ta 24 saatliğine greve gitmişti.

Almanya'nın Magdeburg kentinde bulunan üniversitede öğrenciler ve üniversite personeli, köklü kesintileri protesto ettiler. "Magdeburg bilmek (bilim) istiyor," sloganı altında kampüsten şehir merkezine yürüyüşe geçtiğinde kitlenin sayısı 9 binigeçmişti. Eyalet hükümeti 2025 yılına değin yüksek okul ve üniversitelerin harcamalarında 50 milyon Euro'luk kesintiye gitmek istiyor.

Şili

Şili'de öğrenciler yine sokaklara çıktı. Başkent Santiago'da eğitim sisteminde reforma gidilmesini isteyen lise ve üniversite öğrencileri, bugün de protesto gösterisi düzenledi.

Öğrenciler, ülkenin zengin kaynaklarının eğitim sistemi ve halkın temel ihtiyaçları için harcanmasını talep ediyor. Yönetim, 2013 bütçesinden eğitim sistemine ek kaynak sağlanması için vergi reformu yapmıştı. Faşist Pinochet diktatörlüğü döneminde devlet harcamalarında kısıntıya gidilmiş ve eğitim sisteminin bir bölümü de özelleştirilmişti.

Protesto yapmak için Río Mapocho kıyısından sahile giden bir yol için izin alan öğrenciler, aniden rota değiştirip Başbakanlık Binası'na giden ana caddelerden birine girip yürümek isteyince polisin barikatları ile karşılaştılar.

Polisin kurduğu metal barikatları aşmak isteyen öğrencilere tazyikli su, göz yaşartıcı gaz ve coplarla saldıran kolluk kuvvetleri çok sayıda öğrenciyi gözaltına aldı.

Öğrenciler 22 Mayıs'ta da parasız ve kaliteli eğitim talepleriyle gösteri yapmıştı. 10 bin öğrencinin katıldığı gösterilere polis yine azgınca saldırmış ve bu eylemlerde 130 kişiyi gözaltına almıştı.

Yürüyüşün yapıldığı saatlerde Cumhurbaşkanı Pinara parlamentoda yaptığı konuşmada okul parası olmayanlara devletin para vererek destek olmak zorunda olmadığını açıklamıştı.

İtalya

İtalya'nın Milano kentinde hava yolu çalışanları 29

Mayıs'ta 24 saatlik greve gitti. Şehirdeki Linate ve Malpensa hava alanlarında görevli 2300 kişi çalışma koşullarını protesto etti.

Grev süresinde hava alanlarında sadece sabah ve akşam üç saatlik dilimlerde hizmet verilecek.

Portekiz

25 Mayıs cumartesi günü Portekiz'de binlerce işçi, emekçi ve genç alanlara çıkarak hükümetin Troyka ile birlikte uyguladığı saldırı politikalarını protesto ettiler.

Coelho'nun muhafazakar uşak hükümeti finans kapitale yeni kaynaklar aktarabilmek için, köklü saldırıları hayata geçirmeye çalışıyor. Mayıs ayı başında hükümetin kabul ettiği saldırı planına göre; kamu sektöründe 30 bin işyeri kapatılarak çalışanlar işsizliğin pençesine atılacak, haftalık çalışma saati 35 saatten 40 saate çıkartılacak ve emeklilik yaşıda 66'ya yükseltilecek. Hafta sonu ülkenin en büyük sendikası CGTP'nin çağrısıyla alanlara çıkan binlerce emekçi hükümetin saldırılarını protesto ederek, hükümetin istifa etmesini ve seçimlere gidilmesini talep ettiler.

Eylemlerde devrimci ve sol partiler de aktif olarak yer aldılar. Mitingde konuşma yapan CGTP Başkanı Arménio Carlos, 1 Haziran günü 'Troykaya karşı uluslararası eylem günü' vesilesiyle kamu hizmetinde genel grev yapacaklarını açıklayarak, genel greve ve eylemlere katılma çağrısı yaptı.

İran

Abdestli ya da laik burjuvazi farketmiyor. İşçilerin alınterini ve kanını azgınca semiriyorlar. Gözleri doymuyor, işçilerin üç kuruşluk ücretlerini dahi ödememek için her yola başvuruyorlar.

Son olarak Mollaların İran'ında, 'Gilana' adlı tuğla fabrikasının abdestli asalakları işçilerin ücretlerini dokuz aydır ödemedi. İşçiler, ödenmeyen dokuz aylık alacaklarını alabilmek için 18 Mayıs günü ana yolu bloke ettiler. Blokaj eylemine katılan bir işçi, işçilerin sefaletini şu sözlerle tanımladı: "Alacaklarımızı ödeyeceklerine dair defalarca söz verip, yeminler ettiler. Ancak her defasında bizleri aldattılar. Bizleri bir somun ekmeği bile alamaz durumda bıraktılar."

Fransız emperyalizminin Afrika politikası

Tuareg ve kökten dinci grupların Cezayir'de petrol üretim tesisini basması üzerine Mali'nin geleceğinin tehlikeye düştüğünü ileri süren Fransa, 11 Ocak'ta, aylar öncesinden hazırlanmış olduğu savaşı başlattı. Başlangıçta tek başına bu yükün altından kalkabileceğini sanan Fransız emperyalizmi, eski kolonileri Cezayir, Çad, Nijer, Fildişi Sahilleri'nden asker toplayarak, askeri operasyona girişti.

Günlük maliyeti 400 bin euro olan bu savaşa Fransa'yı iten en önemli sebep ülkenin içinde bulunduğu ekonomik kriz. Fransa'nın iç borç yükü 2.5 trilyon dolara ulaşmış bulunuyor. Enerjiye milyarlarca dolar ayırmak zorunda kaldığı için nükleer enerjiye yönelen Fransa'nın yeni santraller açması gündemdedi. Bu nedenle Mali'deki zengin uranyum büyük bir önem taşıyordu. Mali ayrıca Afrika'nın üçüncü büyük altın üreticisi.

Bölgedeki zengin altın ve uranyum yataklarının kökten dinci grupların denetimine geçmesi endişesi üzerine Fransa Mali'ye saldırdı. ABD savaşa Nijer'de kurulan insansız hava araçları ile destek verirken, batılı emperyalistler de lojistik destek sundular.

Mali saldırısının arkasında yatan gerçekler

Adı "teröre karşı savaş!" olarak konulsa da, Mali'ye saldırının gerisinde Afrika kıtasına yönelik sömürgeci politikalar yatıyor.

1960'lara kadar Batının sömürgeci olan kara kıta, son on yılda özellikle Çin'in önemli yatırımlarına sahne oldu. Çin'in dışında Brezilya, Hindistan ve Rusya da Afrika'ya yatırımlara ağırlık verdi. Bu durum ABD, Fransız ve İngiliz emperyalistlerini Afrika'da daha saldırgan politikalara itiyor.

Ortadoğu'da batağa saplanan ABD, Afrika kıtasını Çin'le hesaplaşma alanı haline getiriyor, bu nedenle İngiltere ve Fransa'yı Afrika'da askeri hamleler yapması için teşvik ediyor.

Alman emperyalizmi Çin ve Rusya'yla yaklaşırken, Fransa Akdeniz ve Afrika kıtası üzerinde nüfuz alanlarını genişletmek istiyor. Bunu zengin hammadde kaynakları nedeniyle, eski sömürgeci olan Mali üzerinden deniyor.

Mali zengin Uranyum yataklarına sahip. Yapılan hesaplamalara göre, Mali Faléa bölgesi 12 bin ton uranyum rezervine sahip. Bu da Fransız atom tekeli AREVA'nın Nijer'de bulunan uranyum yataklarının dört katı.

Mali ayrıca Batı Afrika'da merkezi bir konuma sahip. Fransa'nın burada elde edeceği bir askeri üs, bu bölgenin kontrol altına alınmasını sağlayacaktır. Örneğin Mali'nin kuzeyindeki Nijer de zengin Uranyum yataklarına sahip. Nijer'in kuzeyindeki uranyumu işleyen Fransa'nın bunu güvenceye almaya ihtiyacı var. Çünkü elektrik üretiminin %70'ini nükleer santrallerden karşılıyor.

Mali'nin diğer komşuları Burkina Faso, Cezayir ve Moritanya da, uranyum, altın, fosfat ve petrol yatakları nedeniyle Fransız emperyalistlerinin ilgi alanında.

Fransa ve İngiltere'nin bir diğer ilgi alanı ise, Sahra Çölü'nün altında bulunan son derece zengin tatlı su kaynakları.

Sahra Çölü aynı zamanda güneş enerjisi deposu olarak düşünülüyor. Son yıllarda Sahra'da dev güneş panelleriyle çeşitli deneyler yapılıyor.

Ayrıca Fransa Sahra Çölü'nde tarımsal üretim için deneyler yapıyor.

Kuzey Afrika'da yaşanan Arap Baharı da Fransa'yı ve batılı emperyalistlerin korkulu rüyası olmayı sürdürüyor. Bu nedenle Fransa eski sömürgeleri üzerinde etkisini artırmak istiyor. Kurtarıcı rolü ile Afrika halklarının sempatisini kazanmak ve işbirlikçi devletler ile ilişkilerini güçlendirmek istiyor.

Afrika günümüzde tüm emperyalistlerin iştahını kabartan bir coğrafya durumunda. Ama aynı zamanda pek çok riski de içinde taşıyor. Karakıta'nın sunduğu siyasi ve ekonomik fırsatlardan yararlanmak isteyenler bu riski de göze alıyorlar.

Fransa uzun süredir Afrika'nın fırsatlardan yararlanmak isteyen ülkelerin başında geliyor. Önce Libya operasyonunun başını çekti ve bunu fırsata çevirmek istedi. ABD ve Çin, Afrika'da siyasi etkinlik ve ekonomik ayrıcalıklar elde ederken, Fransa geçmişte kendi yönetimi altında bulunan coğrafyalar üzerindeki kontrolünü kaybetmek istemedi. Ancak Libya operasyonu Fransa'ya beklediği ölçüde fırsat sağlamadı.

Ekonomik krizle boğuşan Fransa ardından Fildişi Sahili'ne operasyon düzenledi. Bu operasyon siyasi istikrarın yeniden sağlanması için düzenlense de, gerisinde ciddi bir ekonomik beklenti var.

Fransa, Afrika'ya ABD ve Çin ile rekabet edebilecek düzeyde bir sermaye akışını yönlendiremediği için askeri operasyon üzerinden bir politika yürütüyor. Asker kullanarak Afrika kıtasına stratejik bir yerden yeniden girmek çabasını sürdürüyor.

Fransız emperyalistleri, milyonlarca dolara malolan Mali'deki savaşı uzun süre sürdürebilecek bir ekonomik güce sahip olmadığını gösterdi. 11 Ocak'ta operasyon için gönderdiği birliklerini kademeli olarak Mali'den geri çekmeye başladı.

Mali'de 4 bin askeri bulunan Fransa, denetimi altındaki bölgeleri Mali ordusu ile Birleşmiş Milletler "barış" gücüne bırakmayı planlıyor.

Mali'de neler olmuştu?

İki yıl önce Mali'de askeri bir darbe gerçekleşmişti. Ortaya çıkan otorite boşluğunda Tuareg militanları, ülkenin kuzeyinde bağımsız bir devlet kurmak için ayaklanmıştı. Kökten dinci grupların desteğini alarak, otonom bir yapıda hareket etmeye başlamışlardı. Ancak daha sonra İslamcı kökten dinci gruplar bölgedeki bazı önemli kentleri alarak Tuaregleri dışlamıştı.

Tetikçileri kurtarma telaşı

1.5 yıldan beri hem kökten dinci çetelerin hem Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) çapulcularının üssü olan Lübnan sınırındaki Kusayr kenti, son haftalarda çatışmaların odak noktası haline geldi. Kusayr kenti ile çevresi hem Baas rejimi için hem silahlı çeteler için kritik bir önem taşıyor. Lübnan sınırında bulunan bölge, aynı zamanda Lübnan Hizbullah'ı için de hayati bir önem taşıyor. Hizbullah militanlarının ilk defa açıkça bu çatışmada yer almalarının temel nedenlerinden biri de budur.

Kusayr'da devam eden hareketin sonucuna, her iki taraf da stratejik önem atfediyor. Bölge çeteler için lojistik, silah ve eleman deposu olarak kullanılıyor. Bu konumundan dolayı Halep, Hums, Hama, İdlib kentlerinde bulunan çeteler için "hayat damarı" işlevi görüyor. Zira Kusayr, Lübnan'daki kökten dinci çetelerle Suriye'dekiler arasındaki geçiş köprüsüdür. Bundan dolayı çeteler, bölgeyi Baas ordusuna kaptırmamak için binlerce kişiyi bu alana yığdılar.

Hizbullah militanlarının da desteğiyle bölgeyi yeniden ele geçirmeye çalışan Suriye Arap Ordusu da (SAO), bu çatışmaya büyük bir askeri, politik ve moral önem atfediyor. Diğer bölgelerdeki çetelerin Lübnan'la bağlantılarını kesmek, sahil şeridini güvenli hale getirmek ve Hizbullah'la doğrudan temas noktasının kopmasını engellemek için, Kusayr ve çevresini denetim altına almak için sokak sokak, ev ev çatışan SAO ve Hizbullah militanları, Kusayr kentinin tamamına yakını ve çevresindeki bazı köyleri yeniden ele geçirdiler.

Bu çatışmaya uzun süreden beri hazırlanan silahlı çetelerle destekçileri, Baas ordusunun Kusayr'da hezimete uğrayacağını var sayıyorlardı. "Kusayr, SAO'nun Vietnam'ı olacak" türünden iddialı söylemler de kullanan çeteler, sivil halkı kalkan olarak kullanmalarına rağmen ciddi kayıplar vererek parça parça geri çekilmek zorunda kaldılar.

Kusayr'daki çatışmaların seyri, ÖSO ve kökten dincileri tetikçi olarak kullanan emperyalistlerle bölgedeki işbirlikçilerini, son günlerde tedirgin etmeye

başlamıştı. ABD, İsrail, Türkiye, Körfez şeyhleri ve AB hem askeri yönden güç kaybeden hem moral çöküntüye doğru sürüklenen tetikçilerini kurtarma çabasına girdiler.

Petro-dolar, silah ve lojistik destek sağlayarak, tetikçileri kamplarda eğiterek iki yıldır Suriye'deki yıkıcı savaşı körükleyen bu güçler, şimdi insani durumdan söz etmeye başladılar. Baas yönetimini yıkmak adına Suriye'yi enkaza çeviren, on binlerce kişinin hayatına mal olan, milyonlarca insanı mülteci konumuna sürükleyen savaşı körükleyenler, şimdi Suriye'deki "trajik durum"a müdahale edilmesi için BM nezdinde harekete geçtiler.

BM İnsan Hakları Konseyi'ni, "Suriye'de kötüleşen insani durumun ele alınması" için acil toplantıya çağırın ABD-Türkiye-Katar üçlüsü, iğrenç bir riyakarlık sergiliyorlar. Zira amaçları çeteleri kurtarmak olduğu halde "insani durum"dan söz ediyorlar.

BM İnsan Hakları Konseyinin 23. oturumunda gündeme gelen talebin kabul edildiği ve acil toplantının 29 Mayıs'ta yapılacağı bildirildi.

Bu arada oturumda konuşan BM Cenevre Ofisi Nezdinde Türkiye Daimi Temsilcisi Büyükelçi Oğuz Demiralp, "Suriye'deki trajik duruma bir tepki vermenin uluslararası toplumun ahlaki bir görevi olduğunu, bu nedenle Kusayr'daki durum konusunda acil toplantı çağrısında bulduklarını" iddia etti.

Bu iddia, kaba ikiyüzlülüğün başka bir anlam taşıyor. Çünkü ABD-Türkiye-Katar üçlüsü, Suriye'deki yıkıcı savaşın bitirilmesi için gündeme gelen tüm siyasi girişimleri baltalayarak, savaşı körüklediler. Amaçları Baas rejimini yıkmak olduğu için, Suriye'deki yangını körükleyen ABD ile bu sadık iki işbirlikçisinin "insani durumdan" veya "ahlaki sorumluluk"tan söz etmelerini, bundan dolayı kimse ciddiye almıyor. Herke biliyor ki, bunlar, Suriye'deki yıkıcı savaşın bitmesi için değil körüklenmesi için çalışıyorlar. Zira savaşı körükleyerek Esad'ı yıkmaya çabasından henüz vazgeçmiş görünmüyorlar.

Suriye'deki yıkıcı savaştan çıkış yolu bulunması amacıyla toplanması hedeflenen 2. Cenevre Konferansı için hazırlıklar devam ederken, emperyalistler, ateşi daha da körüklemek için çaba sarf ediyorlar. "Suriye halkını himaye etmek" söylemini kullanan AB emperyalistleri, çeteleri silahlandırarak, bu halkın yıkım ve katliamını daha ağırlaştırmaktan başka bir şey yapmıyorlar.

Brüksel'de bir araya gelen AB dışişleri bakanları, "Esad rejimine baskıyı arttırmak için Suriyeli muhaliflere silah ambargosunun kaldırılması konusunda" uzlaştıklarını açıkladılar.

Savaş kışkırtıcılığında başı çeken İngiltere-Fransa ikilisinin dayatmalarıyla kabul edilen karara göre AB, "Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu" (SMDK) adlı dinci gerici işbirlikçilere uygulanan silah ambargosunu 31 Mayıs'tan itibaren kaldıracak. Emperyalistler adına tetikçilik yapan SMDK adlı oluşum, Suriye'de azınlık olan dinci-gericilerden ibaret. Yani AB, kafa kesen, göğüs yaran kökten dinci çetelere, artık doğrudan silah gönderecek.

Suriyeli muhaliflerin bir kısmı, AB'nin kararını dinci-gericileri güçlendirme çabası olarak yorumlarken, Rusya Dışişleri Bakan Yardımcısı Sergey Ryabkov, Avrupa Birliği'nin Suriye muhalefetine uygulanan silah ambargosunun kaldırılması kararının gelecekteki Cenevre Suriye Uluslararası Konferansı'na zarar vereceğini belirtti.

Moskova'da gazetecilere açıklama yapan Ryabkov, "Bu karar çifte standardın bir yansımasıdır ve 7 Mayıs'ta Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin anlaşmaya vardığı uluslararası konferansın geleceğine doğrudan zarar verecektir" dedi.

Demokrasi, özgürlük, insan hakları gibi kavramları tekrarlayıp durma konusunda pek maharetli olan AB şeflerinin dinci-gerici çeteleri silahlandırmak için atağa kalkmaları, bu emperyalist birliğin de, Suriye'deki yıkım ve vahşi katliamlardan birinci derecede sorumlu olduğunu kanıtlamaktadır.

Vurgulamak gerekiyor ki, İngiltere-Fransa ikilisi, iki yıldan beri çeteleri silahlandıran güçler arasında yer alıyordu. Hal böyleyken AB'nin aldığı bu karar, daha önce dolaylı veya gizli yollarla Suriye halkına karşı işlenen suçlara, "yasal kılıf" işlevi görecektir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra, —gizli imzalanan ve Ekim Devrimi'nden sonra Bolşevikler tarafından ifşa edilen— Seykes-Picot Anlaşmasıyla Ortadoğu'yu yapay sınırlarla bölüp aralarında paylaşan İngiliz-Fransız emperyalistleri, son dönemde bölgede "etkisiz elaman" durumuna düşmeye başladılar. Libya'dan sonra Suriye'de de histerik bir şekilde savaş kışkırtıcılığı yapmalarının esas nedeni budur.

Destek verdikleri tetikçiler aracılığıyla bölgedeki varlıklarını sürdürmek için çırpınan İngiltere-Fransa ikilisi, böylece nasıl da eli kanlı birer emperyalist güç olduklarını yeniden gözler önüne sererken, buna destek veren diğer AB üyeleri de, bu suça ortak oluyorlar.

Suriye’de yıkıcı savaş ve krizden çıkış arayışları

2. Cenevre Konferansı’na hazırlık devam ederken hem Suriye’de çatışmalar tüm şiddetiyle devam ediyor, hem bölgede gerilim artıyor. Krizin siyasi diyalogla aşılması gerektiğini savunan açıklamalar bir yanda, savaş hazırlıkları öte yanda. ABD-İngiltere-Fransa emperyalistleri ile işbirlikçi üçlü (Türkiye-Katar-Suudi Arabistan), çeteleri silahlandırma, diğer bir ifadeyle savaşı körükleme çabalarını arttırırken, Rusya ve İran krizin diyalog yoluyla çözülmesi için girişimlerini sürdürüyor.

Göründüğü kadarıyla Haziran ayının ikinci yarısında, 2. Cenevre Konferansı toplanacak. Zira ABD ile Rusya arasında bu konuda anlaşma sağlanmış ve ABD’nin de bu anlaşmaya uygun davranma olasılığı yüksek görünüyor. Nitekim Sergey Lavrov-John Kerry görüşmeleri devam ediyor...

Buna karşın son gelişmeler ve Suriye’deki yıkıcı savaşın aldığı boyut dikkate alındığında, 2. Cenevre Konferansı toplansa da, masa başı çözüm için koşulların olgunlaştığı söylenemez. Ancak ABD’nin Rusya ile bu konuda anlaşmaya varmak zorunda kalması, çeteler eliyle Esad’ı yıkma planının gerçek hayatta karşılığı olmadığını kabul etmesinden bağımsız değildir.

Hizbullah savaşçıları sahada...

Lübnan Hizbullah lideri Hasan Nasrallah, İsrail’e karşı kazanılan 25 Mayıs Zaferi’nin 13. yıldönümü vesilesiyle yaptığı konuşmada, ilk kez Suriye’deki savaşa dahil olduklarını açıkladı. Yaptıklarının arkasında durmasıyla bilinen Hizbullah, daha önce bu yöndeki iddiaları yalanlamıştı. Nasrallah’ın konuşmasının geniş yankı yaratması ve AKP iktidarı dahil, ABD işbirlikçilerinin saldırılarına maruz kalması, Hizbullah’ın daha önce çatışmalara katılmadığı yönündeki iddiasını güçlendiriyor. Zira fiilen savaşın içinde olsaydı, bunu açıklamak malumun ilanından başka bir anlam taşımaz ve üzerinde çok durulmazdı.

Oysa Hizbullah liderinin “Suriye direnişin sağlam sırtıdır ve bu sırtın kırılmasına göz yummayacağız. Ancak aptallar direniş eksenini tehdit eden tehlike karşısında elleri bağlı bekleyebilir. Biz beklemeyeceğiz ve Suriye’nin ABD, İsrail, bölgedeki işbirlikçileri ve tekfirçilerin eline düşmesine göz yummayacağız. 2006’da olduğu gibi, bir kez daha size zafer vaat ediyorum...” şeklindeki açıklaması hem silahlı çetelerin hem efendilerinin huzurunu kaçırdı.

Suriye Arap Ordusu’nun (SAO) sahada üstünlüğü ele geçirdiği ve stratejik önem taşıyan Kusayr çatışmaları tüm şiddetiyle devam ederken, Hizbullah’ın bu alandaki çatışmalara katılması, Baas yönetiminin elini daha da güçlendirdi.

Hizbullah’ın tutumunu, kimi “intihar” kimi ise “mezhep çatışmalarının fitilini ateşliyor” şeklinde yorumladı. Birbirine bağlı olarak yapılan bu yorumların ciddi bir karşılığı bulunmuyor. İlk Suriye’de savaşan çeteler, “Esad’dan kurtulunca sıra Hizbullah ve Nasrallah’a gelecek” tehdidini defalarca dile getirdiler.

Nitekim Vietnam kasabı ve siyonist İsrail’in en histerik destekçilerinden gibi olan Cumhuriyetçi

senatör John McCain, Türkiye üzerinden Suriye’ye gizli bir şekilde girerek, Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) adlı çapulcu oluşumun şefiyle görüşmesinin ardından da aynı tehdit tekrarlandı.

Efendilerinden McCain ile görüşükten sonra açıklama yapan ÖSO şefi Salim İdris şu ifadeleri kullandı: “*Tabii ki uçuşa yasak bölge istiyoruz. Ayrıca Hizbullah ile Lübnan ve Suriye’de stratejik çarpışma için de destek istedik.*”

Emperyalist/siyonist planın tetikçilerinin bu niyeti biliniyor. Zira plan, zaten Suriye, İran, Hizbullah ve direnmekte kararlı olan Filistin hareketlerini tasfiye etmeyi veya diz çöktürmeyi hedefliyor. Tabir caizse Hizbullah, bıçak kemiğe dayanmadan harekete geçmiştir. Özellikle Kusayr bölgesinin Suriye’den Hizbullah’a silah akışının sağlandığı güzergah olduğu da dikkate alınır, bu bölgenin önemi daha iyi anlaşılır.

Mezhep çatışmalarının fitilini ateşlemeye çalışan Hizbullah değil, selefi çetelerdir. İki yıldır Hizbullah’ı mezhep çatışmaları minderine çekmeye çalışan kökten-dinci selefler, bu emellerine ulaşamadılar. Zira mezhep çatışması, Hizbullah’ın son isteyeceği şeydir. Bundan dolayı Hizbullah, selefi çetelerin yenilgiye uğratılmasını mezhep çatışmalarını önlemenin yegane yolu olarak görüyor.

Bilindiği üzere mezhep çatışmalarının fitilin ateşlemeye çalışan Suriye’deki selefi çetelerle Lübnan’daki uzantılarıdır. Bunlar işi, Beyrut’un Şii mahallelerine füze saldırısı düzenleyecek noktaya vardırıdılar. Sivil halkı hedef alan bu saldırı “Hasan Nasrallah’ın konuşmasına yanıt” olarak değerlendirilse de, çetelerin bu türden saldırıları yeni değil. Yeni olan, bu pervasızlığın Beyrut’a da taşınmış olmasıdır.

ABD, AB ve işbirlikçilerden karşı hamleler

Tetikçilerinin sahada mevzi kaybetmesi ABD, AB ve işbirlikçi üçlünün şeflerini daha da saldırganlaştı. İngiltere, Fransa baskısına maruz kalan AB, silah ambargosunu kaldırdı. Bu arada ABD cenahı da savaşı körükleme çabalarını yoğunlaştırdı. Kerry denetiminde işbirlikçilerini Ürdün’de toplayan ABD, John McCain’i çetelerin ayağına gönderdi, Ürdün’ün hava sahasını İsrail’e açması için de baskı yaptı. AB’nin silah ambargosunu kaldırmasını destekledi. Obama “uçuşa yasak bölge” konusunu gündeme getirdi. ABD, Fransa, İngiltere, kimyasal silah meselesini yeniden ortaya attılar.

Hizbullah’ın Suriye’den çekilmesi için ultimatom veren ABD ile işbirlikçileri, en az 30 ülkeden it-kopuk, ip kaçkını ve kökten dinciden oluşan on binlerce kişiye devşirip Suriye’ye dolduranlardır aynı zamanda.

Bu ve benzer icraatlara başvuran ABD ile işbirlikçileri, Cenevre’de masaya oturduklarında ortaya sürebilecekleri kozlar yaratmaya çalışıyorlar. Zira tetikçiler, son haftalarda istikrarlı bir şekilde, üstelik birkaç alanda mevzi kaybediyorlar.

Muhallif koalisyonun sefaleti...

Emperyalistler güdümündeki muhalefeti birleştirmek için İstanbul’da düzenlenen toplantılar

serisinin ardından ortaya çıkan sonuç tam bir fiyasko oldu. Güya Müslüman Kardeşler’in koalisyondaki ağırlığını dengelemek için yeni üyeler alınacaktı, oysa sonuç öyle olmadı.

Sefaletin dip çukurlarında debelenen Suriye Muhallif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu (SMDK), İstanbul’da beş gün süren ve bir kısmına Ahmet Davutoğlu’nun da katıldığı toplantılarda birlik oluşturmak bir yana, içindeki parçalanma daha da derinleşti. Zira ABD, Fransa, Türkiye, Katar, Suudi Arabistan gibi emperyalist ve gerici rejimlerin etkisi altında bulunan bu sefil koalisyon, ilke ve ahlak yoksunu düşkünlerin güdümündedir. Öyle ki, bu bileşimde yer alan çok sayıda kişi koalisyonla yolunu ayırmak durumunda kalmıştır.

Tüm umutlarını emperyalistlere ve bölgedeki gerici devletlere bağlamış bulunan bu yamalı bohça koalisyon hem Suriye’de kayda değer bir halk desteğinden yoksun hem kendisini “Suriye halkının tek temsilcisi” diye pazarlamaya çalışıyor.

2. Cenevre Konferansı’na katılmak için Beşar Esad’ın istifasını şart koşan SDMK şefleri, efendileri sayesinde Şam’da kukla bir yönetim kurma hırsıyla yanıp tutuşuyorlar. Ancak aradan geçen iki yıla rağmen iktidara yaklaşamadıkları gibi, var olan halk desteğinin önemli bir kısmın da yitirdiler. Bu düşkünler takımı iktidara ulaşamadılar ama çoğu, Körfez şeyhlerinin petro-dolarlarıyla beş yıldızlı otellerde sefahat sürebildiler.

Bu koalisyonun gücü Baas’ı yıkmaktan çok uzaktır. Fakat bu güçsüzlüğüne rağmen, yıkıcı savaşın uzatılmasına hizmet ederek uğursuz rolü oynamaktadır.

Kitle hareketi başladığında, eylemlere şiddetle saldıran Baas rejimine verilen destek ilk aylarda azalmış, ancak yıkıcı savaşın yayılması, on binlerin katledilmesi, milyonların mültecileşmesi vb.... Tüm bunlar, selefi kökten dincilerin maskelerini hızla düşürdü. Halkın azımsanmayacak bir kesimi, sevmese de rejime destek vermeye başladı. Artan kitle desteğini değerlendiren Esad yönetimi, “halk komiteleri” kurarak on binlerce genci silahlandırdı. Bu arada Hizbullah’ın, belli bölgelerle sınırlı olsa da çatışmalara katılması, Rusya ve Çin’in verdiği destek, S 300’lerin Suriye’ye ulaştırılacağı açıklanması...

Tablo, Esad rejiminin geçen aylara göre daha güçlü olduğuna işaret ediyor. Bu da İstanbul otellerinde toplantılar düzenleyenlerin, iktidarı ele geçirme hayallerinin boş olduğunu gösteriyor.

Bu çatışmanın ağır faturasını Suriye halkı ödedi ve halen ödüyor. Karşı-devrimci dinci-gericilerin kitle hareketini istismar edip eylemleri askerileştirmesi, yazık ki, halk hareketinin dinamiklerini yolundan saptırıp yozlaştırdı. Yıkıcı savaş, emekçilerin Baas rejimine karşı yükselttiği demokratik hak ve özgürlükler, sosyal adalet ve onurlu yaşam mücadelesini kesintiye uğrattı. Görünen o ki, emperyalistler adına tetikçilik yapanlar saf dışı edilip yıkıcı savaş bitirilmeden, kitle hareketinin yeniden kendi mecrasında ilerlemesi mümkün olmayacak.

Rusya: S 300'ler Suriye'ye teslim edilecek!

2010'da yapılan anlaşma ile Rusya'nın Suriye'ye sattığı S 300 hava savunma füzelerinin teslimatı konusunda yapılan tartışma ve açıklamalar yeni değil. Ancak siyonist İsrail ordusunun, Şam yakınlarında bulunan bir araştırma merkezi ve bazı askeri hedefleri vurması üzerine Rusya, füzeleri Suriye'ye teslim edeceğini açıkladı.

S 300'lerin teslimatı, İsrail'in Suriye'ye saldırmayacağına dair güvence vermesi üzerine, daha önce ertelenmişti. Ancak "güvenilmezliği" ve "kalleşliği" ile tanınan siyonist İsrail rejimi, Rusya'ya verdiği sözü tutmadı. Şam saldırısının ardından teslimat yeniden gündeme gelince soluğu Rusya'da alan İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu, bu sefer umduğunu bulamadı. İsrail'in yanı sıra ABD'nin baskılarına rağmen, teslimatın yapılacağını, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin açıkladı.

Füze teslimatı yapılmadan toplanan AB Dışişleri Bakanları, Suriye'deki çetelere uygulanan silah ambargosunu kaldırma kararı aldıklarını ilan ettiler. ABD emperyalizmi tarafından da desteklenen bu kararı sert bir şekilde eleştiren Rusya, füze teslimatının gündemde olduğunu bir kez daha açıkladı. Paris'te

ABD ve Fransa dışişleri bakanlarıyla görüştüğünden sonra yapılan ortak basın toplantısında konuşan Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, kendilerinin BM üyesi bir devlete silah satışı yaptıklarını, oysa AB ile ABD'nin, gayr-ı meşru örgütleri silahlandırarak hem uluslararası anlaşmaları hiçe saydıklarını hem Suriye'deki krizin siyasi diyalogla aşılması için harcanan çabaları baltadıklarını belirtti.

Pentagon'un savaş baronları S 300'lerin teslimatına karşı olduklarını açıklarken, İsrail ordusunun şefi ise, küstahça tehditler savurdu. "S 300'ler Suriye'ye teslim edilirse, biz ne yapacağımızı biliriz" şeklinde konuşan siyonist general, İsrail'in bilinen kaba saldırgan yüzünü bir kez daha sergiledi.

Siyonist generalin tehditleri, İsrail rejiminin tedirginliğini ortaya koyuyor. Zira, uluslararası anlaşmaları ayaklar altına alarak komşu ülkelerin hava sahalarını istediği zaman ihlal eden ırkçı-siyonistler, bariz olan hava üstünlüğünün sarsılacağını görüyorlar. Suriye'ye saldıran İsrail savaş uçakları, S 300'ler tarafından avlanabilir. Pentagon'un "hassasiyeti" de siyonist şeflerin kaba saldırganlığı da buradan kaynaklanıyor.

Belirtmek gerekiyor ki, S 300'ler tartışmasının Suriye'nin ötesinde bir önemi de var. Füze teslimatı, İsrail'in hava üstünlüğünü sınırlamanın yanı sıra, Rusya'nın Ortadoğu'daki konumunu güçlendirme konusundaki kararlılığının da göstergesi kabul ediliyor. Zira teslimat gerçekleşirse eğer, Gürcistan'daki Amerikancı rejime haddini bildirerek Kafkaslar'da batılı emperyalistlere meydan okuyan Rusya, bu meydan okumanın bir benzerini Ortadoğu'da yapmış olacak. S 300'lerin teslimatı, aynı zamanda Baas yönetiminin hava savunma gücünü arttıracak ve olası bir İsrail-Türkiye saldırısına karşı kendini daha çok güvende hissetmesini sağlayacaktır.

ABD ile batılı müttefikleri Ortadoğu üzerindeki hegemonyayı korumaya çalışırken, bölgede etkisini arttıran Rusya, S 300'leri Suriye'ye vermek için hiçbir fırsatı kaçırmayacaktır. "ABD merkezli 'tek kutuplu dünya' dönemi sona ermiştir" tezini arada bir hatırlatan Rusya, füze teslimatını yaparak, bunu Ortadoğu gibi hassas bir bölgede kanıtlamış olacaktır.

Dinci çeteler YPG'ye yeniden saldırdı

"25 Mayıs günü Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) çatısı altında hareket eden bir çok silahlı grup, Afrin'in Akibe köyüne saldırıda bulundu. YPG (Batı Kürdistan Halk Savunma Birlikleri) güçlerinin karşılık vermesi üzerine şiddetli çatışmalar yaşandı."(ANF)

Çatışma haberini veren ANF, Liva el Tevhid, Liva el Fatih, Devlul Islamiye gibi kökten-dinci çetelerin başlattığı saldırıya Liva Selahaddin ve Liva Yusuf-ul Azme isimli Kürt grupların da katıldığını bildirdi. Haberde iki Kürt grubun, Irak Federal Kürdistan Bölgesi'nde faaliyet yürüten Azadi Partisi'ne bağlı oldukları vurgulandı.

Saldırı kararının, silahlı çeteler tarafından Halep'te yapılan bir toplantıda alındığını bildiren ANF, saldırıların Batı Kürdistan ile Güney Kürdistan arasındaki sınır kapısının 19 Mayıs günü kapatılmasından kısa süre sonra başlatılmasına dikkat çekti.

Haberde, YPG güçlerinin saldırıya sert bir direnişle karşılık verdiği, ÖSO çapulcuları ile dinci çetelerin bazı noktalarda püskürtüldüğü, bazı bölgelerde ise, çatışmaların devam ettiği vurgulandı.

Batı Kürdistan Halk Savunma Birlikleri (YPG) Genel Komutanlığı, Afrin, Kobani ve Til Temir'de YPG savaşçılarına karşı gerçekleştirilen saldırılarla ilgili yaptığı açıklamada, Afrin, Kobani ve Til Temir'de YPG savaşçılarına yönelik başlayan saldırıların amacının Afrin'i Kürtlerin elinden almak olduğu belirtildi.

Açıklamada ayrıca, YPG savaşçılarının halkın desteğiyle saldırılara kararlılıkla karşı durduğu ve çeteleri Kürt bölgelerinden temizleyene kadar direnişin devam edeceği belirtildi.

Hatırlanacağı üzere YPG, bir süre önce bu çetelerle anlaşma imzalamış ve bazı kentleri Esad rejiminden 'kurtarmak' için birlikte hareket etme kararı almıştı. Emperyalistler ile Türkiye, Katar, Suudi Arabistan gibi Amerikancı rejimlerin güdümünde hareket eden çetelerle yapılan işbirliği, çatışmaların, Kürtlerin yaşadığı Halep'teki Eşrefiye Mahallesi'ne taşınmasına neden olmuştu. Çetelerle yapılan anlaşmanın bedelini, bu mahalle ve çevresinde yaşayan Kürt ve Arap halkları ödemişti.

Kısa süre önce Baas ordusuna karşı bu çetelerle birlikte savaştığını açıklayan YPG'nin, bir kez daha bu çeteler tarafından saldırıya uğraması, umalım ki, uyarıcı olmuştur. Zira saldırılar somut olarak gösterdi ki, emperyalistler ve gerici bölge devletleri adına tetikçilik yapanlardan Kürt halkına yarar değil, ancak bela gelebilir. Bir kez daha vurgulayalım ki, yamyamlık yapan bir zihniyet, ezilen halklara değil, ancak karşı-devrimci güçlere hizmet edebilir.

İnsansız savaşı yürütmenin adı İHA'lar...**Bu kuşun kanatlarında barış yok!****T. Kor**

Teknoloji ilerliyor. Hayvanları daha rahat avlamak için bulunan silahın, en büyük hayvan olarak insanı da avlayabildiğinin fark edilmesinden beri teknoloji silah için daha fazla geliyor. Tahmin etmek zor değil, sağlık ve eğitim gibi alanlara ayrılan kaynaklardan daha fazlasına sahip olan "savunma" sanayi, silahlarını daha da geliştirebilmek için aralıksız çalışıyor.

Kılıçtan tüfeğe geçişin üzerinden yüzyıllar geçerken artık savaş metreler değil, kilometreler ötesinden yürütülüyor. Kıtalararası füzeler elde hazır lakin kullanımda işlevsizler. Ama İnsansız Hava Araçları (İHA) deyim yerindeyse emperyalizmin mermisi bitmeyen tabancası. Irak ve Bosna işgalleri ile İHA'lar ordularda görev sırasını değiştirmeye başladı. Hiç durmaksızın ateşlenebilen, yasal ve yasadışı kullanıma uygun ve engellenemeyen İHA saldırısı dönemi başladı...

Savaş değil saldırı, zira yaşanan katliam ve cinayetten başka bir anlam taşıyor. Çünkü saldırıya direkt karşılık verebileceğiniz bir düşmanla karşılaşmıyorsunuz.

Dünyanın dört bir yanında aynı katilin elinden çıkmış ölümlerin kısa bir listesine bakmak bile tabloyu netleştirecektir.

Predator, başta Afganistan ve Pakistan olmak üzere dünyanın birçok yerinde katliamlar gerçekleştiriyor. Ocak ayında Pakistan'da İHA saldırılarında en az 23 kişi hayatını kaybetti.

ABD, 2004 yılından beri Taliban ve El-Kaide militanlarını gerekçe göstererek Pakistan topraklarında saldırılar düzenliyor. Bu saldırılarda 3200 kişinin öldüğü ifade ediliyor.

ABD geçtiğimiz sene Yemen'de 42 insansız uçak saldırısı düzenledi.

Mart 2009'da Filistin'de 48 Filistinli İHA bombalarının hedefi oldu. Çok yansımaya da verilere bakıldığında Filistin'de katledilenlerin ölüm nedenlerinde üçüncü sırada İHA saldırıları yer alıyor.

**"Bir çocuk mu öldürdük?
Hayır, bir köpekti!"**

Brandon Bryant, bir asker pilot. Fakat gökyüzüne çıkmadan uçağını uçuruyor. Brandon'ın ellerinin altında dört klavye. Brandon Yeni Meksika'daki İHA beyninde, dört klavyeyle İHA'nın kaç km hızla, kaç metre yüksekten uçup hangi füzeyi atacağına karar veriyor.

Brandon, bulunduğu yerden 10 bin kilometre ötede Afgan semalarındaki predatorıyla hedefini tespit ediyor. Emir geldiğinde Brandon sol eliyle tetiğe basıyor ve yanında oturan pilot bir joystick yardımıyla füzeyi ateşliyor. İHA'dan bir Hellfire füzesi serbest kalıyor. Füzenin hedefe ulaşmasına kadar geçen süre 16 saniye. Füze hedefine üç saniye mesafedeyken bir evin köşesinden küçük bir çocuk çıkıyor. Patlama sırasında Brandon'un ekranı kararıyor. Ne elektrik aksamında ne de bilgisayarda sorun var. Kararan hayatlar dolaysız yansıyor ekrana, Brandon'da da bir parça ölüyor. Hedef dışında bir can alma kuşkusu içini kemirirken Brandon vicdanını aklamaya çalışıyor. "Bir çocuğu mu öldürdük?"

Bilinen gerçeği avcının beynindeki ikinci asker cevaplıyor: "Sanıyorum ki bir çocuktu."

Vicdan için çaba sürüyor bu sefer bilgisayar ekranına yazılıyor: "Bir çocuk muydu?"

İnsansız katletmeyi bilen karargahlardan bir ses bombası düşüyor kokpite: "Hayır, o bir köpekti."

"Barış için savaş bir gerekliliktir"

"İnsansız uçaklar altındaki yaşam" başlıklı rapor, Haziran 2004'den bu yana Pakistan'da İHA saldırıları altındaki yaşamı konu alıyor. "Bölge sakinlerinin, kendilerini koruyacak hiçbir olanaklarının olmadığı"

bilerek her an ölümcül bir bombardımanla vurulacak gibi sürekli korku içerisinde yaşıyor" tespitiyle bölgedeki emekçilerin yaşadığı psikolojik travma yansıtılıyor. İHA tek başına katletmiyor, varlığı ile de emekçilerin karşısına bir silah olarak çıkıyor.

Barış için savaşmayan emperyalizmin temsilcisi Obama, kabinesini saldırıların düzeyine göre yeniden dizayn ediyor. ABD Başkanı Obama'nın CIA Başkanlığı'na aday gösterdiği Beyaz Saray Terörle Mücadele Danışmanı John Brennan, İHA saldırılarının "sadece bir caydırıcı unsur" olduğunu söylerken yine de "teröristleri" canlı ele geçirmelerinin bilgi edinme açısından öldürülmelerinden daha iyi olduğunu söyleyen bir kiralık katil. İHA saldırılarına karşı gelmesi gereken kişi "bilgi edinme"den CIA'nın yeni işkence metodlarını kastedilen bir kişidir.

ABD Başkanı Barack Obama, son olarak 24 Mayıs günü Ulusal Savunma Üniversitesi'nde yaptığı "terörizmle mücadele" konuşması sırasında İHA'larla gerçekleştirilen saldırıları savundu. Açıklamasında "her terörist için" özel birlik konuşlandırmalarının veya karaya asker göndermenin mümkün olmadığını söyledi. Obama, İHA'lar için yasal oldukları savunmasına sarılırken "bu adil bir savaş, orantılı olarak yürütülen, son çare ve kendini savunma bağlamında verilen bir savaş" dedi.

"Aksine daha çok ölümler, daha çok geri tepmeler, yerel nüfusla daha çok uzlaşmazlığa düşme yaratır" diyerek asker göndermenin sakıncalarını ifade eden Obama, Vietnam, Irak ve Afganistan işgallerini örnek gösterdi. Böylece "demokrasi ve özgürlük" götürülen ülkelerdeki vahşi katliamlar da kabul edilmiş oldu. Obama, ABD Kongre'sinin kendilerine yetki verdiğini ve Kongre'nin saldırılarda bilgilendirildiğini vurguladı.

Obama'nın elindeki yetkiyle insansız hava araçları katlederken kapitalist sistem bizzat insanlar eliyle katliamlarına nefes vermeye devam ediyor...

* ABD'de beyaz kağıt diye anılan belge "terörist faaliyetlere katılan Amerikalılara" karşı Adalet Bakanlığı'nın suikast düzenleme yetkisine verilen isimdir.

Hukuksuz tutukluluk her yerde

Egemenler kendi burjuva hukuklarını çiğneyerek keyfi uygulamalara dönüştürüyorlar. İsrail'den ABD'ye, Türkiye'den İngiltere'ye değişmez bir kural bu. Son açığa çıkan belgelere göre İngiltere'nin Afganistan'da kendi Guantanamo kampını kurduğu ortaya çıktı.

BBC'nin yayınladığı haberde bir grup avukatın Afganistan'da aylardır tutuklu müvekkillerine dair aktarımlar yer alıyordu. Savunma Bakanlığı bilgiyi teyit ederken uygulamayı savunmaktan da geri durmadı.

Savunma Bakanı Philip Hammond, bizzat yaptığı açıklamada BBC'nin haberini doğrularken "bu kişilerin salıverilmesinin ülkedeki İngiliz askerlerini tehlikeye atacağını" iddia etti.

Hammond, inkar ve çarpıtma yüklü açıklamasına İngiltere'nin gizli bir gözaltı merkezi bulunduğu iddialarını 'saçma' diye tanımlayarak sürdürdü. Gizli bir gözaltı merkezi bulunmuyor fakat Afgan tutuklular 14 aydır hiçbir suçlama olmaksızın tutuklular. Yasal süre en fazla 96 saate izin verirken İngiltere ordusu daha uzun süreli tutukluluklara başvurduğu biliniyor.

Hukuksuz tutuklama uygulamasının açığa çıkmasının ardından bakanlık yetkilileri, İngiltere'deki emekçilerin tepkilerini kontrol altına alabilmek için 'tutsakların Afgan makamlarına teslimi için bir yol bulunduğunu' açıklamasını yapmak zorunda bıraktı.

ABD Guantanamo'da, İsrail Mecdu'da, İngiltere Camp Bastion'da, Türkiye ise tüm F tiplerinde aynı hukuksuz uygulamalarını kesintisiz olarak sürdürüyorlar.

“Marjinal” değil özgürlük ve gelecek isteyen yüzbinleriz!

AKP iktidarı korkuyor! Çünkü elinde koca bir enkaz var. Milyonlarca emekçinin yaşam standardı dibe vurmuş durumda. İşçiler ve emekçiler yok paraya, yarınını bilemeden çalışıyor. AKP'nin politikaları sağlık ve eğitim sisteminin iflas etmesine neden oldu. Üniversiteyi bitiren ama iş bulamayan diplomalı işsizlerin sayısı yüzbinlerle ifade ediliyor. İktidarın borçlu olduğu ABD'ye hizmetlerinin bedeli Türkiye'yi savaşın göbeğine sokmak oldu. Suriye'deki yıkıcı savaşta sayısız katliam gerçekleştiren kökten dinci çetelere her türlü desteği sunan AKP iktidarının son eseri Reyhanlı'dan yükselen feryatlar. Yani, AKP'nin emekçiye, gençliğe, biz liselilere sunabildiği, işsizlik, düşük ücretler, kölece çalışma koşulları, savaş, gözyaşı, kan, yıkım, sefalet ve şiddet. Tüm bu tabloda AKP ve kapitalistlerin devleti, rızaya dayanarak yönetme olanakları daraldıkça, ilerleyebilmek için zor ve şiddete daha çok başvuruyor. İşte İstanbul 1 Mayıs'ında uygulanan polis vahşeti, ertesi günlerde Taksim'de yapılan her gösterinin yine biber gazı ve coplarla karşılaşılması, Reyhanlı patlamasından sonra yürürlüğe sokulan yayın yasağı ve bu eylemlere yönelik polis terörü...

AKP geleceksizliğe mahkum ettiği milyonların mücadelesini ya şiddetle bastırmaya çalışıyor ya da bu mücadeleyi karalamaya, marjinalize etmeye uğraşiyor. Bunun en somut örneğini 1 Mayıs'ta yaşadık.

Bu sene de yüzbinler 1 Mayıs alanlarında omuz omuza verdi. Kapitalizmin dayattığı geleceksizlik karşısında 1 Mayıs alanlarında yüzbinler omuz omuza vererek umutlarını büyüttü. Özellikle büyük kentlerde geçtiğimiz senelere oranla katılımı artış olması dikkat çekiciydi. Binlerce liseli de özgürlük ve gelecek için işçi sınıfıyla yan yana yürüdü. Ama bu senenin 1 Mayıs'ına damgasını vuran kuşkusuz ki Taksim 1 Mayıs'ydı. Ve yine liseliler, Taksim'i zorbalıkla işçi sınıfına yasaklamaya kalkanlara karşı alanlardaydı. Onbinlerce işçi ve emekçi ile birlikte vahşi polis terörüne karşı Taksim iradesini büyüttü. Taksim'deki eylemde yer alan direnişçi bir işçinin kızı olan lise öğrencisi Dilan ise polisin attığı gaz bombası sonucu ağır yaralandı ve günlerce hastanede kaldı.

Bundan sonra devlet tarafından 17 yaşındaki Dilan “marjinal” ilan edildi. İstanbul valisi onun yaşını 19'a yükseltti. Elindeki sirke şişesini molotof kokteyli yaptı. Hiçbir kaydı bulunmamasına rağmen Dilan, vali tarafından örgüt üyesi ilan edildi. Tabi bunların hepsi kirli yalanlardan ibaretti. Bu yalanlar da bir bir ortaya çıktı.

Liseliler kendilerine dayatılan geleceksizlik karşısında susmadı, 1 Mayıs'ın kızıl ruhuna uygun olarak Türkiye'nin dört bir yanında gelecek özlemlerini haykırdı. Bizler savaşırsız, sömürsüz bir dünya için, özgür yarınlar için Taksim barikatlarına da dayandık. Bizler marjinal değiliz! Bizler eşit, parasız eğitim isteyen, AKP gericiğini okullarımızdan kazımak için mücadele eden yüzbinleriz.

Valiye, AKP'ye, devlete göre kendine dayatılanı emredilene kabul etmeyen, sorgulayan, itiraz eden, sokağa çıkan herkes “marjinal”.

Hayatı birkaç saatlik sınavlara sığdırılmaya çalışılan bizler, parası olmadığı için okulu bırakıp atölyelerde çalışmak zorunda kalanlar, staj sömürsüne maruz kalan meslek liseliler, sendikalaşmak istediği için işten atılan işçiler, kölece çalışmak istemeyen bu yüzden greve giden THY işçileri, metal işçileri, Reyhanlı'daki patlamada çocuğunu yitiren baba, onun sesini Türkiye'nin her yerine taşımak isteyen anti-empyalistler... İşte bunlar AKP'nin marjinalleri.

İşte AKP, kapitalistler, sermaye devleti, sömürerler ve ezenler bu “marjinallerden” korkuyor. Onların sayesinde büyüttükleri servetlerinin, ihtişam içindeki yaşamlarının yine o marjinaler tarafından bertaraf edilmesinden korkuyor. Çünkü bizlere, geleceğimize dair en ufak bir umut bile sunamıyor. Elbette korkacaklar ve sahip olduklarını korumak için zulmetmekten çekinmeyecekler.

Ama bizler de kendi geleceğimizi onların eline bırakmayacağız. “Zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan” işçi sınıfı geçmişte olduğu gibi bugün de korkmuyor, korkmayacak... Biz liseliler de...

(Liselilerin Sesi, Sayı: 52, Haziran 2013 tarihli sayısından alınmıştır...)

Yaz Kampı çağrısı yükseliyor!

Ekim Gençliği tarafından 8-14 Temmuz tarihleri arasında İzmir-Özdere'de gerçekleştirilecek devrimci gençlik kampının çağrısı yükseltiliyor...

Ankara:

Ekim Gençliği Yaz Kampı'na çağrı yapan materyaller başta üniversiteler olmak üzere Ankara'nın pek çok farklı noktasında kullanılıyor. Kampüslerde ve şehir merkezinde açılan standlarda kampa gelmek isteyen birçok gençle tanışma ve sohbet etme imkânı yakalanıyor.

Kamp hazırlıkları kapsamında ODTÜ, Hacettepe ve Ankara Üniversitesi'nde “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için buluşalım!” şiarlı afişler yaygın bir şekilde kullanılıyor. Ayrıca kampı tanıtan ve gerekçelendiren bildirilerin dağıtımı sürüyor. Bunun yanı sıra Kızılay, Yüzüncü Yıl ve Mamak semtlerine yapılan afişlerle gençlik kampı dört bir yana duyuruluyor. Ayrıca Yüksel Caddesi'nde haftalık stantlar açılıyor.

Komiteler kuruldu, atölye çalışmaları başlatıldı!

Ekim Gençliği okurları ise gerçekleştirdikleri toplantı ile kamp hazırlıklarını tartıştılar. ODTÜ, Hacettepe ve Ankara Üniversitesi'nden öğrencilerin katılımıyla yapılan toplantıda öncelikli olarak kampın gerçekleştirilme amacı konuşuldu. Düzenin tasfiye ve yıldırma politikalarının gençliği de hedef aldığı ve saldırılarını yoğunlaştırdığı bir dönemde toplanacak olan kampın tüm bu saldırılara tok bir yanıt verme amacı taşıdığı belirtildi.

Ekim Gençliği kampını diğer gençlik kamplarından farklı yapanın “ne olduğu” sorusunun tartışıldığı toplantıda, öncesi ve sonrasıyla devrimci gençlik mücadelesini geliştirmeye hizmet edecek olan Ekim Gençliği kampının bu perspektifle ele alınması gerektiği vurgulandı.

Toplantıda kamp çalışmasına dair pratik planlamalar da yapıldı. Hazırlıkların daha sistematik ilerleyebilmesi için basın-yayın, mali ve özgün materyal başlıklarında üç komite oluşturuldu.

Kampın duyurusunu en geniş bir biçimde yapabilmek için neler yapılabileceği konuşuldu.

Kamp boyunca çalışmalarını sürdüreceği olan atölyelerin çalışmaları da başlatıldı.

İzmir:

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği, “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için yaz kampına!” şiarıyla çalışmalarına devam ediyor. 8-14 Temmuz tarihleri arasında yapılacak olan Ekim Gençliği yaz kampının çağrısı Ege Üniversitesi'nde yükseltiliyor.

Kampüsün farklı yerlerinde açılan standlarda öğrencilere kampın içeriğiyle ilgili bilgiler verildi. Ayrıca kampa çağrı yapan bildirileri ve afişleri kampüs içerisinde kullanılmaya devam ediyor. Sınav haftasında da yoğun olan kütüphane önünde dağıtımlar sürdürülürken bir yandan da kampın teknik hazırlıkları yürütülüyor.

Ekim Gençliği / Ankara-İzmir

YAZ KAMPI 2013
8-14 TEMMUZ

Gezi Parkı'nda destek büyüyor

Taksim Gezi Parkı'nın yok edilmesine karşı başlayan eylemler devam ediyor. Gezi Parkı'ndaki ağaçların kesilmesine ve "yayalaştırma" adı altında rezidans ve alışveriş merkezi yapılarak ranta dönüştürülmesine karşı çıkanlar, Gezi Parkı'nda nöbet tutmaya ve eylemler yapmaya devam ediyor.

Bugün öğlen saatlerinde Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla Gezi Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Taksim Dayanışması adına okunan basın metninde; bir yılı aşkın süredir Taksim Meydanı ve Gezi Parkı'nın bizzat Erdoğan'ın talimatıyla yok edilmek istendiği ifade edildi. Taksim'in emek ve demokrasi meydanı olduğu ifade edilerek, alışveriş ve rezidans yapmak için yıkılmak istenen Gezi Parkı'nın da bu alanın ayrılmaz bir parçası olduğu vurgulandı.

1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nın işçi ve emekçilere kapatılarak polis şiddeti uygulandığı, fakat bütün bu saldırılara karşı mücadelenin devam ettiği ifade edildi.

Dün de Gezi Parkı'ndaki ağaçların sökülmesine karşı mücadele edildiğini ve bu mücadelenin kazanılacağı kadar devam edileceği vurgulandı. Burada verilen mücadelenin kıyıların, ormanların, kamusal alanların korunması için olduğu ve doğal tahrip eden HES'ler ve Termik Santrallere karşı olduğu söylenen açıklamada tarihi ve doğal güzelliklerin rant uğruna yok edilmesine, 3. köprü, 3. havalimanı ve Yeni İstanbul Projesi gibi planlara karşı olduğu ifade edildi.

Son olarak duyarlı olan bütün herkesi Gezi Parkı'na sahip çıkmaya çağırarak basın metni sonlandırıldı.

Gün boyu açılan standlarda, uygulanmak istenen projenin iptali için imzalar toplanıyor.

Sanatçılardan destek

Akşam saatlerinde ise Ferhat Tunç, Sırrı Süreyya Önder, Şevval Sam, Mustafa Alabora, Nejat Yavaşoğulları, Hilmi Yarayıcı, Orhan Aydın, Karmate'nin yanı sıra birçok sanatçı destek için Gezi Parkı'ndaydı.

Desteğe gelenlerden, Sırrı Süreyya Önder, Orhan Aydın, Ferhat Tunç ve Hilmi Yarayıcı kısa konuşmalar yaparak rant için Gezi Parkı'nın yok edilmesine karşı desteğe geldiklerini ve bu kıyıma izin verilmeyeceğini ifade ettiler.

Konuşmaların arkasından hep birlikte sökülen ağaçların yerine yeni fidanlar dikildi. Sonrasında ise çeşitli müzik grupları dinleti sundu. Akşam yapılan açıklamaya yüzlerce insan katılarak Gezi Parkı'na sahip çıkacaklarını gösterdi.

Gezi Parkı nöbeti kurulan çadırlarda devam ediyor. Taksim Dayanışması, bu yıkım tamamen durana kadar mücadelenin devam ettirileceğini ifade ediyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

AKP gölgesini satamadığı tüm ağaçları kesiyor...

İstanbul'un merkezinde kalan son yeşil alan da AKP iktidarının rant hırsına göz göre göre kurban edilmektedir. "Ecdat" güzellikleri eşliğinde başlayan yağma, Emek Sineması'nın ardından kentin önemli bir alanını daha içine almaya hazırlanmaktadır. Bir gece baskınıyla başlayan ve ilk önce ağaçlara yönelik başlayan saldırı polis kalkanları ardında halen devam etmektedir.

İnsanlık tarihinin yeniden yazılmasını sağlayan arkeolojik keşifleri "3-5 çanak çömlek" olarak nitelendiren başbakan Taksim Gezi Parkı'nın yerine "Topçu Kışlası"nın yapılmasını ise tarihe sahip çıkmak olarak değerlendirmiş ve düğmeye basmıştı. Ardından da ağzındaki asıl baklayı çıkartan başbakan, tarihi bir yapıyı yeniden inşa etmekten çok daha ulvi(!) bir amaçları olduğunu ve bu amaçlarının da Taksim'in ortasına AVM yapmak olduğunu net bir şekilde ifade etmişti. Geçtiğimiz gün ise AVM'nin inşası kapsamında, bir gece baskınıyla Taksim Gezi Parkı'nın ağaçları sökülmeğe başlandı. Hızla örgütlenerek buna karşı çıkanlar ise yine polisin gazlı ve coplu saldırısına maruz kaldılar.

Devletin tarihi rant için yağmalarla dolu olsa da AKP iktidarının talanı artık akıl ve izan sınırlarını aşmıştır. Bir tarihi eserin üzerine beton döken, bir diğerini göz göre göre sular altında bırakan, kıyı şeritlerinde yapılaşma sınırını azaltan, şehirleri beton tarlalarına çeviren, orman alanlarını ranta açan, ülkenin her yanında yabancı sermaye odaklarını sevindiren "çılgın projeler" uyduran, kentsel dönüşüm adı altında kenti kent yapan ne varsa yok eden AKP'nin yarattığı tahribat artık geri dönüşü imkansız bir noktaya taşınmış durumdadır. Çıkarttığı yağma yasalarının bile içine sığmayacak uygulamalar kural tanımaz bir şekilde hayata geçirilmektedir. 3. havaalanı ve köprü için ÇED raporlarını hiçe sayan, mahkeme kararlarına rağmen doğal dengeyi bozacak projelere göz yuman, sırf yandaşlarını mutlu etmek için proje

uyduran, hemen her doğal afet ve yıkımı fırsat sayan bu iktidar daha şimdiden tarih kitaplarında yerini almıştır. Yağma ve linç dürtüleri dışında bu gidişatı açıklamanın hiçbir yolu bulunmamaktadır. Sınırları içinde bulunan yüze yakın AVM ile dünyanın en çok AVM'si olan şehri ünvanını taşıyan İstanbul'a, hem de kentin tam göbeğine yeni bir tane daha AVM yapmaya kalkmak nasıl bir aklın ürünüdür. Bu nasıl körleşmiş bir vicdandır ki, gördüğü her boşluğu ranta çevirmenin ateşi ile yanıp tutuşmaktadır.

Emek Sineması eylemlerine gaz, cop ve panzer-TOMA ile saldıran devlet açıkça göstermiştir ki bu yağma için her şey göze alınmış durumdadır. Tüm bunların gerisinde faşist devlet geleneğinin en çıplak biçimi bulunmaktadır. Sermaye devletinin kural tanımazlığı Taksim Gezi Parkı'nı savunmaya gelen kitleye saldırısıyla net bir şekilde bir kez daha ortaya çıkmıştır. 1 Mayıs'tan beri Taksim'deki tüm protestolara azgınca saldıran polis en iyi bildiği işi, sermayeyi ve onun soygun ve talan düzenini koruma görevini Gezi Parkı'nda bir kez daha yapmıştır. Yaptığı her işte dinin ve ecdadının arkasına sığınan AKP iktidarı savaş rüzgarlarının estiği yeni dönemde polis kalkanının arkasında yolunu yürümektedir. Asıl işi sermayenin ve emperyalist güçlerin tetikçiliğini yapmak olan AKP en net ifade ile gölgesini satamadığı tüm ağaçları kesmektedir. Son günlerde sıkça görmeye alıştığımız gibi Taksim Gezi Parkı direnişçilerine yapılan saldırı tek başına kör bir polis terörü değildir. Bu saldırı faşist sermaye devletinin emekçilere ve muhaliflere karşı takındığı/takinacağı tavrın dilidir. Bu saldırı bir kez daha göstermiştir ki sistem büyük bir yıkıma ve krizlere doğru ilerlemektedir ve ilerleyişe karşı tahkimat şimdiden başlamıştır. Ancak zaferin sahibi her zaman işçi sınıfı ve direnenler olacaktır.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

29.05.2013

Deli Dumrul'un sahte cenneti...

Yıl 1942, bir savaş tüm eski dünyayı sarmış Avrupa alev alev yanarken bu ateşin içine giren ABD, "Doolittle baskını" diye anılan Japonya'ya düzenlenen ilk saldırısında Tokyo'yu vurur. Daha sonrasında Hollywood senaryosu da olan saldırı Japonya açısından tam bir şok olmuştur. Japonlar topraklarını vuran saldırının nereden geldiğini anlayamazlar. Japonlara karşı Çin'i kendine kalkan yapmak isteyen Amerika, uçaklarının Çin'de "Shangri-La" kod adlı gizli bir üsten havalandığı açıklamasını yapar ve uçak gemilerinden birinin adını da Shangri-La olarak değiştirir. Böylece aynı zamanda "sahte cennet" anlamında kullanılan Shangri-La artık bir ölüm makinesi olarak hizmet vermeye başlamıştır (*Shangri La: James Hilton'un "Lost Horizon" adlı kitabında Himalayalar'da olan hayali bir yer adıdır.*) Savaşın arkasından Shangri-La ABD'nin deniz aşırı vurucu gücü, onların tarifile barış için yola çıkan, aktiviteleri daha çok Akdeniz'de olan ve karargâhı da İtalya'da bulunan 6. Filo'ya katılır.

Shangri-La: Bir savaş makinesi ve Boğaz'da....

Bizler bu 6. Filo'yu Türkiye'de anti-empyrialist mücadelenin en önemli simgesi olarak biliyoruz. '60'lı yılların sonunda İstanbul'a demirlemeyi adet edinmiş 6. Filo da Türkiye'deki '68 kuşağının simgesi haline gelecek eylemlerin hedefi haline gelmişti. Eylemler 6. Filo'nun ilk gelişiyi başlamıştı. '67 Haziran'ında Beyazıt'tan Taksim'e, oradan da Dolmabahçe'ye geçen 10 bin kişi burada dikili olan ABD bayrağını indirir. Ancak asıl sarsıcı eylem 6. Filo ve ona bağlı askerlerin 11 Şubat 1968'de tekrar geldiklerinde devrimci gençlik tarafından denize dökülmeleri ile gerçekleşir. Oysa ki, 6. Filo'yu karşılamak için ne çok hazırlık yapılmıştır. Caddeler temizlenmiş, genelevler boyanmış, yıllardır adı Rus salatası olan mezenin adı bile Amerikan salatası olarak değiştirilmiştir. En geniş çerçevede misafirperverliğini sunmaya hazırlanan işbirlikçiler tam bir hezimet ve hayal kırıklığı yaşamışlardır. Amerikan askerleri de bu üçüncü dünya ülkesinde "tanrı" gibi karşılanmayı beklerken Şubat soğukunda boğazın soğuk suyunun tadına bakmak zorunda kalmışlardır.

6. Filo eylemleri Türkiye devrimci hareketinde deyim yerindeyse sıçrama noktası olmuştur. Bundan sonrası öğrenci eylemlerinin yerine Türkiye devrimci hareketinin eylemlerinin aldığı bir dönemin başlangıcı olmuştur. Mücadele sertleşmiş, çelikle yoğrulmuş geleceğin tohumları atılmıştır. Başa, Shangri-La'ya geri dönersek. Söylenti odur ki, denize dökülen askerler Shangri-La gemisinden gelmektedir. Söylenti bir kenara gerçekten o gün Shangri-La Dolmabahçe önünde demirlidir ve İstanbul sokaklarında "âlem yapmak" için inmeye hazırlanan denizciler de

içindedir.

Shangri-La: Bir otel ve yine Boğaz'da...

O gün kanlı botlarının bu toprakları kirletmesine izin verilmeyen ABD askerleri daha sonra defalarca kez ülkemize geldi. Bu topraklardan üsler, radar istasyonları, limanlar hatta kanlı canlı insanlar aldılar, tabutta verdiler. İşbirlikçileri sırf onlar gelebilsin diye katliamlar yaptılar, cinayetler işlediler, insanları zindanlara doldurdular, işkence tezgâhları ve komplolar kurdular. Ancak şu günlerde Beşiktaş sahilinde herkesi hayrete düşüren "Deli Dumrul" vakası '60'ların ortalarından beri yaşananların bir soyutlaması gibi oldu.

Beşiktaş'ta başbakanlık çalışma ofisinin önündeki yol geçtiğimiz haftalarda trafiğe kapatıldı. Kadıköy-Beşiktaş Şehir Hatları Vapur seferlerinin de yapıldığı iskeleyi içine alan yolun kapatılmasının Shangri-La Otel'i'ne satılmasının sonucu olduğu ortaya çıktı. Otel, Tanrıverdi Holding ile Çinli Shangri-La Hotels and Resorts ortaklığı ile yapılmış ve 11 Mayıs'ta Tayyip Erdoğan tarafından açılmıştı. Kerry Holding Yönetim Kurulu Başkanı Beau Kuok ve Tanrıverdi Holding Yönetim Kurulu Başkanı Recep Tanrıverdi'nin ev sahipliği yaptığı açılış törenine Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış, İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın ile bir dizi "meşhur" da katılmıştı.

Shangri-La Otel Beşiktaş sahilindeki eski tütün deposunun yerine inşa edilirken bilinen tüm yasalar ihlal edilmişti. Başbakanlık ofisinin tam karşısında olan ve tescilli bina konumundaki depo parça parça yıkılmıştı. Daha önce de başbakanın güvenliği gerekçe gösterilerek defalarca kez trafiğe kapatılan yolun bu kez otele satılarak "özel mülk" konumuna geçmesi ile yolun başına konulan bariyerlerle şimdilik araç trafiğine kapatıldı. Yakın zamanda çıkan yangın sebebiyle tamamen yenilenen Kadıköy İskelesi'nin de önümüzdeki günlerde otele devredileceği böylece yolun yaya girişine de kapatılacağı ortaya çıktı. Mevcut hukuk tanımaz AKP icraatlarından alıştığımız üzere yine bir kamusal alan daha sermayeye peşkeş çekilmiş olurken başbakanlık çalışma ofisi de "güvenceye" alınmış oldu.

Tüm bunların yanında ortaya çıkan tablo oldukça "anlamlıdır".

Şöyle özetleyebiliriz: ABD'nin tetikçisi bir başbakan, onun çalışma ofisinin karşısında hukuka aykırı yapılan süper lüks bir otel, bu otele peşkeş çekilen kamusal alan ve binalar. İlginçtir ki, bu otel Boğaz'ın tam karşısında ve mürettebatı devrimciler tarafından denize atılmış adaşı bir savaş makinesinin demirlediği yeri görüyor. Bütün bu bağlantıları sağlayan benzerliğin sahibi Shangri-La isminin de "sahte cennet" anlamında kullanılması da özeti özeti olmuş gibi gözüküyor. Sahte cennetlerini korumak için silahlanan, yasaklayan, saldıran ve yok edenlerin geleceğinin özeti 6. Filo'nun yaşadıklarında gizlidir.

Talan büyüyor!

Doğal alanları rant alanına çeviren sermaye, hayata geçireceği yeni uygulamalarla doğada büyük tahribata yol açacak. Sermaye ve devleti, ormanların imara açılması konusunda attığı adım ile Acarkent gibi yapıları yasallaştıracak.

Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan, Bakanlar Kurulu'nda görüşüldükten sonra TBMM Başkanlığı'na sunulan 'Orman Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı' ile yapılması öngörülen değişikliklerden bazıları şunlardır:

* Kıyı Kanunu'nun 6. maddesine göre kıyılarda, sadece iskele, liman, barınak, yaşama yeri, rıhtım, dalgakıran, köprü, menfez, istinat duvarı, fener gibi yapılar yapılabiliyor. Ancak yeni tasarıya göre 'ihtiyaç duyulması halinde' imar planı kararıyla kıyılarda ibadethane yapılabilecek. Geçen günlerde Meclis'te kabul edilen torba kanun ile ibadethanelere 100 metre mesafede içki satışı ve tüketimi yasaklanmıştı. Düzenlemenin aynen yasalasması halinde, kıyılara ibadethane yapılabileceği için, söz konusu ibadethanelere 100 metre mesafedeki alkol satışı ve tüketimi yapılan yerlerin kapatılması gündeme gelebilecek.

* Baraj ve deniz yüzeyinde yapılan balık üretimi için karada yapılması mecburi tesislere Orman Genel Müdürlüğü'nce bedeli alınarak 29 yıla kadar izin verilebilecek. Bu izin, devlet ormanlarında bitki türlerinin tohum ve fidanlarını yetiştirmek üzere fidanlık kurulmasına, arkeolojik kazı ve restorasyon yapılmasına ve bu alanların kullanımına, define aranmasına, odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletmesinde ağaç kullanılan ocakların açılmasına da olanak sağlayacak.

* Tasarıya göre orman olarak korunmasında yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi mümkün olmayan yerler 'kentsel dönüşüm' çerçevesinde yapılaşmaya açılacak. 'Orman olarak korunmasında yarar görülmeyen yerlerin' neresi olduğuna ise Bakanlar Kurulu karar verecek.

Mücadele Postası

Reyhanlı'nın gözyaşları

Ben Reyhanlı'yım,
Ateşin düştüğü yerdeyim
Gözünde yaş, kalbinde tarifsiz acı.
Ben Reyhanlı'yım,
Her yerim matem, yaprağım kanla sulanmış.
Ben feryadım,
ben bedenimin parçaları bine bölünmüş,
suçsuz günahsız bir yaşında bebeğim.
Patlamada ayağımı kaybetmişim.
Ben Reyhanlı'yım,
Nişanlısını ilk patlamada kaybedip
ikinci patlamada gelinliğimle koşanım.
Ben Reyhanlı'yım,
Kızımı kaybetmişim bulamayınca intihar etmişim.
Ben Memoşum;
İlk patlamayı duyup eşimi arayıp "hazırlan gelip alıyorum seni" diyen
ve bir daha ne eşini ne 4 çocuğunu alabilen...
Memoşum, bedenim Reyhanlı'da, kolum Ankara'da, bacağım Gaziantep'te...
Ben Reyhanlı'yım,
Sabah yengemin, 4 gün evladımın cesedine ulaşamayan.
"Ölüsünü ya da dirisini getirin bana" diyen anayım
Ben bebeğim, oğulum, kızım, gelinim, ben yasım, matemim
Ben 1 yaşında, 5 yaşında, 13 yaşında, 25 yaşında, 35 yaşında ölen
Reyhanlı'yım
Ben Reyhanlı'yım ölen 177 kişiyim.

Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde olan katliamın, vahşetin, kirli çıkarların hesabını hiç suçu günahı olmayan insanlarımızı ödettiler, faturası ağır oldu.

Suriye ve Türkiye arasında 911 km'lik sınır var. Akrabalık ilişkilerimiz kuvvetli, ticari ilişkilerimiz güçlü. Ramazan Bayramları'nda Türkiyeliler 3 gün Suriye'ye misafir olur akrabalarını ziyaret eder, alışverişini yapardı. Kurban Bayramında ise Türkiye kapılarını Suriyelilere açar onlar da aynı şekilde ziyaret, alışveriş derken dostluklarını her yıl bu şekilde yaşarlardı.

Suriye'de iç savaşın başlamasıyla ve mültecilerin Reyhanlı'ya girmesiyle düzenimiz bozuldu. ÖSO Hatay'da istediği gibi at koşturmaya başladı, onlara süresiz bir şekilde sınır kapıları açıldı ve Hatay onların eğitim yuvalarına dönüştü. İnsanlarımızı para hırsı bürüdü. Reyhanlı halkı evlerinin kirası 100 TL iken Suriye halkının yoğun bir şekilde bölgeye gelmesiyle, kira bedellerini 600 ve 1000 TL'ye yükseltildi. Suriye'den kaçıp Hatay'a sığınan eşlerini kaybetmiş kadınların başlarını sokacak bir ev arayışı ve çocukları öksüz büyümesin diye çok eşliliğe razı olarak kuma üstüne gitmesi, Reyhanlı'da bir yıl içinde gelişen olaylardan birkaçı.

Dediğim gibi buradaki erkekler eşlerinin üzerine eş aldılar. Hatay'da giyecek, yiyecek, ev fiyatları mülteciler geldikten sonra 5 kat arttı. Akrabalık ilişkilerimiz bitti, yerine kar ve çıkar ilişkileri geldi. Patlama olmadan önce bu duruma üzülür, Reyhanlı halkının bu durumdan çıkması için umut ederdim.

Kanlı katliamın yaşandığı günün cumartesiye denk gelmesi ve belediye binasının tatil olması, Reyhanlı Belediye Başkanı'nın AKP'li olması, mobeselerin çalışmaması, emniyet müdürünün görevden alınması ve ABD'nin seçtiği adamın emniyet müdürü olması, ölü sayısı 177'yi bulmuşken hala 52 diye söylemeleri, ertesi gün yayın yasağı gelmesi vb...

"Sözün bittiği yerde miyiz" diyeceğiz, "hayır". Herkesin kendine geldiği gün patlamanın olduğu gündür. Reyhanlı katliamı herkesin gördüğü rüyadan uyanıp

katil AKP, ABD ve İsrail'in sahnelerinin son perdesini oynadığı rezil oyunlarının ortaya çıktığı gündür.

Emekçilerin, solcuların, öğrencilerin, Reyhanlı ve Hatay halkının üzerine katliamın hesabını sordukları için polislerini salsan da, eylemleri durdurmaya çalışsan da katil AKP, bu katliamın hesabını er ya da geç emekçilere vereceksin.

Ben de bu katliamda amcamın oğlunu kaybettim. Günlerce cesedi arandı ve 4. gün verildi. Reyhanlı Devlet Hastanesi'nde olduğu halde Ankara'ya, Adana'ya, İstanbul'a Gaziantep'e yönlendirdiler, gerçek yitirdiklerimiz ortaya çıkmasını diye.

Analar ağladı, yeter artık! Başka ocaklara ateş düşmesin diye; kardeşçe, özgürce, din, dil, ırk ayrımı yapılmaması için örgütlü mücadeleye.

Ümraniye'den bir Kızıl Bayrak okuru

Katliam davasında polis saldırısı

Sermaye devletinin 2000 yılında "Hayata Dönüş Operasyonu" adı altında gerçekleştirdiği katliamın ardından açılan Ümraniye Cezaevi davasının 81. duruşması 28 Mayıs günü Kartal Adliyesi 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma başlamadan önce polis, tutsaklara ve ailelerine mahkeme salonuna girişte saldırı girişiminde bulundu. Yaşanan gerilimde avukatlar araya girerek polisin saldırı girişimini engelledi.

Duruşma salonuna girildiği sırada ise mahkeme salonunun kapıları kapatılarak aileler, tutsaklar ve avukatlara yönelik saldırı başladı. Jandarma biber gazı sıktığı aileleri ve sanıkları darp etti. Tutsakların da darp edildiği jandarma saldırısının ardından aileler ve avukatlar zorla duruşma salonundan çıkartıldı. Tutsaklar ise nezarethaneye kapatıldı.

Tekrar salona alınan avukatlar, tutsaklar olmadan duruşmaya devam etmedikleri için duruşma 30 Ekim'e ertelendi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Hacı Halil Mah. Hükümet Cad. No:24 / B, Gebze / KOCAELİ

Atatürk Bulvarı 109/19 Erciyes İşhanı, Kızılay / ANKARA

Ahmed Arif, Orhan Kemal, Nazım Hikmet

**Devrimci sanatın büyük ustalarını
saygıyla anıyoruz...**

